

საერთო გაზეთი

№41 (170) • 19.10-25.10, 2011 წელი • გამომცემი: ოთხშაბათობით • www.saertogazeti.net; e-mail: saertogazeti@yahoo.com • ღირსი 1 ლარი

Tavdasxma banki qarTus-inkasaci is manqanaze, romel sac bankis kuTvni I didi Tanxa gadahqonda!

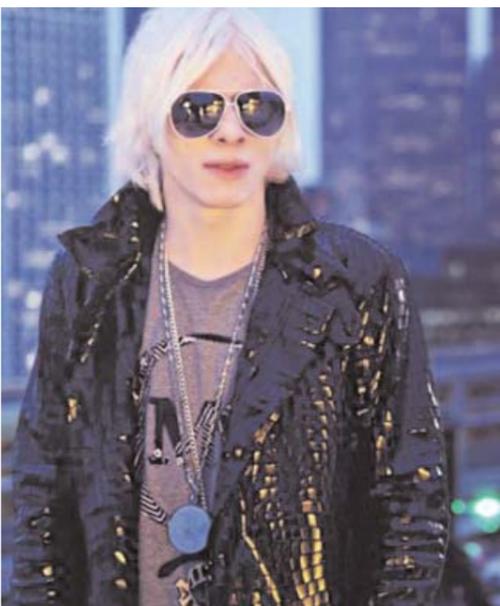
„საქართველოს ხელისუფლებამ დაიწყო ღია, აგრესიული და კრიმინალური შეტევა ბიძინა ივანიშვილის წინააღმდეგ. 2011 წლის 18 ოქტომბერს, 17.00 საათზე განხორციელდა პირდაპირი თავდასხმა ბანკ „ქართუმ“, რომელიც ბიზნესმენ ივანიშვილს ეკუთვნის. „საქართველოს ბანკის“ სათაო ოფისიდან გამოსულ ბანკ „ქართუს“ ინკასაციის მანქანას თავს დაესხნენ ძალოვანი უწყების წარმომადგენლები, სპეცდანიშნულებისა და პოლიციის თანამშრომლები, იარაღისა და ძალის გამოყენებით დააკავეს ბანკი „ქართუს“ ექვსი თანამშრომელი და წაიყვანეს ბანკის კუთვნილი ინკასაციის მანქანა, რომელსაც გადაჰქონდა „ქართუს“ საკუთრებაში არსებული დიდი ოდენობით თანხა. ხელისუფლების წარმომადგენელთა მხრიდან ადგილი აქვს ძალადობრივ აქტს. ქმედება განხორციელებულია საქართველოს კონსტიტუციისა და ყველა საერთაშორისო ნორმის ფეხქვეშ გათელვით“, – ნათქვამია განცხადებაში.

ბიძინა ივანიშვილის გუნდი მოითხოვს დაკავებული პირების სასწრაფოდ გათავისუფლებას და ბანკი „ქართუს“ ქონების დაბრუნებას.

„აღნიშნული წარმომადგენს პოლიტიკური ნიშნით დევნის უპრეცედენტო ფაქტს. მიემართავთ საზოგადოებრივ ინსტიტუტებს, დიპლომატიურ წარმომადგენლობებს, საერთაშორისო ორგანიზაციებს დაუყონებლივი რეაგირებისთვის“, – ნათქვამია განცხადებაში.

„მედიაინფო“

`i avnana, i avnano, bokeria gaxsovs, vano?..~

`bera, genacval e qarTul admag qarTul sul Si~

bera ivaniSvil is kl ipma axal gazrdoba gamoaRviZa!

aqv, ivaniSvil s rom iwvev duel Si, col ma rom dagkoda, maSin geSiSvl a dambaCa...

ჩეჩენების სეუცი

მართალია, სიტყვით კი ბევრს იძახიან და არა მარტო საქართველოს, არამედ მთელი მსოფლიოს დარწმუნებას ცდილობენ, რომ დიდი დემოკრატიები არიან, მაგრამ, როგორც ჩანს, ამ ხელისუფლებამ დემოკრატიას ვერაფერი გაუგო და ფირი უკან, ბოლშევიკურ-კომუნისტური რეჟიმისკენ გადაახვია, სადაც ყველაფერი მარტივად და უბრა-

ლოდ შევიძლია გადაწყვიტო — ხმას ამოიღებს ვინმე, დასცხე, გალახე, გაზი მიუშნაპუნე, თუ კიდევ არ გაჩერდება, ციხეში ჩასვი!

გალახვის, დაშინების, ციხეში ჩასმის გარდა კიდევ ერთი ეფექტური ხერხი გამოიგონეს — მოქალაქეობის ჩამორთმევა!

ზომ გახსოვთ ორსტრიქონიანი ლექსი: „გამარჯობა, სოფელო და ქალაქო, რეესტრი ვარ შენი, სამოქალაქო!“

ჰოდა, ეს რეესტრი აიღებს უცებ და ამოშლის საქართველოს მოქალაქეობიდან, ანუ ქართველობიდან.

არა მარტო დემოკრატიას, საერთოდ, პოლიტიკას და პოლიტიკელოგიებს ვერ გაუგეს ამ დალოცვილებმა ვერაფერი, თორემ იმას, რაც ბოლო დღეებში ჩაიდინეს, როგორ ჩაიდენდნენ?

გონიერი, გაწონასწორებული, წინდახედული ხელისუფალი ხელების გადაგრეხვის და მოგუდვის მეთოდს კი არ მიმართავდა ივანიშვილის წინააღმდეგ, არამედ შეეცდებოდა თავის სასარგებლოდ და, რაც მთავარია, ქვეყნის სასარგებლოდ გამოეყენებინა ივანიშვილის პოლიტიკაში მოსვლის ფაქტორი.

ივანიშვილის პოლიტიკაში მოსვლით ბოლოს და ბოლოს გაჩნდა შანსი, ეს ჭრელი, ამღვრული, ქაოტური და ხშირ შემთხვევაში, ტრაგიკომიკური სიტუაცია, რაც 200-მდე პოლიტიკური პარტიით დაკომპლექტებულ ქართულ პოლიტიკურ „თეატრში“ არსებობს, ერთხელ და სამუდამოდ დაწმენდილიყო და პოლიტიკურ ასპარეზზე დარჩენილიყო ორი მოთამაშე — „ნაცმოძრაობის“ და ბიძინა ივანიშვილის გუნდის სახით, რაც პოლიტიკური პროცესების, დემოკრატიული ინსტიტუტების ნორმალურად, ცივილიზებულად განვითარების საშუალებას მისცემდა ქვეყანას.

ხელისუფლებამ ეს შანსი ხელიდან გაუშვა, რითაც, ფაქტობრივად, უარი თქვა დემოკრატიზაცია და დემოკრატიული ინსტიტუტების განვითარებასა და გაძლიერებაზე.

სამწუხაროა, რომ საქართველოში კვლავ უკიდურესად დაიძაბა სიტუაცია, რასაც, შეიძლება, ქვეყნისთვის სასიფათო პროცესები მოჰყვეს...

გაუძლებს კი ეს ჭრილობამოუშუშებელი, დაბზარულ-დადარული ქართული სახელმწიფო ამდენ რყევას?

ღმერთო, უშველე ამ სვევამწარებულ ქვეყანას!..

ვანხანგ ხარჩილავა

„წინააღმდეგობის მოძრაობა“ პერმანენტული აქციები ადამიანის უფლებების დაცვის მოთხოვნით კვლავ განაახლა და პირველ აქციაზე, საზოგადოებას პატიმრების წამებაში შემწეული, ციხის თანამშრომლებისა და ექიმების 29-კაციანი სია გააცნო. სიაში მოხვდნენ, როგორც სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის მინისტრი ზათუნა კალმახელიძე, ასევე სისასტიკით განთქმული ალექსანდრე მუხამე(ქილერა), მეგის ქარდავა, გოგა ბუთიაშვილი და სხვები. ამის შესახებ „წინააღმდეგობის მოძრაობის“ ერთ-ერთი ლიდერსა და მედიაციური „ობიექტივის“ დამფუძნებელ ირმა ინაშვილს ვესაუბრე.

— ქალბატონო ირმა, სანამ ამ სისუსხეებს ისაუბრებდეთ, მინდა გკითხოთ თქვენი ახალი იდეის შესახებ, რომელიც ჟურნალისტებისათვის ნაზი შამანურის ვიდეოს დაარსებას გულისხ-

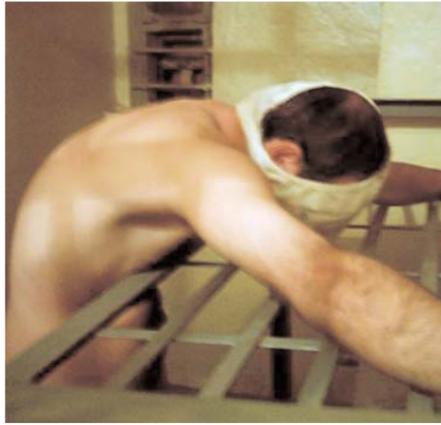

irma inaSvil i: qarTul ci xeebSi mamakac pat imrebs masobrivad aupati ureben

მობს, როდის და როგორ აპირებთ ჟურნალისტების დაჯილდოებას?

— 20 ოქტომბერს 17 საათზე სამეფო უბნის თეატრში გაიმართება ნაზი შამანურის სახელობის ოქროს მედლის დაჯილდოების ცერემონია. ამ დრომდე მიმდინარეობდა სხვადასხვა ტიპის რამდენიმე საზოგადოებრივი გამოკითხვა, სოციალურ ქსელებში, რადიო „ობიექტივის“ მსმენელთა შორის, ჩატარდა სოციოლოგიური კვლევა და სატელეფონო გამოკითხვა. გამოკითხვებს, როგორც პოლიტიკოსები და უფლებადამცველები, ასევე ჟურნალისტები, რომლებმაც თავიანთი კოლეგები წარადგინეს ამ ვიდეოზე. ამ შემთხვევაში ჩვენ, ამ იდეის ორგანიზატორებს ორი მიზანი გვაქვს; პირველი — როგორც იცით, 28 წლის წინ საბჭოთა რეჟიმმა აწამა და მოკლა ნაზი შამანური. ისიც უნდა ითქვას, რომ მაშინდელმა საზოგადოებამ ვერ დაიცვა სიმართლისათვის მებრძოლი ჟურნალისტი და უფრო მეტიც, გიჟის იარაღი მიაკრა. აქედან გამომდინარე, ჩვენი მიზანია, რომ ნაზი შამანურის დაკრძალვით ჩვენს საზოგადოებას 28 წლის შემდეგ და მეორეს მხრივ, ჩვენ გვინდა ამ ოქროს მედლით სტიმული მივცეთ ჩვენს კოლეგებს, რომლებიც სიმართლეს ემსახურებიან. ამ იდეის მთავარი ლაიტ-მოტივი და დევიზიც სწორედ ისაა, რომ ჟურნალისტის უშთაგვისი მოვალეობა სიმართლის სამსახურია. სხვათაშორის, ბევრი კითხვა გაჩნდა იმის თაობაზე,

რომ რასან „ობიექტივია“ პროექტის ავტორი, ოქროს მედალსაც „ობიექტივის“ ჟურნალისტები ხომ არ მიიღებდნენ. განსაკუთრებული აქცენტი კეთებოდა ჩემზე. ირმა ინაშვილმა თავისთვის ხომ არ დაამზადა ეს მედალი?! ჩვენ საზოგადოებას ნამდვილად ვერ აუკრძალავდით დაესახელებინათ „ობიექტივის“ ჟურნალისტები. იმიტომ, რომ ასზე მეტი ჟურნალისტი მუშაობს აქ წამყვანად. როდესაც შევეცადეთ ეს გაგვეკეთებინა და ვთქვით, ჩვენ ნუ დავგასახელებთ, ამან საზოგადოებაში ძალიან ცუდი რეაქცია გამოიწვია და მათ ჩათვალეს, რომ თავისუფალი არჩევანის უფლებას ვუზღუდავდით. თუმცა პირადად მე, როგორც ამ იდეის ავტორი, რა თქმა უნდა, უარს ვამბობ ოქროს მედალზე, იმ შემთხვევაშიც კი, თუ დასახელებული სამი ჟურნალისტიდან ერთ-ერთი მე ვიქნები. ეს ვიდეო ქართველი ჟურნალისტებისთვის გაკეთდა და არა ირმა ინაშვილისთვის. დაჯილდოების პირველი ნაწილი იქნება სპექტაკლი, რომელსაც დგამს მათი ჯაფარიძე, ხოლო ლილი და ნანა ხურიები ასრულებენ ნაზი შამანურისა და მისი დედის, სარა ინაშვილის როლებს. სპექტაკლი აგებულია ნაზი შამანურის დღეებზე. მეორე ნაწილი კი უკვე დაჯილდოების ცერემონია იქნება. გადავწყვიტეთ, რომ იმ სამი ჟურნალისტიდან, რომლებიც ვიდეოს მიიღებენ, ერთი იქნება რეგიონალური ჟურნალისტი, ერთიც ტელე-ჟურნალისტი და ერთიც პრესის წარმომადგენელი. სიმბოლურია ისიც, რომ მედლებზე, რომელიც

ლიც ამ პრეზენტაციას დაესწრება. თუ ყველაფერი კარგად იქნება ვაპირებთ, რომ მსგავსი დაჯილდოება ყოველწლიურად გავმართოთ. ასევე ძალიან მიხარია, რომ ეს პროექტი დალოცა პატრიარქმა, მე და ნინო მიქაშვილი შევხედით მას, წარმატებები გვისურვა და აღნიშნა, რომ ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს დღეს სიმართლისათვის ბრძოლას და სწორედ ჟურნალისტმა უნდა გააკეთოს ეს. ამიტომაც დიდი მნიშვნელობა აქვს, რომელ ჟურნალისტებს დასახელებს საზოგადოება.

„წინააღმდეგობის მოძრაობა“ კვლავ განაგრძობს პერმანენტულ აქციებს რუსთაველის ძეგლთან, რა არის ის საბოლოო შედეგი რის მიღწევასაც ამ აქციებით აპირებთ?

— ქვეყნის ცხოვრებაში არსებობს გადაუღებელი სახის ამოცანები. მაგალითად, ადამიანთა სიცოცხლის დაცვა. დღეს პატიმრებს, რომ აწამებენ ციხეებში და შენ ზევ ილაპარაკებ ამაზე, ამით იმ პატიმრებს ველარაფერს ვეღარ უშველი, ვერ დაიცავ და ვერ გადარჩენ მათ სიცოცხლეს. ძალიან ბევრი ზარი შემოდის ჩვენს ეთერში იმის შესახებ, თუ რა მძიმე მდგომარეობაში არიან პატიმრები ციხეებში და აქედან გამომდინარე, ჩვენ ამ თემაზე, ანუ ადამიანის უფლებების დაცვაზე კვლავ განვახილეთ საპროტესტო აქციები რუსთაველის ძეგლთან. ამ აქციებს პერმანენტული ხასიათი ექნება და ყოველ შაბათს 4-საათზე შევიკრიბებით რუსთაველის ძეგლთან. დადგება კონკრეტული მოთხოვნები, ნაწილები იქნება ნაწამები პატიმრების, ადამიანთა უფლებების შელახვის ფაქტების ამსახველი ვიდეომასალა. გავრცელდება ახალი ინფორმაციები ციხეებში არსებულ მდგომარეობაზე. მინდა გითხრათ, რომ იქ მასობრივად მიმდინარეობს მამაკაც პატიმართა გაუპატიურება.

— აქციაზე, რომელიც შაბათს გაიმართა თქვენ გამოაქვეყნეთ 29-კაციანი ე.წ. ციხის ჯალათების სია, იმედი გაქვთ, რომ ამის შემდეგ მათ სათანადოდ დასჯიან?

— ჩვენი მთავარი მოთხოვნაა შეწყვიტონ ამის კეთება იმ ადამიანებმა, რომლებიც დავასახელებთ. პირველად მოხდა, რომ ქუჩაში საჯაროდ წავიკითხეთ ცი-

ხის ჯალათების სია. აქ წარმოდგინდნენ არიანარა მხოლოდ ციხის ადმინისტრაციის თანამშრომლები, არამედ პენიტენციური სისტემის ექიმებიც, რაც ყველაზე მეტად დამაფიქრებელია. იმიტომ, რომ ექიმს პიპოკრატეს ფიცი ავალდებულებს პაციენტზე ზრუნვას და მისი სიცოცხლის გადარჩენას, ამ სიაში დასახელებული ექიმები კი პატიმრებს აწამებენ. ჩვენი აზრით მორალური წნეხის დატვირთვა ჰქონდა ამ სისის გამოქვეყნებას. არამც და არამც არ ვართ მომხრე ანგარიშსწორების უბრალოდ გვინდა ამ ადამიანებმა იგრძნონ ზეწოლა საზოგადოების მხრიდან და ხელი აიღონ პატიმართა უმოწყალო წამებაზე, საღისტურ მოპყრობაზე. მათაც ხომ ჰყავთ ოჯახი, შვილები და იმედი იზრუნებენ იმაზე, რომ არ შეარცხვინონ მათი შვილები. ეს არ არის უბრალოდ გაგონილი და ყურმოკრული ამბები.

ყველა ამ გვარის უკან კონკრეტული ფაქტები დგას, ადვოკატისა თუ პატიმრის ჩვენებები. კიდევ შემოდის ჩვენთან უამრავი მსგავსი ფაქტი და მომავალ შაბათს, რომ შევიკრიბებით აქციაზე, კვლავაც დავასახელებთ ამ ადამიანების გვარებს. ასევე ჩვენს მთავარ მოთხოვნად რჩება საყოველთაო ამნისტიის გამოცხადება, რომლის კანონპროექტიც ჩვენ შევიბოძავეთ და გვინდა ხელისუფლება ვაიძულოთ წამოვიდეს ამ მოთხოვნაზე.

ლელა არაპული

„საერთო გაზეთი“

მთავარი რედაქტორი: ვანხანგ ხარჩილავა
 გამომცემელი: შპს საგამომცემლო ცენტრი „საერთო სიტყვა“
 მის: თბილისი, ალმაყენაზლის 164;
 ტელ.: 2 14 40 19; 2 34 28 97
 რეგისტრაციის №202375349

გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპით.
 შესაძლოა, ავტორის პოზიციან არ ეთანხმებოდეს რედაქციის აზრს.
 ინფორმაციის სიზუსტეზე პასუხისმგებელია ავტორი.
 გასაჩივრება შესაძლებელია მასალის გამოქვეყნებიდან ერთი აპირის ვალში.
 გამოსული მასალაში ავტორებს არ უბრუნდება.

თავმოსულება ულნი. თავმოსულება ულნი. თავმოსულება ულნი. თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

– ივანიშვილმა შეურაცხყოფა მომაყენა... ძველი დრო რომ იყოს, დულში გამოვიწვევდი, მაგრამ ახლა ჩემს ტელევიზიაში ვიწვევ სადისკუსიოდ და თანაც პირობას ვდებ, მიუკერძოებელი და ობიექტური ვიქნებო – ასეთი შინაარსის განცხადება გააკეთა ტელეკომპანია „კავკასიის“ დამფუძნებელმა დავით აქუბარდიამ, იგივე აქემ.

ამ განცხადებამ „საერთო გაზეთში“ გამოქვეყნებული ერთი წერილი გაგვახსენა, რომელსაც უცვლელი სახით გთავაზობთ:

დავით აქუბარდიას უკან მოურჩენელი იარაღი, ანუ რატომ ტკივა აქუს ტაქო?

დავით აქუბარდია – ეს სახელი და გვარი საქართველოში თითქმის ყველამ იცის! იგი ზოგს მოსწონს, ზოგს უყვარს, ზოგს აღშფოთების საბაბს აღლევს და ზოგსაც ფეხებზე ჰკიდია! მე, ამ უკანასკნელების კატეგორიაში ვარ...

ამ პიროვნებამ მაყურებელს თავი მუდმივად უსიცოცხლო, ღია ეთერში წამოწოლილი და გაწელილი საუბრის მანერით დაამახსოვრა, მაგრამ ცოტამ თუ იცის, აქუბარდია სტუდიაში მდგომ სკამზე სავდომარეული რატომ ზის და

რა არის იმის მიზეზი, რომ „ერთ ადგილს“ ვერ აყენებს!

ჰოდაა, დავიწყოთ – 1992 წლის მარიამობისთვის იღვა საქართველოში, ანუ იმ საქართველოში, ღვთისმშობლის წილხვედრს რომ ეძახის მსოფლიო!

გალის რაიონში მდებარე სოფელ ოტობაიას სტუმრობდა აქუბარდია-ბე-

აჟ, ივანიშვილს რომ იწვევდი სი, ცოლმა რომ დაგკოდა, მაშინ გესიშვილა დაბაბა

ლოშვილების მრავალშვილიანი ოჯახი დასასვენებლად, რადგან დავით აქუბარდიას გვარი ამ სოფლიდანაა წარმოშობით!

14 აგვისტოს კი მოულოდნელად თავდაყირა დადგა ყველაფერი. ღვთისმშობლის წილხვედრ მიწას მორიგი განსაცდელი დაუდგა – აფხაზეთში ომი დაიწყო!

ვინც პოეტ ლია ბედოშვილს, ანუ „აქუს“ ყოფილ-ცოლს იცნობს, დამეთანხმება, რომ იგი კარგი პოეტიცაა და რკინის ქალამნიანი უშიშარი დედაცაა! და, ხშირად მსმენია კიდევ, რომ საკუთარი მუდლის არამა-მაკაცურ, კურდღლურ თვისებებს ეს ქალი მწყობრიდან ხშირად გამოუყვანია!

უთქვამს ლიას დათოსთვის – ადგ, დათო! საშობლოს ახლა სჭირდება ვაჟკაცები, ჩვენს მიწა-წყალს დაცვა უნდა და აბა, შენ იცი, არ შეგვარცხვინო! აქუ რის აქუ იქნებოდა, უკან დაეხია და საშობლოს დასაცავად პირველი არ გავარდნილიყო ფრონტის წინა ხაზზე? ასეც მოიქცა, აისხა აბჯარი, ჩაკოცნა ცოლ-შვილი და პირდაპირ ... ლოგინის ქვეშ გათხარა სანგარი!

„გამოდი მაქედან, შე მხდალო, არაკაცო, თორემ, რასაც მტერი ვერ გიზამს, მე გიზამ, იცოდე!“ – დამუქრა პოეტი-დედა და სირცხვილნაჭამი ცოლი ლია ბედოშვილი ქმარს!

„დამანებე თავი, ოში რა მინდა, თქვენ როგორ მიგატოვოთ, ან მე რა მეშველება რომ მომკლან?“ – ყვიროდა თურმე შეშინებული, საწყალი და საწოლის ქვეშ შეკუნტული ბოცვერი დათო, მაგრამ იმას ხომ ვერასოდეს წარმოიგენდა, რომ დამცირებული მდედრის მრისხანება და შურისძიება მთელი ცხოვრების მანძილზე გაჰყვებოდა მოურჩენელ იარაღს და დღესაც განსჯის თემად იქცეოდა?

„მოდი, აქ შენი... – დაუთრევია ლიას ფეხებით საკუთარი თანამეცხედრე და სამზარეულოდან გამოტანილი დანით, მთელი საქართველოს სახელით, ძლიერად ჩაუცხია პირდაპირ იქ... ტაკოში!! თან დაუყოლებია: – „ამის შემდეგ, შენთან გამჩერებლის დედაც გატირეო!“

აი, ასე დაუტოვა სამარადუამო, სასირცხვილო ჭრილობა „აქუ თავდადებულს“ საკუთარმა ნიჭიერმა ცოლმა, რის შემდეგაც თვითონ ლია წავიდა ოში, ხოლო მათ თანაცხოვრებას საბოლოოდ დაესვა წერტილი!

მეც დავსვამდი ამ ისტორიაში წერტილს, მაგრამ ამასწინათ რაც „კავკასიის სპეცსამსახურმა“ ჩაიდინა მთელი საქართველოს წინაშე, არ შემიძლია, არ გავაგრძელო...

„აქუ, მაგ ჭრილობას რაც ჰქვია, ხომ კარგად იცი? ისიც ხომ კარგად იცი, რომ მაგ იარაგს ვერანაირი გრანტებით ნაყიდი წამლით ვერ უშველი?“

P.S. სტატიაში დაბეჭდილი ცუდი სიტყვების მთელ სიმძიმეს საკუთარ თავზე ვიღებ და ვაზეთ „საერთო გაზეთის“ რედაქტორს ვთხოვ, რომ სიტყვასიტყვით დაბეჭდოს ის, რაც დავწერე.

ირინე გომოსაშვილი „საერთო გაზეთი“ №15, 2010 წ.

ამ სამწუხარო ინციდენტის შემდეგ დიდმა დრომ გაიარა, ბატონ აქუს ჭრილობა შეუხორცდა, მაგრამ წვიმიან ამინდში, როგორც ჩანს, მაინც ახსენებს თავს ნიარევი და ამიტომ ხანდახან გვერდზე გადახრილი, ცალღუნღულზე რომ ზის და უხერხულად იშუშუნება.

ვიდაცებს ჰგონიათ, ვანოსკენ არის გადახრილი და იმის საიღუმლო დირექტივებს უდებს ყურს მაყურებლისაგან მალულად, მაგრამ ეს ასე არ არის – კაცს ნაჭრილობები აწუხებს და ამიტომ ასე წაფერდებული.

ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

თავმოსულება ულნი. თავმოსულება ულნი. თავმოსულება ულნი. თავმოსულება ულნი.

„საერთო გაზეთის“ სტუმარია ჟურნალისტი შალვა რამიშვილი:

– ვფიქრობ, ჩვენი ქვეყნისთვის სააკაშვილის მმართველობა, მითუმეტეს, თუ ის 2013 წლის შემდეგ პრემიერი გახდა, ცუდი და დამლუპველი იქნება. დღევანდელი ქართული ოპოზიცია მართლაც ძალზე სუსტია. მათ არ გააჩნიათ არანაირი ფინანსური და ორგანიზაციული რესურსები. ყოველივე ზემოთ თქმულიდან გამომდინარე, ბიძინა ივანიშვილის ქართულ პოლიტიკაში გამოჩენას დიდი მნიშვნელობა აქვს. მითუმეტეს ის შეიძლება გახდეს ყინულ-მჭრელიც იმ სქელი ყინულისა, რომელიც ქართული ოპოზიცია ჩაჭედვლილი.

ბიძინა ივანიშვილს ზშირად აღარებენ ბადრი პატარკაციშვილს, მაგრამ მათ შორის ორი მნიშვნელოვანი განსხვავებაა. ბიძინა ივანიშვილს არა აქვს ისეთი ცუდი რეკლამები, როგორც ჰქონდა პატარკაციშვილს. ვგულისხმობ, კონტრაპიარს. მეორე მხრივ, ივანიშვილის პატარკაციშვილისგან განსხვავებით, გაცილებით მაღალი რეიტინგი აქვს.

biZina ivaniSviI isTvis moqal aqeobis CamorTmeva I aCrul i pol itikuri angariSsworebaa!

რეიტინგი კი პირდაპირპროპორციულად მოქმედებს პოლიტიკოს

სის იმიჯზე და განსაზღვრავს მის სამომავლო წარმატებებს.

– რას ფიქრობთ ბიძინა ივანიშვილის გადაწყვეტილებასთან დაკავშირებით, რომლის თანახმადაც აპირებს სამი წლის შემდეგ დატოვოს პოლიტიკური ასპარეზი?

– 3 წლის შემდეგ საარჩევნო ციკლი ისედაც ახლოვდება და შესაძლოა, არჩევნებში მონაწილეობა აღარ მიიღოს.

– მაღალი ანაზღაურების შემთხვევაში იშვიათად ბიძინა ივანიშვილთან?

– არა მგონია, ეს საკითხი

დღის წესრიგში იდგეს. ბიძინა ივანიშვილს არ უნდა აწყობდეს ნებისმიერი დამოუკიდებელი ტელეკომპანიის მათ შორის „კავკასიისა“ და „მეგსტროს“ დასუსტება.

– დაფინანსების შემთხვევაში შექმნილ „დარღუბას“ მსგავს ახალ პროექტს?

– მზად ვარ ახალი პროექტის შესაქმნელად ვითანამშრომლო ნიჭიერ ადამიანებთან ერთად ვინც გარკვეული მიზეზების გამო უმოქმედოდ არიან.

– ბიძინა ივანიშვილმა ჟურნალისტებს სამუშაო ადგილებიც შესთავაზა. ბევრმა მათგანმა ეს მოსყიდვის ნიშნად აღიქვა, თქვენ რას ფიქრობთ?

– ჩემი აზრით, ეს შეთავაზება უფრო სამთავრობო ტელევიზიის ჟურნალისტების მისამარ-

თით იყო, რომლებიც პროფესიულ საქმიანობას დამოუკიდებლად ვერ ასრულებენ.

– ცოტა ხნის წინ იუსტიციის სამინისტროს მიერ გავრცელებული ინფორმაციის თანახმად, ბიძინა ივანიშვილი საქართველოს მოქალაქე აღარ არის. შეიძლება ითქვას რომ ეს ხელისუფლების მხრიდან მიზანმიმართულად განხორციელდა?

– ეს არის ლაჩრული პოლიტიკური ანგარიშსწორება, რომელიც ბიძინა ივანიშვილის სახელის შელახვისკენა მიმართული.

– ამ ფონზე რა შანსები აქვს ივანიშვილს?

– ვფიქრობ, კვლავაც დაუბრუნებენ მოქალაქეობას, რადგან საქართველო მთლიანად ჩალით არაა გადასურული.

მირანდა ნაბახტაშვილი

ხელისუფლებამ დემოკრატიაზე გაჭვიდა. იმის დასამტკიცებლად, რომ მოსახლეობის თითქმის ნახევარი საქართველოს განვითარებული დემოკრატიის ქვეყნად მიიჩნევს, აღვნიშნა და, გამოკითხვა ჩაატარეს. ასეთ დროს სასწრაფო დახმარების ბრიგადის როლს ამერიკული ორგანიზაცია NDI იტვირთავს ხოლმე. აი, მაგის გაკეთებულ კვლევებში სულ მისხალ-მისხალ იკითხება, ერთი კვირით ადრე ბატონმა მიხეილმა რა ხასიათზე გაიღვიძა და საზოგადოებისათვის რისი შემოპარება უნდა. ამჯერად აქცენტი დემოკრატიაზე კეთდება, რადგან სხვა პოზიციებში ისეთი სამარცხვინო მაჩვენებლებია, რომ თავმოყვარე ხელისუფლება მეორე დღესვე გადადგებოდა.

ბი 23.8%-ით, ხოლო საწვავის ღირებულება 17.3%-ით გაიზარდა წინა წლის ანალოგიურ მაჩვენებელთან შედარებით. სურსათისა და უალკოჰოლო სასმელებზე, მოცემულ პერიოდში, ფასები გაიზარდა 5,8 პროცენტით, ზრდის მაღალი მაჩვენებლები დაფიქსირდა ხორცსა და ხორცის პროდუქტების ქვეჯგუფზე (24,9 პროცენტი), შაქარსა და ტკბილეულობის ქვეჯგუფზე (15,7 პროცენტი), რძე, ყველი და კვერცხის ქვეჯგუფზე (11,2 პროცენტი), ზეთი და ცხიმის ქვეჯგუფზე (8,1 პროცენტი), პური და პურპროდუქტების ქვეჯგუფზე (6,2 პროცენტი). ეს ყველაფერი ოფიციალური სტატისტიკაა.

ra undodaT nacebs WorviI aSi anu variaciebi demokratiis Temaze

თუ ყველაფერი გაძვირდა, მაშინ რაღა გაიფიქრა და როგორ ჩამოვიდა წლიური მაჩვენებელი 4,6 პროცენტამდე? თურმე ნუ იტყვით და, ყურძენი გაიფიქრებოდა. ოფიციალური განმარტებით, ფასების კლება დაფიქსირდა შემდეგ ქვეჯგუფებზე: ბოსტნეულსა და ბალჩეულზე (14,1 პროცენტი), ხილსა და ყურძენზე (6,2 პროცენტი), რამაც გარდატეხილად გავლენა მოახდინა ინფლაციის მაჩვენებელზე. ჩვენებურად ეს ნიშნავს, რომ ცოტა იქიდან მიაჭრეს ამ ციფრებს, ცოტა – აქედან და კლებაც გა-

იზარდა. მთავარია, ხელისუფლებას დოკუმენტი უჭირავს ხელში და როცა დასჭირდება, მაშინ ავაფარებს თვალებზე, ნახე რა კარგად ცხოვრობ, ყურძენი გაიფიქრა და შენი ცხოვრების დონეც გაუმჯობესდაო. დავიჯერებთ, ეგეთები დაგვიჯერებია?!

90 ტონას მარცხალი არ დააქლდეს

ისე, ყურძენზე გავგასხენდა. აქ ამბები ტრიალებს, ღელა შეიღს არ აიყვანს. მაგალითად, მცხეთა-მთიანეთის საინფორმაციო ცენტრის ინფორმაციით, დუშეთის მუნიციპალიტეტის გამგეობისა და საკრებულოს თანამშრომლებს კახეთში, კერძოდ, გურჯაანის რაიონში 90 ტონა რქაწითელის ჯიშის ყურძნის შესყიდვა მოსთხოვეს, კოლოგრაში 60 თეთრად. დუშეთის გამგებელმა და საკრებულოს თავმჯდომარემ დავალება მცხეთა-მთიანეთის გუბერნატორის მოადგილისგან, გივი მასხურაძისგან მიიღეს. საკრებულოს თავმჯდომარემ და ნაციონალმა წევრებმა დავალება პირნათლად შეასრულეს და ყურძენი უკვე შეისყიდეს. ამის მიუხედავად, გუბერნატორის მოადგილემ ერთი შესახურებელი თათბირი კიდევ ჩაატარა. თურმე სამსახურის უფროსები და გამგებლის მოადგილეები დაიბარეს და უთხრეს, რომ დუშეთის რაიონმა 90 ტონა

ნა ყურძენი უნდა იყიდოს და ერთი მარცხალი არ ღარჩეს ამ 90 ტონიდანო. დასაქმებული დუშეთის ირწმუნებთან, ნებთა, კაცო, ნებთ შევიდინეთ და არავის არაფერი დაუვალებიაო. ამასაც დავიჯერებთ, მაგრამ ჰკითხეთ ნდI-ის ჩვენებურ შეფას, ტელეფონით რომ დაადგები თავზე, ახლა ეს ხალხი ადგება და იმას იტყვის, ქვეყანაში დემოკრატია არ არისო?!

P.S. არ არის გამოიცხადებული, ესენი მართლა რიგგარეშე არჩევნებისთვის ემზადებოდნენ და დემოკრატობანას თამაშიც ბიძინა ივანიშვილის ჩამოცილების გეგმაში ეწერებოდა. ყოველ შემთხვევაში, ისეა აჭრილი და აშლილი ნაცების ელიტა, რომ უკვე გინებაზე გადავიდნენ. როგორც ჩვენთვის გახდა ცნობილი, ხელისუფლებამ ყურადღების სიმძიმის ცენტრი საჩხერის რაიონზე გადაიტანა. ამ დღეებში, არც აციეს, არც აცხელეს, გაცივიდნენ და სოფელ ჭორვილაში ასფალტის ახალი საფარი დააგეს. მერე მოიწვიეს ტელევიზიები, აპირეს, აპირეს და თვითონაც კარგად გაერთინენ. იმერეთის გუბერნატორმა რეგიონული განვითარების მინისტრი ჭორვილაში მიიწვია და დიდი ქეფი გაუმართა. სუფრაზე ნაცების დევიზი ასეთი იყო: „დავამარცხოთ ივანიშვილი საკუთარ სოფელში!“ რა კომპლიმენტებითა და ეპითეტებით ამკობდნენ ქართველ მილიარდერს, ამას, ბუნებრივია, ჩვენ ვერ გავიგებთ.

როგორც ჩანს, არჩევნები მოდის. ეჩქარებათ ბიჭებს, დროზე დაამარცხოთ და დაშვიდნენ, თორემ ასეთ მოლოდინებში ერთი წელი ჩვენმა მტერმა და დამაწყვევარმა იცხოვროს.

მანანა შაბიძე

**გვესაუბრება
ტელელოკუმენტალისტი,
ჟურნალისტი
ბაბლა ქობიაშვილი.**

– ბატონო გელა, დამეთანხმებით, ორი კვირაა საქართველო „არაჩვეულებრივ“ მდგომარეობაში იმყოფება. მომავლის იმედი ნანატრი შვილივით ჩაისახა ქართულ რეალობაში. თქვენ როგორ უყურებთ ამ ფაქტს?

– არ დავიწყებ იმის მტკიცებას, რომ საქართველო კოლონიური ქვე-

იპორტზე 300 000 კაცი შეიკრიბა, მათ შორის მეც ვიყავი. გარშემო კი მესმოდა: „ბიჭო, მანქანა სად გაგაჩერე, აღარ მასხოს“, „აუ, სიძესთან ვარ გასასვლელი“, „ბოლო-ბოლო, სირცხვილია, პანაშვილზე რომ არ წავიდე“, და ა.შ. დაიშალეთ, სახლში წაბრძანდით, ბატონო რომ გამოაცხადეს, ბევრს გაუხარდა. ვინმეს რომ ეთქვა მაშინ: წავიდეთ, დავიბრათ რუსთაველის პროსპექტისკენო, 300 000 კაციდან 3 000 არ წავიდოდა.

ქართველებს გეჭირს ასეთი რამ: მუდმივად ვეძებთ გმირს ჩვენს შორის. თუ არ გამოჩნდა ასეთი კაცი, თვითონ ვეძებთ და ვივარაუდებთ და მერე ვეფლავებთ მას ავადმყოფს – კარგსაც და ცუდსაც, მას გადავარდლებთ ხოლმე ვეფლავებ. ახლაც, ვშიშობ, იგივე არ მოხდეს ბიძინა ივანიშვილის შემთხვევაში.

ადამიანს ზარი რისთვის სჭირდება? რომ გამოავლინოს, მაგრამ ადამიანის მავივრად ის ვერ ჩაიცვამს და საქმეზე ვერ წავა, ხელი თვითონ უნდა გავანძრიოთ.

ასე მოხდა გამსახურდიას შემთხვევაშიც. გამსახურდია დალუბა ამ „გამოუფიხლებელმა“ საზოგადოებამ... ვეფლა უნდა და-

ველარ გახდება საქართველოს მოქალაქე.

მაინტერესებს, მზად არის ივანიშვილი ყოველივე ამისთვის? ვიმედოვნებ, რომ მზად არის. პირველი ნაბიჯები ძალიან კარგია. შესანიშნავი პიარი აქვს, ასეთი საქართველოში არავის არასდროს არ ჰქონია. პიარი გაიკეთა იმით, რომ პიარი არასდროს უკეთებია.

თქვენ წარმოიდგინეთ, ირანდა, რომ ის რაღაცით გრაფ მონტე კრისტოს მართლაც ძალიან ჰყავს... აი, თქვენ გედიმებათ, მაგრამ ეს არ არის უბრალო რაღაც. მონტე კრისტო იდეალური გმირია. მართალია, ივანიშვილი ამბობს, მე არ მოვიდვარ შურისძიებისთვის, მსურს ხალხმა გაიმარჯვოს, მაგრამ ხალხის გამარჯვება სწორედ შურისძიებას ნიშნავს.

თუმცა არის კიდევ ერთი ფაქტორი, ვეფლავებთან ერთად ბიძინა ივანიშვილს სააკაშვილი ჰყავს დასაცავი.

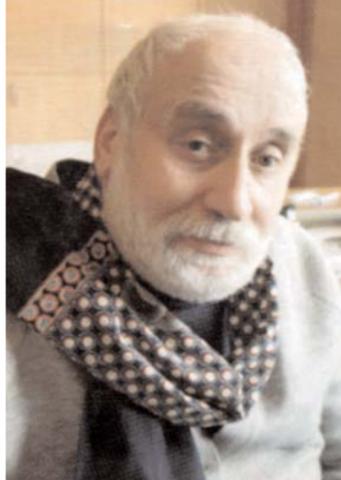
– სააკაშვილს რა სჭირს, ბატონო გელა, ივანიშვილის დასაცავი, შსს, ქართული ჯარი და ბოლოს დაცვა, ეს ტალიკ-ტალიკი ბიჭები გუნდად დაჰყვებიან ვეფლავს. რამე სხვანაირი დაცვას გულისხმობთ?

რაიზო აბაშუპაშვილი: – „მე ვფიქრობ, რომ ბიძინა ივანიშვილი ფიქრობს არა საკუთარ შანსებზე, არამედ, პირველ რიგში, იგი ფიქრობს საკუთარი სამშობლოსათვის თავდადებასა და თავგანწირვაზე, ასეთ კაცს კი გამარჯვების დიდი შანსი აქვს და დარწმუნებული ვარ, გაიმარჯვებს კიდევ“.

„მეტსაც ვიტყვი, როცა სამების ტაძრის აშენებულ კაცს „რუს ოლიგარქს“ ემახიან და საქართველოს მოქალაქეობას ართმევენ ეს სატანებო, პატრიარქი და ეკლესია ვალდებულია ამაზე მაინც ამოიღონ ხმა! მე დარწმუნებული ვარ, რომ პატრიარქი ამაზე აუცილებლად ამოიღებს ხმას და ღმერთმა ნუ ქნას, ამ შემთხვევაშიც შეეცდეს“.

„ბიძინა ივანიშვილი ამბობს, მე მინდა, ხელისუფლებაში მოვიდე არჩევნების გზით, მინდა, ვითანამშრომლო ვეფლასთან, ვისაც თავისი ქვეყანა უყვარს, მე ვარ ქრისტიანი კაცი, მე ვარ ქართველი, მთელ ჩემ ქონებას, მთელ ჩემს ნიჭსა და ენერჯიას, მთელ ჩემს დარჩენილ ცხოვრებას მოვანდარ საქართველოს გადარჩენას, ხოლო როცა ამას გადავკეთებ, მე მივიდვარ პოლიტიკიდანო. ამაზე მეტი რა უნდა თქვას კაცმა? დიას, ამას ამბობს კაცი, ნამდვილი კაცი და არა „გარეკილ პირველი“! „საბამალ-დასამალი“

ivaniSvili ara mar to sakuTar Tavs, saakaSvili sac Tval isCiniviT unda gaufrTxil des, rom saakaSvili ze vinmem teraqti ar moawyos da mas ar dabral des!

ყანა, ეს ახლა უკვე დღესაც ნათელია. დღეს უნდა იფიქრო: ოპოზიციონერი ვარ, ხელისუფლებაში უნდა მოვიდე არჩევნების გზით. სხვანაირად მოქცევა აზრი არ აქვს, რადგან დასავლეთს არასდროს აინტერესებდა და არც ახლა აინტერესებს შენი ბატონის აჯანყება. არავინ მხარს არ დაგვიჭერს ამაში. ჩვენ გვაქვს რეგულაციების და აჯანყების დიდი გამოცდილება, მაგრამ ქართველები ემოციური ხალხი ვართ...

სამწუხაროა, რომ ხშირად შიშველი ემოცია ეფორიაში გადადის, ეფორია ეშმაკობას სიზარმაცეში, სიზარმაცე და შიში კი იწვევს ვერაგობასა და გაიძვრობას – მონის ვერაგობას და ეშმაკობას. ეს ყველაფერი დღევანდელი ქართული საზოგადოებისთვის ნიშანდობლივია. ბოლოში ასეთი შედარებისთვის, მაგრამ ჩვენს მზერას ქორ-შეგარდენივით არაფერი გამოეპარება და ბუსავით ვიბრძვებით თავს. ოდესღაც გულადი ხალხი დამინდა, ხმალი დაგვირუნდა და ენა ავიღესეთ საქილიკო...

ახლა ამბობენ, ოპოზიცია გარიგებაში იყო (და არის) ხელისუფლებასთან, მაგრამ, წარმოიდგინეთ, რომ ხალხიც არის გარიგებაში ოპოზიციასთან.

კულდეთ გვერდით ივანიშვილს, რითაც შეგვიძლია. მას რანაირად ნიჭიერიც და რა სიმდიდრის პატრონიც არ უნდა იყოს, სახელმწიფო რესურსებთან ბრძოლა ძალიან გაუჭირდება.

ახლა უცხად გამოაცხადეს, რომ ბიძინა ივანიშვილი არ ყოფილა საქართველოს მოქალაქე. ამას რანაირად დასტურებენ, მე არ ვიცი, რადგან, საქართველოს მოქალაქის ახალი პასპორტი ჰქონია, საქმე საქმეზე თუ მიღვა, დაწერს განცხადებას და ხელახლა უნდა მისცენ, რადგან ქვეყნისთვის კარგის მეტი არაფერი გაუკეთებია, არასდროს უღალატია, მაგრამ მტერი ამბობს: – არ ჩაუღენია დანაშაული? – ჩავადენინებ.

– ეს როგორ?
– აი, აქ იხსნება ერთ-ერთი კვანძი. როგორ? მოსალოდნელია „ჩვეულებრივი“ ისტორიები – იარაღის ჩადება, რომელიმე ჯგუფის დაკავება, აღიარებითი ჩვენებები – რომ აპირებდნენ შეიარაღებულ აჯანყებას, გადატრიალებას... დამთავრდა ფიქრი მოქალაქეობაზე, ის

– შეიძლება მოხდეს ისეთი რამ, რომ სააკაშვილს მოუწყონ ტერაქტი. გადარჩება თუ არა, ეს მეორე საკითხია. თავდასხმა, რა თქმა უნდა, ივანიშვილს დაბრალდება, არადა, ეს შემთხვევა, მოსალოდნელია, მესამე ძალამ ღვეკვმოს და განახორციელოს, რომელსაც არც სააკაშვილი აწყობს ხელისუფლებაში და არც ივანიშვილი. მოსალოდნელია, აგრეთვე, შევარდნაძისეული ხრიკები, ანუ „თვითტერაქტი“. ასეთ შემთხვევაშიც თითის ივანიშვილისკენ გაიშვებენ. ასე რომ, სააკაშვილს ახლა „მარგალიტივით“ უნდა გაუფრთხილდეთ ივანიშვილიც და ჩვენც.

ხალხო, ობამა მალე შეიცვლება, სარკოზი ვერ გაიმარჯვებს არჩევნებში, რუსეთის ხელისუფლებაში პუტინი მოდის დიდი ხნით, ვიღაც სჭირდება აქ მიშა?! ჩვენ ვიბრძობით და დასავლეთიც მხარს დაგვიჭერს.

– მოდით, თქვენს „შობლიურ

განცხადება პროფესიული თვალსაზრისით?

– იცი... (პაუზა). ძალიან დიდი ხანი ვიმუშავე ტელევიზიაში ჟურნალისტად, პასუხისმგებელ თანამდებობებზეც და სხვათა შორის ისეთი მნიშვნელობის ჟამს, როცა საქართველოში 90-იანი წლების ქარიშხლები გრგვინავდა თბილისშიც და მთელ ქვეყანაშიც.

ახლა თქვენ მიპასუხეთ, როგორც ჟურნალისტი – როდესაც ვინმეს სთავაზობთ თქვენთან საუბარს, ხოლო ის გუწოდებთ, შევხედეთ ამა და ამ ადგილას და ჩაწერეთ ინტერვიუ, განა თქვენ ეუბნებით: არა, როგორც მე მინდა, სადაც მე მინდა და რანაირადაც მე მინდა, ისე უნდა ჩაწერო, ჩემთან თუ არ მოხვალთ, ინტერვიუს არ ჩაწერ, არ დაგეჭვდეთ?

რას ვიპასუხებთ ის ადამიანი? – ცხადია, გეტყვით, არ მსურს თქვენთან საუბარი. მაგრამ ივანიშვილმა უთხრა I

არსს – მობრძანდით ჩემთან პრესცენტრში, დავჯდები და ვეფლა კითხვაზე გავცემთ პასუხს.

მე გუგანით ვხვდები, რომ პირველი არხის ხელმძღვანელობას კიდევ ერთი რამ ბოჭავს – მაუწყებლობის კანონი, რომლის თანახმად, შემდგომ არჩევნებში მონაწილე ვეფლა სუბიექტმა შეიძლება იგივე მოითხოვოს, თუმცა საზოგადოების დაინტერესებაც ხომ გასათვალისწინებელია. გარდა ამისა, გასათვალისწინებელია თვით ივანიშვილის უსაფრთხოებაც. ეს ჩვეულებრივი ამბავია.

მინდა გითხრათ, რაც ივანიშვილმა ჟურნალისტების მისამართით თქვა, აბსოლუტურად მართალი იყო.

რაც შეეხება „კავკასიას“, მიხეილ სააკაშვილს არ უქნია ის, რაც ტელევიზიის ხელმძღვანელობამ ჩაიდინა – პედერასტები ამჟღავნა მართლმადიდებლებს. მათ გამო დააჭერინა მართლმადიდებელი ახალგაზრდები. ასე არ იყო?

კაცო, ახლა, არავინ იფიქროს, თითქოს მე იმიტომ ვლაპარაკობ, ვინმეს ჩემს თავს ვთავაზობდე და რაღაც ამდაგვარი. ნეტავი, ჩემი საქმე მაკეთებინა, ფილმები გადაამაღებინა, პოლიტიკა სულ არ მაინტერესებს. ივანიშვილის სურათიც ახლა ენახე პირველად. უბრალოდ, მინდა კარგმა კაცმა, ქველმოქმედმა ადამიანმა უპატრონოს ამ ქვეყანას. ძალიან ბევრი კარგი საქმე აქვს გაკეთებული ივანიშვილს, ძალიან ბევრი კარგი საქმე.

– ეი, გრაფი მონტე კრისტო, არა?

– არა, ნუ გედიმებათ ამ შედარებაზე. ამ ადამიანზე ლეგენდები დღის. იცით, რომ ივანიშვილმა ნაყინის გამყიდველს მანქანა აჩუქა?

შეიძლება ლეგენდაა, მაგრამ, შესაძლოა, მართალიც იყოს: ბორჯომში ნაყინის გამყიდველთან მისულა, ამოუღია ჯიბიდან მანქანის გასაღები და უთქვამს: ბავშვობაში, ერთხელ, ნაყინი ძალიან მინდოდა, საკმარისი ფული არ მქონდა, თქვენ ნაყინი მჩუქეთ, ახლა მე გჩუქნით „ნივას“, უკვე ასაკში ხართ, მანქანით იარეთ...

დღეს მემინია ხელისუფლება ასეთ კაცს არ დაუპირისპირდეს ძალისმიერი მეთოდებით. ივანიშვილი აქვს პატრიოტიზმი, ხალხის სიყვარული და ფული. ხელისუფლებას აქვს ფული და ძალა, მაგრამ არ აქვს დანარჩენი. მაგრამ კიდევ ვამბობ, ვეფლაზე მეტად მემინია მესამე ძალის, რომელსაც, შესაძლოა, არც ივანიშვილის გამარჯვება უნდოდეს, არც სააკაშვილის, არამედ უნდოდეს საქართველოს კიდევ უფრო დასუსტება და განადგურება. ამისთვისაც უნდა ვიყოთ მზად და ახლა მაინც უნდა დავგდეთ ერთად. **ირანდა კალანდამი**

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

i avnana, i avnana, bokeri a gaxsovs, vano...

— „გახსოვს, ვანო, სააკაშვილმა დიდი ხვეწნის შემდეგ რომ დამიყოლია, ბოკერიასთან მივსულიყავი, რომ მისთვის გადასაწყვეტილებიანი ქვეყნის ერთი ძალიან სარისკო და საბედისწერო გადაწყვეტილებას მივლავლიყავი.“

ასე მიმართა საქართველოს შს მინისტრ ბატონ ვანო მერაბიშვილს ბატონმა ბიძინა ივანიშვილმა თავის ღია წერილში.

როგორც ხედავთ, ბატონი ივანიშვილი ხელს ადებს კონკრეტულ პირს ომის წამოწყებაში, რომლის მიღმაც, ცხადია, პირთა ჯგუფი მოიაზრება.

ჯერ კიდევ 2006 წელს არსებობდა გეგმა, კოლირებული სახელობით „ვეფხვის ნახტომი“, რომლის მიხედვით, 1 მაისამდე აშშ-ისა და ევროკავშირის მხარდაჭერით უნდა აეშლებინათ რუსეთი, რომ სამაჩაბლოდან გაეყვანათ რუსი მშვიდობისმყოფელები. ამის კვალდაკვალ დაგეგმილი იყო რამდენიმე რეზონანსული პროვოკაცია ქართველებით დასახლებულ სოფლებში, რაც დესტაბილიზაციას შექმნიდა მთელ რეგიონში. ამავდროულად, კონფლიქტის ლოკალიზებისა და ქართული მოსახლეობის უსაფრთხოების მიზნით, სამაჩაბლოს საზღვრებთან ნავარაუდევო იყო ქართული მხარის მცირე ჯგუფების გადაადგილება. 6 მაისს სამხედრო ნაწილები და სხვა ძალიან სტრატეგიული გათვლებიდან და ერთდროულად დაიკავებდნენ როგორც მჭიდროდ დასახლებულ რაიონებს, ასევე მოახდინდნენ რუსეთის ფედერაციის საზღვრის სრულ ბლოკირებას. შემდეგ დააკავებდნენ სამხრეთ ოსეთის ფაქტობრივ მეთაურს და გადასცემდნენ სამაჩაბლოს. გამოცხადდებოდა საო-

გამყარებული დოკუმენტაცია იმისა, კონკრეტულად რომელმა პირებმა ჩაიბარეს ათასამდე ერთეული ცეცხლსასროლი იარაღი, ძირითადად, ავტომატები და ტყვიამურევეები 2005 წლის გაზაფხულზე საქართველოს კონტროლირებად სოფლებში.

ის, რომ საქართველოს მთავრობამ მკვეთრად გაზარდა სამხედრო ბიუჯეტი, რათა საქართველოს შეიარაღებული ძალები ნატო-ს სტანდარტების შესაბამისი ყოფილიყო, არავის დაუმალავს, პირიქით, თავმოწონების თემა იყო. 2008 წელს სახელმწიფოს ბიუჯეტის მეთხეზე შეტევა თავდაცვის სამინისტროზე მოდიოდა, — მაშინ ხალხს უკვირდა, ნეტავ, რა ჯანდაბად გვინდა შეიარაღება, ვის უნდა ვეომოთ?

2008 წლის 8 აგვისტოს წარმოთქვა გენერალმა მამუკა ყურაშვილმა ის საბედისწერო სიტყვები „კონსტიტუციური წესრიგის დასამყარებლად საქართველოს ჯარების გამოწვეული შეიარაღებული შესვლა სამხრეთ ოსეთის ტერიტორიაზე“, რომელსაც კვირი დაუკრა იმდროინდელმა სახელმწიფო მინისტრმა რეინტეგრაციის საკითხებში თემურ იაკობაშვილმა, საქართველოს მიზანი ქალაქების აღება კი არ არის,

დასახლებულ პუნქტებს, — „მოგებული ომის“ პერიოდში თვით ამაცობდნენ, დავაღუდეთ ცხინვალი, — ესეც დოკუმენტად დევს და ვერ განეკუთვნება ფანტაზიის სფეროს.

იმხანად თბილისში მყოფი გერმანიის გენშტაბის პოლკოვნიკი ვოლფგანგ რიხტერი აცხადებდა, რომ ქართული მხარე იტყუებოდა ჯარების გადაადგილების შესახებ. მისი თქმით, მან ვერ მოიძია ვერცერთი მტკიცებულება იმისა, რომ სააკაშვილმა მხოლოდ მას შემდეგ გასცა თავდასხმის ბრძანება, რაც რუსეთის სამხედრო ნაწილები როკის გვირაბის მიმართულებით დაიძრნენ...

ფრანგული გაზეთი „ლა მონდი“ ხაზგასმით წერდა და საფრანგეთის ელჩის, ერიკ ფურნიეს სიტყვები მოჰყავდა არგუმენტად, რომელმაც თქვა, რომ 8 აგვისტომდე არავის უხსენებია ტანკები, ქართულ მხარეს არ დაურეკავს ევროპელი მოკავშირეებისთვის, რომ რუსები უტყველდნენ...

გაზეთები: „The New York Times“, „The Boston Globe“ და „Business Week“ წერდნენ, რომ ევროკავშირის დამკვირვებლები, რომლებიც სამხრეთ ოსეთის ტერიტორიაზე იმყოფებოდნენ 2008 წლის 7-8 აგვისტოს, ხედავდნენ, როგორ ჭრიდა ქართული არტილერია და სარაკეტო დანადგარები სამხრეთ ოსეთის საზღვარს 7 აგვისტოს დღის 3 საათზე, ბევრად ადრე მანამ, სანამ პირველი რუსული სამხედრო კოლონა შევიდოდა ანკლავის ტერიტორიაზე.

ომის დაწყების პირველივე საათებში „კონსტიტუციური წესრიგის აღდგენით“ მოტივირებული საქართველოს ხელისუფლება ომის დაწყებას სარჩულად უდებდა იმას, რომ სეპარატისტებმა თავდასხმა განახორციელეს ცხინვალთან ახლომდებარე დასახლებულ პუნქტებზე და მიმდინარეობდა მასობრივი დაბომბვა, ხოლო იმ დროს კონფლიქტის ზონაში მყოფი ევროკავშირის დამკვირვებლები კატეგორიულად ამბობდნენ, რომ არაფრით იყო პროვოცი-

რებული ცხინვალის დაბომბვა, რომ არავითარი თიხი სოფელი არ დაბომბილა წინა დღეებში, — საეჭვოა, ევროკავშირის ყველა დამკვირვებელს ერთად გასჩნოდა „ფანტაზიის“ სურვილი, თუნდაც ფონად საქართველოს პრეზიდენტის ფანტაზიები სდებოდათ, რუსეთმა თავისი შეიარაღების 95% გამოიყენა, მაგრამ საქართველომ თითქმის ბოლომდე გაანადგურა რუსეთის სახელგანთქმული 58-ე არმილი.

ახლა ღია წერილიდან მოყვანილი პატარა ფრაგმენტის ერთ პატარავე წინადადებას დაუკვირდეთ, „ხომ შეიძლება, რუსებმა თვითონ შემოგვთავაზონ ამის გაკეთება, მაშინ რა ვქნათ?“ — უცბად თქვა სააკაშვილმა.

ვისაც ყური ჰქონდა და თვალი, ახსოვს, რომ საქართველოს პრეზიდენტმა სამაჩაბლოში კონსტიტუციური წესრიგის აღსადგენად (ოსი სეპარატისტებისგან სამხრეთ ოსეთის გასათავისუფლებლად) ქართული

მარსი, ნაკლები მნიშვნელობა აქვს, როცა ფანტაზიის სფეროს არც პრეზიდენტ სააკაშვილის პირით სახალხო ნათქვამი სიტყვები განეკუთვნება, რომელიც ბატონი ივანიშვილის ნათქვამის კიდევ ერთი დადასტურებაა: „ზოგიერთი იდიოტი ამბობს, რომ ომი ჩვენ დაიწყო, იმის გაუთვალისწინებლად, რომ შესაძლებელი იყო რუსეთის შემოჭრა. მე მხოლოდ ერთ რამეს ვნანობ, რომ უფრო ადრე არ დაიწყო“...

პოლკოვნიკი თემურ მიქაუტაძე (2009 წელი „საერთო გაზეთი“): — „2006 წელს ზუსტად ასე მიწერია, — ბრძოლას დაწყებინებენ სააკაშვილს, მერე ჩაითვლება, რომ სააკაშვილი წამოაგვს პროვოკაციაზე, შემდეგ რუსეთი ბოლო-ბოლო დაიწყებს ამ ტერიტორიებს, სამაჩაბლოს და აფხაზეთს ჩვენ უფრო დავცილებით პოლიტიკურად ვიდრე ახლა ვართ, სააკაშვილი დაიწყებს გულში მუშტების ბრაგუნს, რომ რუსეთს ომი მოუვუდო და დასავლეთისგან მხარდაჭერას მიიღებს, — რომ იტყვიან, ერთი ერთზე დაავანა 2008 წლის აგვისტოში.“

თავის ქვლა გამოძის, მაგრამ ასეა, როდესაც მაღალი რანგის სამხედრო პირი ორი წლით ადრე გიმთვრავს, რას მოიმიქმედებ შენ სამხედრო თვალსაზრისით ორი წლის შემდეგ, ალბათ, აქვს უფლება თქვას, რომ ეს კონფლიქტი დაგეგმილი იყო!

რამდენიც გინდათ ვილაპარაკოთ, რომ სამაჩაბლოში ბრძოლა სააკაშვილს არ დაუწყია, — ეს ბრძოლა დაიწყო სააკაშვილმა!“

ბიძინა ივანიშვილი, ალბათ, თვლის, რომ ეს ყველაფერი, კარგად ახსოვს ბატონ ვანო მერაბიშვილს და როგორც ლეკების გატაცებულ

მარი მდგომარეობა, დაინიშნებოდა დროებითი მთავრობა და გამოცხადდებოდა კომუნდანტის საათი. გათვლილი იყო ისიც, რომ ამ ოპერაციის შესრულებას მხოლოდ 7 დღე სჭირდებოდა, მაგრამ მაშინ ეს არ მოხდა... — ხომ არ წააგავს ბიძინა ივანიშვილის „ფანტაზიორობას?“

სააგენტო „როიტერისთვის“ მიცემულ ინტერვიუში მსგავსი გეგმის არსებობა დადასტურა საქართველოს თავდაცვის ყოფილმა მინისტრმა ირაკლი ოქრუაშვილმა: „ჩვენი სტრატეგიული პრიორიტეტი აფხაზეთი იყო, მაგრამ 2005 წელს ჩვენ შევიმუშავეთ როგორც აფხაზეთის, ასევე სამხრეთ ოსეთის ხელში ჩაგდების გეგმა. თავდაპირველად, გეგმა ითვალისწინებდა ორმაგ ოპერაციას, შეჭრას სამხრეთ ოსეთში და როკის გვირაბს და ჯავახზე კონტროლის დამყარებას... როდესაც 2005 წლის მაისში შეეხვდით ჯორჯ ბუშს, ჩვენ პირდაპირ გამოვაცხადეს: არ ეცადოთ საომარ კონფრონტაციაში შესვლას, ჩვენ ვერ შევძლებთ სამხედრო დახმარების აღმოჩენას.“ — შესაძლოა ამჯერად ოქრუაშვილის „ფანტაზიორობის“ საკითხი დაისვას, მაგრამ ამკარად წააგავს ივანიშვილის „ნაფანტაზიორებს“.

ერთიგაა, ოქრუაშვილის ნათქვამის განაწილებული კაცის ფანტაზიორობად გამოცხადება ცოტა ძნელი იქნება, რადგან არსებობს (ნანახი აქვს მსოფლიოს) ხელმოწერილი და პირადობის მოწმობის ნიშნულებით

თბილისის სურს წერტილი დაუსვას კრიმინალურ რეჟიმს, ხოლო 9 აგვისტოს, საქართველოს პარლამენტმა ერთხმად დაუჭირა მხარი (არ დაუჭერდა და კაი ტურას დაიჭერდნენ) საქართველოს პრეზიდენტის მიერ საომარი მდგომარეობის გამოცხადებას და სრულ მობილიზაციას, — ესეც ისეთი ფაქტია, ფანტაზიორობა ვერავის დაბრალდება, სახელისუფლებო ტელეარხები გადმოსცემდნენ და აჩვენებდნენ ყველაფერს. თვით იმასაც კი, როგორ მიწოდებდნენ „გრადას“ ცხინვალის მიმართულებით, თუმცა, სააკაშვილის მთავრობის „მოგებული ომიდან“ ათ დღეში, სააგენტო „უნიანისთვის“ მიცემულ ინტერვიუში იაკობაშვილი ამბობდა, „ცხინვალი დაბომბეს რუსებმა მას შემდეგ, რაც ჩვენ დავიკავეთ იგი, რაღაც, ოთხსაათნახევრით. ჩვენ ვბომბავდით სიმაღლეების შემოგარენს, მათ შორის, ავიაციითა და „გრადით“, ხაზს ვუსვამ, არა

ჯარის შეყვანამდე ოთხი საათით ადრე ტელევიზიით გაავრცელა მმართველი ოსი ხალხისადმი, — როგორც პრეზიდენტი და როგორც საქართველოს ერთი რიგითი მოქალაქე წარსული წყენის დაიწყებისა და შეხმატკბილებისკენ მოუწოდებდა. 8 აგვისტოს დილიდანვე ვხედავდით „გრადებით“ დაბომბვას ცხინვალის მიმართულებით და არავითარი რუსის ხსენება არ იყო. რატომ გაუჩნდა ხალხს ეჭვი, რომ ეს „ჩაწყობილი“ ამბავი იყო? — იმიტომ რომ, რუსმა სამშვიდობოებმა ისე გაატარეს ქართული ჯარი, სროლა კი არა, მიკიოტს არ დაუკვირია. ეჭვით გაუღწეოდა იმდროინდელი აგვისტოს პრესა მომხდარის განახლებისა და შეფასებისას.

2008 წლის აგვისტოს ომის იდეოლოგია ბოკერია იყო თუ პლანეტა

და შემდეგ ისე საკუთარ ოჯახში დაბრუნებულ ქეთოს უმღეროდა დედა „იანანას“ მესხიერების გასახსნელად, იმავე ხერხით, მომხდარის განხილვის ებასება საქვეყნოდ. ივანიშვილი ურჩევს, გეზს აძლევს საით, რა გზით წავიდეს მერაბიშვილი, რომელსაც კარგ მენეჯერად, კარგ ორგანიზატორად და ბევრი დადებითი თვისების მქონე პიროვნებად მიიჩნევს და ალბათ, შესაბამისად თვლის, რომ რასაც პირდაპირ არ უთითებს, ამ თვისებების მატარებელი პიროვნება თვითონ უნდა მიხედვს, თუ, რა თქმა უნდა, საკუთარი თავი მეტად უყვარს, ვიდრე საქართველოს მოქმედი პრეზიდენტი, — რა ვიცი, ძალზე მარტივად დასანახია ქვეტექსტი სიტყვებში: — „ურჩიე სააკაშვილს, დროზე გადადგეს!“

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთოთ FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

ბაია ჭელიძე

ბიძინა ივანიშვილის მხარდასაჭერად უმაღლესი რეიტინგის ნაღები სახეები, მწერლები, პოეტები, მხატვრები, მეცნიერები, პოლიტიკოსები, ექსპერტები და ვინ მოსთვლის კიდევ რამდენი, მაგრამ მხარდამჭერთა რიგები მომდევნო დღეებში უფრო რომ გაიზარდებოდა, ეს ყველაფერი აშკარა იყო და ასე მოხდა კიდევ.

მოკლედ, ცაშიც და მიწაზეც, ბიძინა ივანიშვილის ქართულ პოლიტიკაში შემოსვლას ერთხმად უჭერენ მხარს და ახლა ის დროა, თვითონ ივანიშვილს მოეუხმინოთ, რას ამბობს: „მე აუცილებლად მოვალ ხელისუფლებაში, რადგან სიტყვა მოგვიტოვა!“ „ჩვენ ერთად უნდა ავიხდინოთ „ქართული ოცნება“ – ეს არის ერთიანი, მთლიანი, ძლიერი და სამართლიანი საქართველო!“ „რატომ გადავწყვიტე პოლიტიკაში მოსვლა? ამ კითხვაზე პასუხი ძალიან მარტივია იმიტომ, რომ ვხედავ სამშობლო მეკარგება! ხოლო, როდესაც სამშობლო გეკარგება, არაფერს არა აქვს ფასი, არც ქონებას, არც ფულს და არც პრივილეგიებულ მდგომარეობას!“ მე მოვდივარ პოლიტიკაში არა ვინმეს დასამარცხებლად, არა ვინმეზე შურის საძიებლად, არამედ საქართველოს თითოეული მოქალაქის გასამარჯვებლად! ჩემი აზრით, ჯერ უნდა გაივლოს სადემარკაციო ხაზი, უნდა შეიქმნას ორი პოლუსი და ნათლად უნდა ითქვას, მიზეზთა და მიზეზთა გამო ვის გვერდით ვერ დავდგები და ვისთან ვერ ვითანამშრომლებ. ვერ ვითანამშრომლებ ფსევდოპოპულიზატორებთან, რომლებიც ხელისუფლებასთან ფარულ გარიგებებში არიან და ხელისუფლების ინსტრუქციებით იმართებიან. ესენია: „ქრისტინა დემოკრატიები“, „ლეიბორისტები“, „ახალი მემარჯვენეები“, „ილა“, „ქართული პარტია“ და თორთაძე-დავითაიას პარტიები. რომელ პოლიტიკურ ძალებთან ვაპირებ თანამშრომლობას? პირველ რიგში მინდა, ვახსენო „რესპუბლიკური პარტია“, როგორც ერთ-ერთი ყველაზე გამოცდილი და მრავალ პატალიებში გამობრძმდილი პარტია! ბიოგრაფიის დიდი სტაჟით, შესაშური ინტელექტუალური რესურსით და ნათლად გამოკვეთილი პოლიტიკური ლიდერებით.“

ბატონო ბიძინა, არ მინდა დავიჯერო, რომ თქვენი პოლიტიკური გეგმონების მაქსიმუმი იმ ადამიანებზე გადის, ვინც მიხეილ სააკაშვილის ხელისუფლებაში მოყვანა საკუთარი ჯანმრთელობის გაუარესების გზით იტვირთა 2003 წლის ნოემბერში, ვინც 2007 წლის ოქტომბრის თვიდან, დამთავრებული 2008 წლის იანვრის ჩათვლით, სააკაშვილის უკადო პრეზიდენტობისთვის ძალ-ღონე-ინტელექტი და „ნათლად გამოკვეთილი“ საკუთარი ლიდერების ავტორიტეტი არ დაზოგა (თუმცა როდის ჰქონდათ იგი?) – აი, ამ ადამიანების კრებულით აპირებ ჩვენთვის „ქართული ოცნების“ ახდენას?

ისე, ბატონო ბიძინა, როგორც ლოგიკურად მოაზროვნე ადამიანებს სჩვევიათ, ნუთუ არ დაინტერესდით „რესპუბლიკელებს“ საქართველოს მოსახლეობის რამდენი პროცენტი უჭერს მხარს და მათდამი ნდობის მანდატის მინიჭებას ვინმე კიდევ აპირებს თუ არა, მომავალ არჩევნებში?

ნუთუ არ გსმენიათ შორეულ პარიზში, რომ სწორედ „რესპუბლიკელების ინტელექტუალური ლიდერებით იყო დაკომპლექსებული, ქართული მხარე დაჯიშვლილი „სოროსის ფონდი“? ანდა ის ვინც არ გსმენიათ, რომ ქართულმა გა-

დაჯიშვის, ქართველთა ბატონობის და ქართულმა გადარების ერთგვარი ბასტიონი იყო „რესპუბლიკელების ინტელექტუალური ლიდერები“

გაინტერესებთ მათი რეიტინგი ბატონო ბიძინა? 0 პროცენტი, შეიძლება უფრო ნაკლებიც, რადგან ხალხს „რესპუბლიკელები“, მერწმუნეთ, – ეზიზღებათ!

მათი ლიდერების დიდი უმრავლესობა ჯერ საბჭოთა „კაგებეს“-სთვის მიწერილი წერილების წერით იქცეოდნენ თავს ციხეებში და მოგვიანებით, 1989 წლის 9 აპრილის ტრაგედიის შემდეგ კი, კომუ-

ლოქის მისაღობებთან პატრიოტი აჭარბები და თქვენგან ნაქები ლევან ბერძენიშვილი, კი დღეს რომ აჭარაში ძველებურად ვეღარ ყელყელობს. თავის უმცროს ძმად ვითვითან ერთად სწორედ ამ პროტესტის გამოძახილია და მათ მიერ ჩადენილი გამოუსწორებელი დანაშაულის ანარეკლია.

გავახსენოთ, „რესპუბლიკური პარტია“, ოდესმე დამოუკიდებლად საკუთარი რესურსით თუ მოხვედრილა პარლამენტში და რომელი იყო, ეს ბედნიერი წლები? იცით თუ არა თქვენ, ბატონო ბიძინა ის, რომ საქართველოს ტერიტორიულ მოწყობაზე „რესპუბლიკური“ პარტიას თავისებური „ორიგინალური“ და „ღრმად ინტელექტუალური“ არცთუ ეროვნული ხედვა რომ აქვს?

მეც ბოდიშს ვიხდით, სამეზის ვიხდი ბოდიშს, მაგრამ აქვე მინდა ისიც გკითხოთ – რით არსებობდა ამ პარტიის თითოეული ლიდერი, საიდან იღებდნენ პარტიის შესანახ თანხებს, თითქმის 30 წლის განმავლობაში?

ბატონო ბიძინა, ნუ იფიქრებთ, რომ მხოლოდ „რესპუბლიკელებისადმი“ გვაქვს ამგვარი დამოკიდებულება ქართველებს. არა, ბატონო! როგორც უკვე მოგახსენებთ, საქართველოში მომავალ პარტიამ მიმედი ამ 20 წლის განმავლობაში ამოწურა სახლის მათი დანიშნულების რესურსები და ჩვენ, ქართველებმა მათ დამსახურებულად მივუჩინეთ განსასვენებელი ადგილი, მართალია, პანთეონი არა, მაგრამ ჩვენში უმსახურესობებით (ჯერ კიდევ გასულ წელს) ზოგი რუსთაველზე დაკრძალვით, ზოგი

batono biZina, Tqven amdeni sikeTis gamkeTebel i kaci, micval ebul Ta Zvel armias parl amentSi nu SemouZRvebiT maTi adgil i parl amentSi ki ara pol itikur sasafi aozea...

ნისტური პარტიის რიგებში ყოფნით იწონებდნენ თავებს. როდესაც „რესპუბლიკელების“ მდიდარ გამოცდილებაზე წერთ, რომელ გამოცდილებას გულისხმობთ იმას, რაც ზემოთ უკვე მოგახსენეთ, თუ იმას, რაც ჯერ კიდევ გასაკეთებელი აქვთ და ჩვენ ამის შესახებ, მხოლოდ პოსტ-ფაქტუმ, ანუ თამაშის დასრულების შემდეგ გავიგებთ?

ბატონო ბიძინა! ძალიან მაინტერესებს მეც და მრავალ ადამიანსაც „რესპუბლიკელებთან“ მიმართებაში, „მრავალ პატალიებში გამობრძმდილი პოლიტიკური პარტია“, როცა ბრძანეთ, რომელ პატალიებს გულისხმობდით – 1991 წელს, დამოუკიდებელი საქართველოს ხელისუფლებისადმი „რესპუბლიკელების“, ღია სიძულვილი თუ მოგვიანებით სახელმწიფო საბჭოში ეღუარდ შევარდნაძის ლეგიტიმაციისათვის ბრძოლას? არ ვიცი, გსმენიათ თუ არა, მაგრამ სწორედ „რესპუბლიკელების“ ხელშეწყობითაა, რომ დღეს თითქმის გათურქებულია აჭარა და მიხეილ სააკაშვილთან ერთად, „ამ საშვილიშვილო საქმეში“ მათი წილიც – ღოღო! დაახ, 2004 წლის მაისში, სწორედ „რესპუბლიკელების“ შტურმით „განთავისუფლეს“ აჭარა“, დაამხეს ასლან აბაშიძის მმართველობა და დასაბამი დაუდეს „დიდ თურქობას“ საქართველოს ძირძველ კუთხეში! სწორედ „რესპუბლიკელებს“ უხეტიავდნენ თავებს მდ. ჩო-

ბატონო ბიძინა! საინტერესოა, რა ინფორმაციას ფლობთ „რესპუბლიკელების“ და „ნაც. მოძრაობის“ გუშინდელ და დღევანდელ ურთიერთობებზე? თქვენი აზრით, ადგილობრივ არჩევნებში „რესპუბლიკელების“ თბილისის საკრებულოში მოხვედრა თბილისელების მათდამი დი-

ლი ნდობის გამოძახილი იყო, თუ – „ნაც. მოძრაობის“ მიერ „რესპუბლიკელებისთვის“ ბოძებული ერთგვარი ვიცილ მრავალი დამსახურების გამო? აკი, მოგახსენეთ, „რესპუბლიკელები“ საქართველოში პოპულარობით ვერ იკვეხნიან, მათი რეიტინგი მოსახლეობაში თითქმის ნულს უტოლდება-თქო და ხომ საინტერესოა, მათი „გამარჯვების“ გარანტად რომელი ძალა გაისარჯა ასეთ დამორცხველ საარჩევნო პირობებში? ანდა იქნებ ჩვენ დაგვაიწვიდა და

ისინი ხან ერთ ბლოკში დახტან, ხან – მეორეში და ხანაც იმ თამაშს თამაშობენ, რომელიც მხოლოდ ხელისუფლებას აწივს? თქვენ ისიც გსმენიათ ალბათ, საზოგადოებას „რესპუბლიკელები“ და სხვა ფსევდოპოპულიზატორი პარტიები კარგა ხანია გამოტირებული ჰყავს და „სიყვარული“ პოლიტიკურ „გამებს“ ეახსის. რაც შეეხება „რესპუბლიკელების“ სარეიტინგო პოზიციას პოლიტიკური „გამების“ თვალსაზრისით, ისინი ყველაზე ადრე მოხვდნენ ამ „საპატიო“ ჩამონათვალში.

იცით, თუ არა თქვენ, ბატონო ბიძინა ისიც, რომ კირილე მიმინოშვილის დარად „რესპუბლიკელები“ იქით გარბიან, სადაც კარგი სუფრა, კომფორტი და სიბოა?

ანდა, ნუთუ ის არ გაინტერესებთ, „დისლენტი“ ბერძენიშვილი საბჭოთა „გულაგიდან“ პირდაპირ ივანე ჯავახიშვილის სახელობის უნივერსიტეტში როგორ დაასაქმეს კომუნისტებმა? არ მეთანხმებით, რომ ასეთი წყალობა იმ წლებში ძალიან ბევრ კითხვას აჩენს და ეს უპრეცედენტო ფაქტი „რესპუბლიკელთა“ პოლიტიკური მეტამორფოზის ეროგვარ უტყუარ დადასტურებად რომ აღიქმება?

იაორგოშვილი და ზოგიც – სტალინოზი.
მიცვალაბუღების ადგილი სასაზღვროვანა, ჩემო ბატონო ბიძინა და არა პარლამენტში! ძალიან ბიზნოსით, დარჩენილი დაუპარსახავი მკვლარების ცოდვასაც ნუ დაიდებთ, ამოღანა სიკამითის განკითხვამი კაცი და პარლამენტში მიცვალაბუღითა კვეთ არმიან.

დამეთანხმეთ, რომ არაფერია იმაზე საზარელი და არაესთეტიკურიც, ვიდრე საფლავიდან ამოღებულ მკვლარე და ახლა თუკი ამ მკვლარის გარემოცვაში თქვენ ახალი პოლიტიკის წარმოებასაც აპირებთ, მერწმუნეთ, არაფერი გამოვივათ და ნეკროფილიად ნუ შეარაცხინებთ თავს თქვენს მტრებს, ბატონო ბიძინა, რა?

მიცვალაბუღითა „საკაბიო პანთეონი“ ჩვენ უკვე გვაქვს დღევანდელი ხელისუფლების დაღვანდელი პარლამენტის სახითაც და მკვლარე მკვლარის დაღვანით, განა „ქართულ ოცნებას“ ახდენა უშუალო?

შეუვით მათ, ბიძინა ბატონო! დე, იმინონ მშვიდად, ვიდრე ბლომდე არ გაიხრწნებიან, რას ერჩიო?

ხოლო თქვენ, თუკი მართლაც გსურთ ამ ქვეყნის ჭაობიდან ამოყვანა, მიცვალაბუღებთ კი ნუ ეპატივებით ჯერ დაუარსებელ თქვენს პარტიაში, ცოცხლებს მოუხმეთ, ცოცხლებს, ანუ ქართულ პოლიტიკაში გაუხრწნეთ ადამიანებს და ვინც შემდეგ „ქართული ოცნების“ განხორციელებაში ხელს შეგიშლით, აქ არ ვართ? გვერდით დავიდგებით და ისევე, როგორც დღეს „რესპუბლიკელები“ ვამხილეთ, „საერთო გაზეთის“ შემდეგ ნომერში იმ დანარჩენი პარტიების შესახებაც მოგიხსნებოდათ, თქვენს სასახლესთან რიგში რომ არიან ჩამდგარები.

ირინე გოგონაშვილი

აქტიური ოპოზიციონერი, პროფესიონალი რეჟისორი მონაქანმა ახლა საქართველოშია და ქვეყანაში მიმდინარე პროცესებს არა როგორც პოლიტიკაში ჩართული ოპოზიციონერი, არამედ რიგითი ქართველის პოზიციიდან ეხმაურება:

– ბატონო გოგა, ახლაც კრიტიკული მომენტია, არჩევნების ზღვარზე ვართ და ამ დროს, პოლიტიკურაზე ცნობილი მეცნიერი, მილიარდერი ბიძინა ივანიშვილი გამოჩნდა, რატომ მაინც და მაინც ახლა და რას იტყვით მის პერსონაზე?

– სანამ პასუხს გავცემდით, თქვენს ნათქვამში მცირე კორექტივს შევიტან: არჩევნებამდე კი არ მიდის გზა, არამედ ყველა გზა უნდა მიდიოდეს არჩევანამდე. ბიძინა ივანიშვილი კი ქართულ საზოგადოებას ძალიან ღირსეული არჩევანი აჩვენა მთელი ცხოვრების ნაღველი და სხვათა შორის, გამორჩეული ცხოვრების ნაღველი. გამორჩეულად უცხოურია მას, როგორც თავის საქმეში, ისე საზოგადოებრივ ცხოვრებაში, თავის ქვეყანასა და ხალხთან ურთიერთობაში.

ვფიქრობ, გამორჩეული ცხოვრებით ნაცხოვრებმა პიროვნებამ ყველაფერი მიიტანა და დალო თავისი ქვეყნის სამსახურებზე. თქვა: მზად ვარ ჩემი ქონება, ჩემი ოჯახის უსაფრთხოება, ჩემი პირადი უსაფრთხოება გავწირო იმისთვის, რომ ქვეყანა ამოვიყვანოთ იმ უბედურებიდან, ჭაობიდან, ჯოჯოხეთიდან, რამაც დღეს იმყოფება. ამისთვის ყველაფერს გავიღებო. ვფიქრობ, ძალიან მნიშვნელოვანი არჩევანია და ეს არჩევანი არის სამაგილითო. ზუსტად ასეთი არჩევანი უნდა გააკეთონ ქართველებმა. არჩევნები კი არ არის მნიშვნელოვანი, ქართველი ხალხის და ქართველი საზოგადოების არჩევანია მთავარი, რომ აირჩიონ ღირსება, აირჩიონ მომავალი, აირჩიონ ვაჟკაცობა, რომ ის ლაფი, ის აბსოლუტურად სამარცხვინო მდგომარეობა, რომელიც დღეს ჩვენი ქვეყანა და ჩვენი საზოგადოება იმყოფება იყოს რადიკალურად შეცვლილი, ამისთვის ვფიქრობ უნიკალური შანსია ბიძინა ივანიშვილის გამოჩენა და მისი გააქტიურებით უკვე რეალურად გვეჩვენა, რომ საქართველო დემოკრატიის პირველი, რომ უფალს ვენანებით გასაწირად.

თითოეულმა ჩვენთაგანმა უნდა მიიღოს მონაწილეობა ქვეყნის ხსნაში, დღეს, უპირველეს ყოვლისა, გადამწყვეტია, თუ რა გზით წავა ქართული საზოგადოება, რა არჩევანს გააკეთებს თითოეული ჩვენთაგანი, საზოგადოების თითოეული წევრი. პირველ რიგში კი ის შემდეგული ქართველები, დღეს, რომ ბიზნესმენებს ეძახიან, რომლებმაც ძალიან დიდი ფული დააგროვეს ამ ქვეყანაში. სხვათა შორის, დაავიწყდა ქართველი ხალხის შრომით, ქართველი ხალხის გაჭირვების ხარვეზი და მათი ვალდებულებულება, დღეს ქართულ საზოგადოებას ხელი შეუწყონ თავისი შესაძლებლობებით, ჩადგინონ იმ საერთო ფერხულში, რომლის პირველი მკვეთრი ნაბიჯი და სხვათა შორის, ძალიან მნიშვნელოვანიც გააკეთა ბიძინა ივანიშვილმა.

ბატარაკაციშვილს სიცოცხლე მოუსპეს, ჩვენ ვიღებთ და ვუყურებდით ამას და არავის, თითქმის არავის, ნონა გაფრინდაშვილისნაირი ადამიანების გარდა, არ აღმოვაჩინა იმის ღირსება და იმის პიროვნული სიმტკიცე, რომ წინ ადგოლინდებოდა. ჩვენს თვალწინ, სახალხოდ, საჯაროდ ჰკლავდნენ

კაცს, ნაკუწებად აქცევდნენ მის ცხოვრებას, ვიღებთ და ვუყურებდით, ეს ხომ ჩვენი ქვეყნის ცხოვრება იყო. ბადრი იყო ძალიან ღირსეული კაცი, ხოლო ქართული საზოგადოება მას ძალიან უღირსად მოექცა. პირველ რიგში, საკუთარმა კოლეგებმა უღალატეს, აი, მათ, თვალდახელშეუა, ხელის ბიჭებად რომ გადაიქცნენ. საქართველოს მსახურების ფერხულში დგომას, აი, ამ „ჯაჯოს“ მსახურება არჩიეს. დღეს, ბიძინა ივანიშვილისთვის იმ გამოცდილების შემდეგ, რაც ბადრი ბატარაკაციშვილს დაემართა ამ ქვეყანაში ბევრად უფრო დასაფიქრებელი და ბევრად უფრო გაბედული ნაბიჯია ეს, რადგან მან იცის, როგორ მოექცევიან. ეს ზომები არ გაჩერდებიან არაფრის წინაშე, არ არსებობს ისეთი ბოროტე-

am nacbandas angarebis garda, erTmaneT an araferi akavSi rebs

ბა, რასაც ეს ხელისუფლება არ ჩაიღებს. ამიტომ ივანიშვილის ნაბიჯი ორჯერ უფრო გაბედული ნაბიჯია.

– ბატონო გოგა, ბიძინა ივანიშვილმა უკვე საკუთარი არჩევანი გააკეთა და ფსონი „რესპუბლიკელებს“ და „თავისუფალ დემოკრატებს“ დალო, რას იტყვით ამ არჩევანზე?

– დღევანდელი ვითარებით ელექტორალური თვალსაზრისით ეს თითქოს წამებებია. ელექტორალურად მაინც და მაინც დიდი პოპულარობა „რესპუბლიკურ პარტიას“ არ აქვს. არც „თავისუფალი დემოკრატები“ სარგებლობენ უწინდელი პოპულარობით. თუმცა ეს არის ძალიან მნიშვნელოვანი საგარეო ორიენტირი, რითაც ბიძინა ივანიშვილმა აბსოლუტურად დიდ განაცხადა საკუთარ კურსზე. მისი ნაბიჯების სითამამე და გულწრფელობა მხიბლავს, ჯერჯერობით, ეს პირველი ნაბიჯებია. ის კონიუნქტურას კი არ არის აყოლილი, არამედ ახალ კონიუნქტურას, ახალ ვითარებას ჰქნის. ვფიქრობ, ეს ძალიან მნიშვნელოვანი ნაბიჯია, რადგან საით არის მიმართული გეზი ქართული ოცნების, რომლის შესახებ

დიდი ოპოზიციონერი, რა შეფასებას მისცემთ 2008 წლის აგვისტოს?

– მთავრობაში ვიყავი, რად მინდა ივანიშვილის ნათქვამი? თუმცა ძალიან კარგია, რომ ივანიშვილმა ეს თქვა.

ომის თემაზე შეფასება გვაკეთებენ კიდევ 8 აგვისტოს დილას და ვთქვი: ეს დამოკიდებულია კატასტროფით, ეს არის ავანტურა, რომელიც კატასტროფით დამთავრდება საქართველოსთვის-მთქვი. როცა აქ დიდი ზარ-ზეიმი იყო ცხინვალის ვიბრუნებით, ვიცოდი, რა მოხდებოდა, რადგან ძალიან კარგად ვიყავი ჩახელული ამ საქმეში.

მთელი ივლისი და აგვისტოს დასაწყისი დაქოქილი ტანკები იდგნენ როკის გვირაბს უკან და ელოდებოდნენ სააკაშვილის გასროლას და სააკაშვილმა გაისროლა. ოღონდ გაისროლა სააკაშვილმა, ქართველებმა კი არ გაისროლეს, სააკაშვილმა, მერაბიშვილმა, კეზერაშვილმა, ბოკერია და სხვებმა გაისროლეს, ხოლო ვენი და საქართველო, ეს არის ორი სხვა და სხვა ცნება. არანაირი კავშირი, მთ საქართველოსთან არა აქვთ, აქვთ კავშირი ბნელ ძალებთან, დანაშაულებრივ საერთაშორისო სინდიკატთან, ამ სინდიკატის წარმომადგენელი არიან საქართველოში და არა ქართველი ვრის.

– ბატონო გოგა, აგვისტოს თემის კვლავ კვლავ ჩნდება კითხვა, მოსალოდნელი არის თუ არა ახალი პროვოკაცია?

– სააკაშვილი არის თვითონ პროვოკაცია. აგვისტოს ომიც იმისთვის დასჭირდა, რომ დაკარგა ელექტორატი, წავიდა არჩევნები, ქართულმა საზოგადოებამ არჩევნები მოუგო და იმისთვის, როგორმე მოეტრიალებინა საზოგადოების გული, ავანტურა წამოიწყო ცხინვალში.

ეს არის გაგრძელება კომუნისტური პარტიის, რომელიც მერე გადავიდა მოქალაქეთა კავშირში... სხვათა შორის, იგივე გააკეთა თავის დროზე შევარდნამ, როცა საკუთარი დაცემული ავტორიტეტის და ძალიან ორჭოფული მდგომარეობის „გამოსწორება“ აფხაზეთის ფაქტობრივ სეცდა, ისიც წმინდა წყლის ავანტურა იყო, თუმცა, ცალსახად დაბრალება შევარდნისთვის ძალიან ძნელია, რადგან იქ რუსულმა სპეცსამსახურებმა იმუშავეს და კიტოვანისნაირმა ადამიანებმა შეასრულეს დავალებები, თუმცა რო-

გორც ქვეყნის მეთაურს პასუხისმგებლობა კისრუხ ადევს და ამას ვერსად გაქცევა, იგივე გაიმეორა სააკაშვილმა.

საქართველოში საბჭოთა წყობილება არ დამთავრებულა, საბჭოთა წყობილება გრძელდება.

– არც ის არის გამორიცხული სააკაშვილმა ხელისუფლების განაწილების ე.წ. რუსული სცენარი გა-

მოიყვანოს და მივიღოთ ბაქრაძე ან უგულავა პრემიერად, რამდენიმე თვის წინ, რომ თადარიგი დაიჭირა და კონსტიტუციამ სათავისოდ შეიტანა ცვლილებები?

– არა, ეს ფაქტობრივ აბსოლუტურად შემოტრიალდა ბიძინა ივანიშვილის გამოჩენით და მისმა პოლიტიკურმა განაცხადმა აბსოლუტურად შეცვალა ვითარება ქვეყანაში.

ბაქრაძე ვინ არის საერთოდ? ძალიან კარგად მასსოვს, კოკა ყანდიაშვილის გაკეთებული კლიპი-ჩამოთვალა ადამიანები და გვეთხა ქართულ საზოგადოებას ნაციონალური სიით წარმოდგენილ მასაზე- ენე ვინ არიანო. მართლაც, ვინ არის ბაქრაძე? ასეთ პოლიტიკურ ფიგურას არ ვიცნობ, ვიცი ხელის ბიჭი ერთი, რომელიც დარბის აქეთ-იქეთ ბრძანებების შესასრულებლად.

ხოლო რაც შეეხება უგულავას, არის ნარკობიზნესში ჩართული, ნარკოკარტელის ერთ-ერთი წევრია მე-

რამიშვილთან ერთად. აკონტროლებს ნარკობიზნესს საქართველოს შიგნითაც და სატრანზიტო ბიზნესსაც. მასზე სერიოზულად საუბარი, როგორც პოლიტიკურ ფიგურაზე, როგორ შეიძლება?

ისევე ვიმეორებ, აქ არის საუბარი, დანაშაულებრივ სინდიკატზე, ესენი ამ სინდიკატის წევრები არიან.

ამ ნაცანდასაც ანგარების გარდა, ერთმანეთთან არაფერი აკავშირებს. თუმცა ბუნებრივია, მათ სძულთ ერთმანეთი. უბრალოდ, ახლა ვითარებამ და ამ დაულოკებელმა წყურველმა კეთილდღეობის, ძალა-უფლების გააერთიანა, თორემ მარტივ მამრავლებად დაიშლებოდნენ.

სტარტზე იყვნენ გასაქცევად, 2 და 7 ნოემბერს, დაქოქილი ჰქონდათ მანქანები, სააკაშვილიც გზაში გააჩერეს, სხვათა შორის, ამერიკელებმა.

ჩვენ ხომ რეალურად ბუშის კომბალი მოგვხდა თავში, ჩვენ სააკაშვილს მოვუგეთ და ბუშთან, ამერიკის ადმინისტრაციასთან კი წავაგეთ, თორემ... არც გვეგონა, რომ მათი მოგვიწვევა პაქრობა. იმიტომ ვთქვი, ტეფტზე, რაც ვთქვი, რადგან ის იყო ჩამოყალიბებული ვიგინდარა, მატყუარა, თვალში გვიფურცავდა და გვატყუებდა. რეალურად, მხოლოდ საკუთარი ქვეყნის ინტერესებს ასორცილებდა აქ. არც ტეფტისთვის, არც ბასისთვის და არც მათი ფრთისთვის ამერიკაში უწინდელი ასპარეზი არ არსებობს, აი, ამიტომ აკონტროლებს ეს ბნელი ფრთა- აშშ-ს ე.წ. „ქორების“ ადმინისტრაცია საქართველოს. მათ საჯიჯგინად ვართ მიგდებულნი.

იმედი მაქვს, ობამაც მიხვდება ამას, რომ სამართლიანობა და ადამიანების უფლებები- ეს არის ზოგადსაკაცობრივი ცნება და არა ეთნიკურ- პოლიტიკური. მხოლოდ ამის შემდეგ, მთელ მსოფლიოში დემოკრატის მითი დაიშხვრა.

საქართველოში დემოკრატიისთვის განაჩენი გამოჰქონდა თავისი ვიზიტებით ჰილარი კლინტონს, ბუშს და ახლა, უკანასკნელი ვიზიტი, სარკოზის ვიზაჟია, რამაც ძალიან გამაყვირა. საფრანგეთი დიდი ისტორიის და კულტურის ქვეყანაა, მაგრამ როცა პირსისხლიან მხეცს სახელმწიფოს უმადლეს ჯილდოს გადასცემ უნდა იცოდეს, რომ იბღალბება ეს ჯილდო და სისხლით ისევრება.

ეს იყო კაპიტულაცია. წმინდა წყლის კაპიტულაცია, ან რატომ უნდა ვთხოვოთ სარკოზის იმაზე მეტი, რასაც

თვითონ ვერ ვაკეთებთ? მან რაც შესძლო გააკეთა, ჩამოვიდა, გვერდში დაგვიდგა...

და იცით, რომ არავინ მიაცილა თვითმფრინავამდე? არ ვააცოდეს, იმიტომ რომ, არ მოეწონა სააკაშვილის რაც სარკოზიმ განაცხადა. კერძოდ, რუსეთთან მეგობრობა და პარტნიორობა, თორემ ისე არაფერი გემუქლებათო. პირდაპირ ასე.

თუმცა ესენი ავანტიურისტები არიან და ამ ბუნებას არაფრით შეიცვლიან. მათ საქართველო სძულთ და არაფრად უღირთ, მხოლოდ და მხოლოდ სკამის შენარჩუნებისთვის იღწიან.

აბა, ახლა განსაჯეთ: სადაც მთქვამს ყველაფერ უკვერთ და დაფიქრდეს ჩვენი საზოგადოებაც, 2800 ქართველი მეომარი ნატოს კოალიციაში ამ 3 მლნ ნახევრან ქვეყანას, თანაც როცა მლნ-ნახევარი ქვეყნის გარეთ არის. ეს არის საოცრება, ეს არის ქართული სისხლით და ქართული ხორციით ვაჭრობა, აი, დახლთან დგას ბენდუქიძე, დგას ბოკერია, სააკაშვილი, მერაბიშვილი... და გრამობით ქართულ ხორცს და ქართულ სისხლს ჰყიდენ ცენტრებად, ჰყიდენ ჩვენს იმედს და სიამაფეს.

ნაციონალების კვალი გაქრება საქართველოში და მადლობა დემოსს, ამით ერთხელ და სამუდამოდ დასამარდება კომუნისტური პარტია. ესენი მეთერთმეტე არმიის შემკვიდრები არიან, ვინც აქ შემოვიდა ტყავის ქურთუკებით და სისხლის კალოები და გუბები დააყენეს 21 წელს.

ნათია ნოღია

ინილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
 შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

გვესაუბრება ეროვნულ ტრადიციათა ცენტრის დამფუძნებელი, პოეტი და დრამატურგი კობა არაბაძე.

— დამეთანხმებით, ბატონო კობა, ეს დღეებია უჩვეულოდ გამოფხიზლდა საზოგადოება, რას გვეტყვი, რაზე იცვლება?

— რაღაც შეიცვალა, ეტყობა, დროთა ცვლის ფაზა დადგა თორემ ერთ ადამიანს არაფერი შეუძლია, უფლის მიერ მოვლენათა ცვლა, და მედიუმიტა მოვლენება ერთდროულად რდება! — ცალ-ცალკე ეს მოვლენები არ „მუშაობენ“ ერის აურაზე... და როდესაც ერის (ხალხის) უდიდესი ნაწილი გულში გრძნობს უცნობ სიხარულს — ეს „მძღვეარის“ მოახლოების მასშტაბებია, რომელსაც ვერ „ვილყვავების თოვლი“ მოსდევს და მერე „წეროს თავთავი“... წეროს თავთავი სიხარულის და იმედის მომტანია და მერე ურნატი ჯდება ხნულში...

ივანიშვილის გამოჩენამ, მისმა „ეპისტოლეებმა“ (როგორც მაგანი უწოდებენ), ისეთი ეფექტი გამოიწვია, მწერებს (ჩრჩილს) „დისლოფოსს“ რომ შეასხამენ, ან მატლებს — კრიოლისს! ჯერ ამოფუცდებიან, მერე ჩამოცივდებიან!...

ჩვენი პოლიტიკური სამთავრობო და არასამთავრობო კლანები, სახელმწიფო მფიცივე, თაბიზიციური ფსევდოპარტიები და მასშედიები დისლოფოს-შესხმული ჩრჩილივით ამოფუცდნენ და დაბორილდნენ.

ხოლო ბატონმა აქუბარდამ მიამუნს უკანალზე ნიშადურს რომ მოუხვამენ, ისეთი ჩხავილი ატეხა, აჩხავლდა. ეს მოულოდნელობის ეფექტია და სასაცილოა, სატირალი რომ არ იყოს... მინც რა მოხდა?! რამ „დაბორიდა“ ეს ხალხი? უნდა ითქვას, რომ მწარე სიმართლემ და „ათვისებულ“ სივრცის, გამოზრული ეროვნული სხეულის დაკარგვის, წართმევის შიშმა...

— ე.ი. ეს შოკური გამოჩენა ეფექტურთან ერთად საჭიროც იყო? — მიმადინა, რომ შოკური თერაპია, რომელიც იმანოვი-ვილიამ ბაილიჩმა, სფორი იყო. ერთხელ, ოდესმე, სომ უნდა თქმულიყო ის, რაც ყველაზე შიშით და ვერ გახერხებულა მის შემცვლას ან განმეორებას?

უნდა თქვას მან და მაშინ, ვის მიერ თქმულსაც ასეთი ეფექტი ექნება... ბიძინა ივანიშვილის ნათქვამი გველას მიმართ სიმართლეს კონკრეტულად და ზოგადად იმ სინამდვილეზე, რომელიც ჩვენს საზოგადოებაში ჩამოყალიბდა.

ანომალური, ანტიზნობრივი და ტირანული სახელმწიფოებრივი სისტემები და მათი მომყოლი „მკვდარი“ პარტიები, სრულიად ცრუ, ილუზორი პოლიტიკის სოფლების მაქებარი ტელევიზიები... და კიდევ ნახევრად ცრუ ექსპერტნი და ფსევდოპარტიოტნი, ერთი ფეხი იანუსივით აქეთ რომ უდგათ, მეორე კი „ვანისკას“ ნაკრძალში, ბოლოს და ბოლოს ხომ უნდა მოვიშოროთ?!...

— რა ტიპის „დისლოფოსი“ და „კრიოლისი“ უშველით ამათ...

— მე ვთქვი, როდესაც „კრიოლისი“ შეასხამენ ცოცხალი სხეულის მჭამელ მატლებს, ისინი ჯერ „ამოფუცდებიან“ და მერე მიწაზე ცვივიან... ბატონმა ბიძინა ივანიშვილმა ერთი-ორჯერ კიდევ უნდა შეასხას „დისლოფოსი“, რომ კარგად ჩამოიბერტყოს ხელისუფალიც და მათი ჭაღ-ღუბიც... ახლა ფუიან, დაბორილობენ ანომალურად და გაიძახიან ათას სისულელეს, ამფაღებენ მანებლურ ქვეყნებს: ოღონდაც ხელი შეუშალონ მოსულ სიმართლეს, მათი დასასრულის დასაწყისს...

ისე იქცევიან, თითქოს ვერაფერი გაიგეს, ან „რაღაც ვერ გაიგეს“... „ეპისტოლისგან“ (როგორც თვითონ არქმევენ: მათ „მითი“ და „ეპისტოლეც“ სულ სხვა რამ ჰქონათ...).

მინც რა ვერ გაიგეს ამ ჯეო-ბართა და საროსკიპოთა „მელომანებმა“ და მიცვალებულთა ზედან მომდრელებმა? კაცი მოვიდა, რომ „სარეანიმაციო სარეცევილიან“ ერთ აყენოს და მას ჭეშმარიტად შესწვეს ამის ძალა — ჭეშაიმყოფელი ასეთ „შეშხვევას“ დაუპირისპირდებო?

თომა მოციქულს — ურწმუნო თომას ქრისტეს არსებობაზე ეპარებოდა ეჭვი! და თუ ახლა აქუბარდაზე და მოქანქარე თაბიზიციანზე — „წაჯექ-წამოჯექა“ პოლიტიკანებზე და მათიარებზე თუ შეეპარა ეჭვი, ეს გასაკვირია?... ანუ დაუშვებელი და წარმოუდგენელია?

— ბატონო კობა, ერთია მძღვეარი მატერიალური რესურსები და მეორე პოლიტიკური ალლო, დიპლომატიურ ნიჭი... თქვენი აზრით, იმის გარდა, რომ ბიძინა ივანიშვილი პატრიოტი ქართველი კაცია, შეტლებს ან ჩაღვლებული ნაციონალური საპრობილის გარღვევას?

— ივანიშვილს შეუძლია ვითარების შეცვლა სრულიად დაქვევლ აობრებულ ქვეყანაში! მე ვწერდი, რომ ერთი წვეს პროგრესს სარეანიმაციო სარეცელებზე და მის პულსზე ხელი უდევს მხოლოდ ერთ ადამიანს, ეს გახლავთ ჩვენი პატრიარქი უწმინდესი და უეტარესი ილია II, რომელსაც ცხვირისტყვიანმა გიენებმა აქამდე ვერაფერი მოუხერხეს-შეიქო...

ახლა გამოჩნდა მორეა ალაბიანი, რომელიც სარეანიმაციო სარეცელებზე ვიბარეა მოგაგონებოდა მარეა მაგაგამ დააღმებს ხელს პატრიარქთან ერთად...

და ჩნდება ერის „გამოყვანის“ შანსი: ვითარცა ლაზარესი.

მე ვიმეორებ და ვამბობ: რომ მათ, „შინაურმა სხეებმა“, ფაქტობრივად, მოწამლეს და დაჩხეს ერთი და დავრილი მიაგდეს სასაფლაოზე, ვითარცა ოცდაექვსს რუსთაველის პროსპექტზე გამოსული მომიტინგენი.

... დაიხ, არსებობს ახალი „პროგრუსტე“, რომელიც თავზე ადგას და ყოველ დღე აჭრის სხეულის სხვადასხვა ნაწილს ქვეყანას, უტარებს სულის და მხსიერების ზომიერებას. ერთი არსებობას ინარჩუნებს მხოლოდ პატრიარქის ლოცვით...

მას სჭირდება მეორე მატერიალური ენერგია, რომელიც უფალმა გააჩინა და ეს კავშირი უნდა იქცეს მხსნელ „სინერგიად“ — რაც აყენებს ლაზარეს!

— და საქართველო, ვითარცა ლაზარე აღსდგება...

— ლაზარე რომ აღსდგება, ეს ჩვენ ვიცით! ეს თვითონ უფალმა გვითხრა: უფალმა მოგვცა კვართი იმის ნიშნად, რომ ლაზარე სწორედ აქ, ამ მიწაზე და სწორედ ახლა უნდა აღდგეს, რდგანაც აღარ არსებობს სხვა დრო ამისთვის, აღარ არსებობს „ხეაღ“. ის ახლა, დღეს უნდა მოხდეს, თორემ „სასიცოცხლო „შარმი“ და ენერგია იწურება და იგი ხეაღ ვეღარ აღსდგება!

ივანიშვილი უფალმა მოგვინა მაშინ, იმ დროს და იმ ვითარებაში, როდესაც ეს საჭირო იყო, მან გაფუცა მოუსწრო „გატამინდ ბორანგა“ ჩაპილულ ქვეყანას — და ეს ჩვენ უნდა გავაცნობიროთ მრავალ და ბერამაც, მბერამაც და მოყვარემაც... და შავანლოთ რადიო-ტელევიზიებში უცნაური პაპაფონია...

— ახლა თქვენ იმის თქმა გინდათ, რომ ივანიშვილი უფალმა გამოგვიგზავნა? ცოტა გადაჭარბებული ხომ არაა ეს შეფასება? თუ ასეა, მაშინ...

უფალმა უნდა დაიფაროს და მისმა წამოწყებულმა საქმემ უნდა იხვიოს...

— ივანიშვილი უფალმა მოიყვანა და თუ ეს ასეა, დაიხ, ისე უფალმა უნდა დაიცვას იგი, უფალმა უნდა მისცეს მას ამ ურთულეს ვითარებაში სიფრთხილის და სწორი მოქმედების უნარი, გამარჯვების შესაძლებლობა, ხოლო საზოგადოებას გონება გაუნათოს...

როდესაც ერის სულიერი და მატერიალური სინერგიის შეკრების დრო დგება, მაშინ „საფლავის ქვევაც იფრიალ“... მაშინ ყოველი ადამიანი იქცევა გამარად: ცოცხლთა და შეწირულთა დიად ლაშქრად, რომელსაც „თავისუფლების მთვარის“ გამოყვანა შეუძლია!

როდესაც მოქმედების წამი დგება, ამას უფალი გვაუწყებს და...

ჩვენ გვაქვს სხვა მრავალი მაგალითი ერის გადარჩენისთვის ანდრე-ზულ და მითოსურ ცოდნაში!

ჩვენ ეს უნდა ვიცოდეთ: რადგან ყოველ ანდრეში დევს ერის გადარჩენის საილუმო კოდი!

ვინმე „პიქსოსებმა“ (ძ.წ. X-IV-ს) ასი წლით „დაიჭირეს“ ფარაონების ქვეყანა! ჩვენი ქვეყანაც ჰქონდა „დაჭირილი“ ამ ტიპის მოძალადეებს!

უნდა ჩავთვალოთ, რომ ახლანდელ დროში ერთი ათასს უდრის, და ეს ჩვენი „პიქსოსები“ ერთი საუკუნით ვერ დარჩებიან ხეთიშობლის წილხვედრ მიწაზე!

— ბატონო კობა, ასეთ მისიებს ხომ ქარიზმული ლიდერები ტვითოლობენ, როგორც წესი, ახლა თქვენ ქარიზმას ხედავთ?

— ვხედავ, მე ამ ეტაპზე და ზოგა-

მტერ-მოყვარეთა შეცნობაში, შეუსაბამო და ანომალურია, მისი ფსევდო-ბელადის“ მოქმედება, რომელიც ვერ აცნობიერებს ერის საკრალურ ცოდნას.

ანომალური დრო, ანომალური არსი პრეზიდენტი, რომელიც მოდიანად წირავს საკუთარ ხალხს და ქვეყანას: საკუთარი ტყავის — ქერქის და ხორცის გადარჩენის ფასად!

როცა ხალხის „დისლოფოსი“ შექმნა! ჩრჩილის ნაჭამი ფონი რჩება: შემდგომ იმას აღდგენა, ამოვსება, რესტავრაცია სჭირდება!

ფსევდოხელისუფალითა მიერ, „პიქსოსების“ მიერ, ისეთივე გამოზრული და გამოჭმული დარჩება ერის მიუღი საარსებო სივრცე... როდესაც ესენი წაღვენ მის რესტავრაციას დიდი ძალისხმევით, ნიჭით და სახსრებით დასჭირდება!

rac dafarul ia, is ufro qari zmatul ia!..

ერი გრძობს მთელი სხულით! იგი მოულოდნელად დივიდებს და მიემართება საომრად, ისე როგორც „პატრიონში“ ვაჟას გენითაა დანახული...

ოღონდ გამდვიდების როლს იქ კვირია ასრულებს, რომელიც თითქოს ლოგოსიდანაა შემოსული და მხრებზე ვარსკვლავთა მტვერი აყრია! კვირია აღვიდებს და თავის ირგვლივ იკრებს სეთიურ და მიწიერ ძალებს და მისიას აძლევს...

მისი პროგრამები და არსებობა გაცილებით უფრო მძღვეარი იქნება, ვიდრე მისი ტრიბუნაზე ლიად დროს... მისმა საქმე უნდა აქციოს იგი და მისი ქვეყანა ლეგონდად, თუ გნებავთ, მიტანდ...

მას აქვს ისეთი ტიპის მხატვრულ-მითოსური ხედა მოვლენები: როგორც ნიჭიერი „თევზების“ თვისებაა — შერწყმული პრაგმატიზმთან!... ეს გენიალური შემთხვევა! ხოლო მითი ჩვენს „გატამინა ჩი-ნიკვას“ ზღაპარი კომონია! მითი ანდრე-ზულის ცოდნას, რომელიც იმანოვი-ვილიამის მისი ბენედიქტური ცნობიერებას...

დაფარულ პიროვნებას უფრო დიდი ქარიზმული ძალა გააჩნია: ვიდრე მზეზე გამოკლებულს: საფიქროში ჯდობა გენიოსთაც კი ახუნებს და აუფასურებს — ესეც ანდრე-ზული ცოდნა!

ხევეურს მართლაც „პატარა კახი“ მის დიდ სახელთან შედარებით პატარა მოქმედება და მის ნახვას მისი სახელი ეჩრია.

ბატონი ბიძინას „სახელს“ გარკვეული ქარიზმა ახლავს, რის განქარვებას პოლიტიკანები და კაჭკაჭი ჟურნალისტები, ფიქრობ, რომ ვერ შეძლებენ...

როდესაც ერთ სიბრძნეს კარგავს, როდესაც მისთვის დგება შეუსაბამო მითოლოგიური დრო მისი მოქმედებას შეუსაბამო! იგი შეცდომას უშვებს:

ბიძინა ივანიშვილს უფლის ნებით ეს მისია ეძლევა! იგი ჩვენს დროში კვირის პროტოტადად უნდა იქცეს! მას ეძლევა კვირის მისიაც და ამირანის, ანუ კობალა-იასხარის აბჯარიც, რომელიც კაკკასიაში კიდევ ერთხელ იწყებს იბერიულ-კავკასიური რასის გადარჩენისთვის ბრძოლას XXI-საუკუნის ინდო-ევროპელთა „სკითთა, სემიტთა, თემურ ლენგთა და შიგნიდან ციხის გამტეხთა წინააღმდეგ მეტად სახიფათო ომს!...

ვიმეორებ: ლაზარეს მაგალითი გვასწავლის ადგილების შესაძლებლობას უფლის ნებით!

ამირანის მითი გვასწავლის ვეშაპის მუცლიდან გამოვლის შესაძლებლობას „სამთა კავშირით“: სიბრძნის, იარაღის და ქველბის შერწყმით... უსოროცო გავსა მითი და „მეფისტყარისანი“ გავს-ფავლის, კაჭკაჭი ფატალური მბრის დაამლავს შინამდებლობას — სულიერი უსოროცოზის ზღვარზე ვიდრე მემორატა და ანგა-ლორთა მართიანი „სინეგრი-ის“ პალით...

დადაც, მაგრამ არ მიმანია საჭიროდ ქარიზმული ლიდერის ხშირი გამოჩენა — მოცრუე ჟურნალისტებთან პირდაპირ ივანიშვილი იმდენადვე დაფარული უნდა იყოს პოლიტიკაში, რამდენადც „დაფარული“ იყო ბიზნესში — მის სურათიც კი არ ჰქონდა პრესას... მაგრამ ეს ხელს არ უშლიდა სამების გენიალური ტაძრის აშენებაში...

რაც დაფარულია — ის მეტად ქარიზმულია!...

დასასრულებელია განდევნილი ერთი საკუთარ მიწაზე, ამას სჭირდება დიდი საეკლესიო და საერთო სინერგია ...

დასასრულისთვის, კიდევ მინდა გავიმეორო: როდესაც ერთ ბეწვის ხიდზე დგას: ფიფინა-არყოფინის ზღვარზე, შემოდის კაცი, რომელსაც შეუძლია ხელი ჩაკიდოს და გაიყვანოს: ამ დროს აქუბარდია და მას ლულში იწვევს — არა აქვს მნიშვნელობა, კაცს წარსულ დროში „მოკლავ“ თუ მომავალში. შეხეთ ჩვენს სივლახეს და ბუღის ბოინი-ას, არარაობას და ფარისეველობას: აქუ ამით „განჩკას“ (ეს სახელი პირზე აკვირია) „ქსივას“ აძლევს: და ეუბნება „შენი ვარ, სხვას არ მივეყვებილი“!

„აქუს“ სიმართლის „დისლოფოსი“ შეასხეს და იგი მყისიერად „გამდღვენდა“ შე-თეთრი ფირივით...

მე არ მახსოვს ისეთი შემთხვევა: რომ „კავკასიაზე“ მოწვეულ ეროვნულ მოღვაწეებს, ან ეკლესიის მსახურთ საპირწონედ ნაცები ან „იელივას მოწმეები“ არ ჰყოლიდათ...

დროს „დაიფოს“ და ითქვას ვინ-უინ არი, გაიმეონოს ტყვიად მართალი...

ივანიშვილმა თქვა და სწორი ქნა: ვინც არ არის კახაბერი, მე ვერ ვიტყვი კახაბერად. უნდა გაიმეონოს ერთხელ და საშუალოდ „ჭეშმარიტნი“ და „დაფარულინი“, მამაცი მამულიშვილები და „მოქანქარენი“, ნიჭიერი და უნიჭონი, თუმცა ეს ადვილი არ გახლავთ!

ივანიშვილის ხიფათს შეუქმნიან არა ოდენ ხელისუფალინი, არამედ სხვა პოლიტიკური ორგანიზაციები, მათი ვერმეღვარი ლიდერები, რომელიც ვერ იქცნენ ბელადებად, არამედ იქნენ ანტიბელადებად და დაქციეს ერთი მათ ახლა სრულიად უპატრონი ცხვრის ფარა ურჩევნიათ და უწყობენ კიდევაც ხალხს ამ პროცესს მესიანიზმის სახელით და ჭკვიანი ლიდერის გამოჩენას ებრძვიან.

ირანდა კალანდაკი

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში www.saertogazeti.net შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე **საერთო გაზეთი**

რუსეთზე საქართველოს მიყიდვის ყვლა - მიძას! რუსულად სიძღვის ყვლა - ტყაძას!

„ცხვირი ჰგავს? - ჰგავს“ „ბუბას ჰგავს? - ჰგავს“ და თუ მეტყვით, ბუბას უფრო ღიად სკულპტურასაც ვაგაკეთებ“, - დაამბოლო 14 ოქტომბერს თბილისში „მიმინოს“ გახსნაზე მოსული ავღანურები, ბატონო ზურაბი, მაგრამ ვიქტორები - არც თქვენ და არც თქვენს ბუბას, სიტყვა რომ არ დავისველებათ იმ დიდ რუს მსახიობზე, შესანიშნავ ადამიანსა და ქართველების დიდ მეგობარზე აწ გარდაცვლილ - ვიქტორი ლეონოვიზე, რომელიც მიზანდარსა და ხაჩიკიანის შორის არის ჩამდგარი თქვენს სკულპტურაში და რომელიც, გარდა ფილმ „მიმინოსი შესანიშნავ პარტიზორობას უწევდა თქვენს ბუბას, ელდარ შენგელაიას ასევე ბრწყინვალე ფილმში „არ დაიდარდო“! ლაპარაკი, უხერხული რატომ იყო? აღარაფერს ვამბობ ფილმს „აფონიაზე“, „ჯენტლმენი უდაჩი“ („იბოლიანი ჯენტლმენები“) და სხვა

ტორის და თქვენი, როგორც მოფლიო ადამიანის რანგში აყვანას, რუსეთის ყოფილი და დღევანდელი მაღალჩინოსნები დიდი მონღოლებით რომ უწყობდნენ ხელს და თუკი ამის გამო (ანუ რუსული ვალის გამო) ბევრი ქართველი ზომასზე მეტად დაზარალდა,

რა ხდება თქვენს შვეიცარიულ, ბატონო ზურაბი, იქნება გვახსენოთ და ბარამ იქვე დაგვიკონკრეტოთ - თქვენს მიმართ „ნაცხელისუფლება“ ასეთი კეთილგანწყობილი რატომ

ლისის საკრებულოს თავმჯდომარე ზაად სამადაშვილს, სატელევიზიო კამერების წინ მხედველობიდან გამორჩათ სკულპტურის მესამე პერსონაჟის ივან ვოლოხოვის არსებობა და როგორც ეროვნებით რუსზე არ სურდათ მასზე ლაპარაკი, მაგრამ თუკი საერთოდ მიუღებელია მათთვის რაიმე რუსული, მას თვითონ სკულპტურის შექმნისას რატომ არ იფიქრა ამაზე ან ავტორმა, ანდა დამკვეთმა ორგანომ - თბილისის მერიამ?

ანდა, ახლა როცა შვეიცარიულად და ავღანურად დაიდგა ეს სკულპტურა, არ უნდა ავხიხსნან - თუკი ქართველთა და სოფიანთა კობაზა მიმდგნა ეს ყველაფერი - ეს რუსი „ბიზნესი“, საბჭოთა კავშირის გმირი ივანე სერგაევიჩი ვოლოხოვი - რა უნდა?

საქმე იმაშია, რომ ორმაგი სტანდარტების ქვეყანაში და ორმაგი სტანდარტების მოტრფიალე ადამიანების გარემოში გვიწევს ცხოვრება, ძვირფასო მკითხველებო. ის რაც კატეგორიულად მიუღებელია ჩვენთვის, ძალიან ხშირ შემთხვევაში ბატონი ზურასთვის, ბატონი ბუბასთვის და თვით ქალბატონი ნანი ბრეგვაძისთვის ჩვეულებრივი ნორმაა, ანუ „აქაც მე ვარ, იქაც მე ვარ“ - ცხოვრების წესად აქვთ გამხდარი და უკაცრავად, სულ ფეხებზეც ჰკიდიათ - გუშინ რა აზრზე იყვნენ და დღეს კიდევ რა აზრზე დგანან.

მასწენდება ბუბა კიკაბიძის სიტყვები: მორჩა, რუსეთთან არაფერი მესამქება, აღარასოდეს ჩავალ იქ და მითუმეტეს კონცერტებს არ ვაგმართავო“, იგივეს ამბობდა ნანი ბრეგვაძეც, მაგრამ სულ მოკლე დროშიც ერთი და მეორეც, ერთმანეთის მიყოლებით მღეროდნენ რუსულ სიმღერებს და ისინი, მათ მზარეველ მიმას არათუ გაუკიცხავს ამის გამო, არამედ პირიქით, ჯილდოს ჯილდოზე აძლევდა და მათ გარეშე არც ერთ „გრანდიოზულ“ ღონისძიებას არ მართავდა.

მეტეც, სწორედ 14 ოქტომბერს, მცხეთაზე დღეს „მიმინოს“ სკულპტურის დღეების შემდეგ ფილამინის დიდ საკონცერტო დარბაზში (დარბაზის ქირობა 15 ათას ლარამდე ჯდება) ბუბა კიკაბიძის კონცერტი გაიმართა, სადაც ბატონმა „მიმინომ“ ქართული, სომხური და რუსული სიმღერები შეასრულა და სადაც, უამრავ სტუმართან ერთად მოწვეული ჰყავდა სომეხი და რუსი მეგობრები!

რა თქმა უნდა, დარბაზში „ნაცხელისუფლების“ უხვად იყო წარმოდგენილი, მაგრამ აქვს რაიმე სანდო, რატომ არ გააპროტესტოს „ნაცხელისუფლება“ ბუბას მიერ შემოღებული რუსული სიმღერები, და რატომ არ დატოვოს პროტესტის ნიშნად დარბაზი, რატომ არ დატოვოს პროტესტი თბილისის აეროპორტში საქონელივით ჩამოვარდნილი რუსული მანქანების დასაფარავად?

მას, რატომ უკრძალავენ რესტორნებში რიგით მოქალაქეებს, იგივე რუსული სიმღერების მოსმენას და თუკი ვინმე გაბედავს და მაინც დაუკრავს ოკუპანტის მელიოდის ჯარისკაცის გადახდას, რატომ აძულევენ რესტორნების მფლობელებს? ბუბასთვის თუ შეიძლება, ხალხისთვის რატომ არ შეიძლება?

სურათი მიწვევს, მაგრამ ჩვენთან „ნაფტალინიწაყრილი“ მომღერლები ბუბა და ნანი, სწორედ რუსეთის ხელისუფლების წყალობით შემოტრიან ალდნენ სცენაზე და რომ არა იური ლუქოვი, ევგენი პრიმაკოვი და მიეული რუსული პოლიტიკური ელიტა, ისინი დღეს არათუ დიდ კონცერტებს, არამედ პატარა დარბაზებსაც ვერ შეაგებდნენ ხმაში შეპარული „პეტუშოკებისა“ და სომხურ-აზერბაიჯანულ ჰანგებზე აწყობილი საკონცერტო ნომრების წყალობით! ბუბას და ნანის გარდა საცხოვრებელი ბიზნესისა, „პატარ-პატარა“ ბიზნესის საშუალებაც მისცეს რუსებმა და სიტყვა, ძალიან რომ არ გამოგრძელდეს, იმის საშუალებაც მისცეს, მუდმივად „ცვეტში“ რომ ყოფილიყვნენ და ამ „ცვეტში“ ყოფნას მარტო სიმტკიცის, ისიც „ვლად ნამღერი“ სიმღერა, რომ არ შევლის მხოლოდ - ეს მუდამ უნდა გვახსოვდეს.

საგულისხმოა ისიც, რომ ვლადიმერ პუტინის საპრეზიდენტო კანდიდატად დასახელების შემდეგ ზუსტად 2 დღეში მოსკოვიდან ბათუმში რუსული ტურისტული სააგენტოების წარმომადგენელთა 40- კაციანი დელეგაცია გვეწვია და, აჭარის მთავრობა და ქ. ბათუმის მერიის მესვეურები თავდაყირა დადგნენ სიხარულით - არიქა, რუსეთიდანაც გვეყოლება ტურისტები, აწი, რაღა გვიჭირსო! აღარაფერს ვამბობ დავიწყებულ სიტყვა „ოკუპაციაზე“, რომელიც რუს სტუმრებთან არც ერთხელ არ უხსენებიათ და სადღეგრძელოებში სულ იმას გაიძახოდნენ „ზა ნაშუ

ლანგრიტი“ და მთელ ამ ამაზრზნ „კუპუ-დაგალო-ბანას“ რა უნდა უნდა დასასრულა და რუსი ხელისუფალი, არაფერ ვიცით.

არავისთვის არ არის დამალული ის, რომ სწორედ „ოკუპანტებს“ ჩაუვლო ხელში „ნაცბრეგვადამ“ საქართველოს მდიდარი წიაღისეული სავესტები, სტრატეგიული დანიშნულების მრავალი ობიექტი და რაც ყველაზე მთავარია, ამ „კეპი-პრადოს“ წყალობით, ძალიან დიდი საფრთხის ქვეშ დააყენა ქვეყნის სუვერენიტეტის, ანუ ქვეყნის დამოუკიდებლობის სამომავლო პერსპექტივა. ახლა ამ ყველაფრის შემდეგ განაუბრებინა არ იქნებოდა, იგივე ფილმ „მიმინოდან“ ფრთოსანი ფრანა „ხიტირაკუმი“ რუსულადია“ - თქვენ არცხვენთ ჩვენს რესპუბლიკასო, გვეთქვა?

დღეს სააკაშვილიც, ბაქრაძეც, მირიანაშვილიც და სხვა „ფორმალ-ფორმალ“ ნაცხელის, რუსეთთან გეგობრული ურთიერთობების აღდგენაზე უკვე ხმა-ბილს საუბრობენ და რისი მომრიგა ბატონო ზურაბი ფიქრობს, ანდა ბუბა კიკაბიძის, როცა რუსი მსახიობის ვიზიტი ლეონოვის გვარ-სახელის ხმაგვალა თქვას ამოგონებო!

გასაოცრება პირდაპირ, გასაოცარი კი არაა - სირცხვილია, ბატონებო, სირცხვილია და ჩვენ ისიც ხმაგვალა უნდა გითხრათ რა დავაჯდათ თქვენ იგივე რუსეთთან პირადი დაახლოება და დღესაც რა ურთიერთობებს ინარჩუნებთ იმ ხალხთან ვინც უბრალო ხალხის გამწარებით, თავი-თავი ბინძური პოლიტიკა აწარმოა ჩვენშიც და რუსეთშიც! ავღანურში დადგმული „მიმინოს“ სკულპტურა კი უკვე გახდა ახალი დაპირისპირების მიზეზი... გახსნიდან რამდენიმე საათში, ახალგაზრდა გოგონების ჯგუფი პლაკატებითა და შემახილვით მიეჭრნენ „მიმინოს“, „რუბიკას“ „დიდია ვანოს“, გაა დანელიას და ერთხმად შეუძახეს: „თქვენ საბჭოთა ეპოქის გმირები ხართ და თქვენ ადგილი, დემოკრატიული ქვეყნის დედაქალაქში არ არისო!“ როგორც ეტყობა „მეგლებთან ომი კვლავაც აქტუალურია ნაც. ხელისუფლებისთვის და სურათი დამიწვევს მტკიცებას, „გოგონათა მრისხანება“ ნაცების ორგანიზებით არ მომხდარა 14 ოქტომბერსო! რატომ? რატომ და იმიტომ, რომ „მიმინოს“ სკულპტურა ჩანაფიქრშივე, საბჭოთა მშვიდ მოცონებებს აღძრავს მნახველებთან და ყოველგვარ საბჭოთა „მეგობრობა“ ნაც. სააკაშვილებმა ეს ყველაზე კარგად უწყვიან! ანუ, თან „ებრძვიან“ საბჭოთა მოცონებებს და თანაც ხელს უწყობენ საბჭოთა მოცონებების გაღვივებას, თუნდაც ამ „უშიშმენილო“ პატარა სკულპტურის თბილისში დადგმით. ის გოგონები კი „ნაცებს“ გაგზავნილები რომ იყვნენ, იქიდან იკვებება, რომ მათი ქმედება არც პატრულს და არც ნაც. მოძრაობას არ აღუკვეთავს, გასაგებია?

ასე რომ, ყველაფერი ნათელია, ძვირფასო მკითხველო! წინ დიდი ნაბიჯებით დასალაქმერი - საბჭოთაი გველოდება და რამდენიც არ უნდა გვიკაინონ ნაცებმა „ნატოში“ შევდივართო, სინამდვილეში „ტაკოში“ მიგვერეკებიან და ეს დღითიდღე უფრო აშკარა ხდება...

ირინე გოგონაშვილი

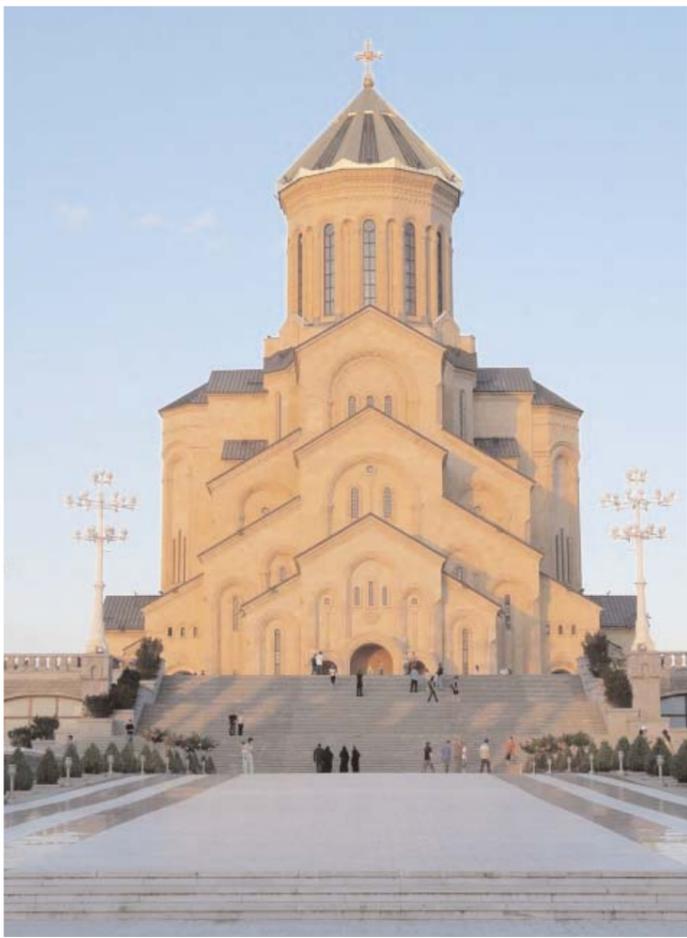
უამრავ ფილმზე, სადაც ბატონმა ლეონოვმა ბრწყინვალედ ითამაშა. ანდა თუკი, სომხეთის ქალაქ დილიჯანში შეიძლება მოგვეწვია სტუმრები თქვენი სკულპტურის გახსნაზე, რატომ არ შეიძლება, თუნდაც ერთი სტუმარი ლეონოვის ქვეყნიდან, ანდა ოჯახიდანაც ყოფილიყო, ანუ რუსეთიდან, ამ „ღირსშესანიშნავ“ დღეს?

კალიან დიდი პროტესტი გაიმჩნა, ბატონო ზურაბი, კალიან დიდი პროტესტი ან ფაქტზე და რაღა დაგვიხატოთ, არც ის მოგაფორნა - ბია დანელიაზე ასე მფიქრი კომენტარი რომ გააკეთოთ და ამელი „სკულპტურული აცხელისუფლების“ მხროლვე ბუბა კიკაბიძის რამდენიმე რამდენიმე!

ჩვენ, რიგითმა ჟურნალისტებმა და უბრალო ადამიანებმა შესანიშნავად ვიცით, რომ ბატონი ბუბა ამ ხელისუფლების ფავორიტთა პირველ ხუთეულშია, მაგრამ ეს ფაქტი სრულებითაც ვერ ჩრდილავს ჭეშმარიტ გენიოსთა არსებობას საქართველოში, (ისევე როგორც რუსეთში) და ისიც მშვენივრად მოგვეხსენება, რომ დიდ ხელოვნებაში - მერკანტილიზმი, აბსოლუტურად გამორიცხავს გენიალურობას და თქვენ ჯერ კიდევ მაშინ დადასტურეთ, როცა ე.წ. „წმინდა გიორგის“ მონუმენტური ქანდაკება თბილისის მერ გიგი უგულავას და ნაც. მოძრაობას „ბორტზე გამარჯვების“ სიმბოლოდ ასე პომპეზურად რომ გადაეცით გასულ წლებში!

ვინც არ იცის, მაგანთა საყურადღებოდ იმაზეც ღირს ყურადღების გამახვილება, რომ თქვენი, როგორც მხატვრის, როგორც სკულპ-

ინხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
 შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

ბიძინა ივანიშვილი სამშობლოს სიყვარულმა აიძულა გამო-სულიყო პოლიტიკურ არენაზე, მან ასევე უნდა შემოიკრიბოს გარშემო სამშობლოს სიყვარულით ანთებული გულიანი კაცები.

ქართველ საზოგადოებას არაფერი გამოეპარება; მუდმივად ვიდაცის ფრთის ქვეშ ნამყოფი ადამიანები საერთო საქმეს გადაწყვეტ მომენტში არაფრით გამოადგება; ასეთები ბუმბულის სითბოს არიან დაჩვეულნი და მათთვის მნიშვნელობა არა არ აქვს, ეს ფრთა არწვივს იქნება თუ ყვივს...

დღევანდელი ხელისუფლება განსაკუთრებით ვერაფერს ხდება მაშინ, როგორც კი არენაზე საშინაო მოწინააღმდეგე გამოუჩნდება, იგი ყველაფერზე წამსვლელია და ჩასაფრებული ელოდება სასურველ მომენტს, ინტრიგებს ხლართავს, მეტოქის დამარტოვებლას ცდილობს, მის გვერდში მყოფთ აშინებს და მერე გიენას მსუნავობით დააცხრება თავს.

ყველას გვანსოვს აწ განსვენებული პატარაკაციშვილი, რომლის გარშემოც თავდაპირველად ბუხებდით ირეოდა ვითომდა ქვეყნის სიყვარულით გულანთებული პოლიტიკოსები, ბოლოს როგორ დარჩა მარტო და მის შესაძლებლობებსა და ფულზე დახარბებული ოპოზიციის დიდმა ნაწილმა როგორ გასწირა და სასიკვდილოდ გაიძევა; საერთო საქვეყნო საქმეც გაფუჭდა და ხალხში გაჩენილი იმედიც ჩაქრა!..

ბიძინა ივანიშვილმა საკუთარი კაპიტალი, ფული, გამბედაობაცა და ხალხში მოპოვებული სიყვარ-

ულიც სასწორზე დადო, მისთვის პოლიტიკა მხოლოდ ქვეყნის კეთილდღეობაა და მან ყველა გზა ჩაიხერგა უკან, როგორც დიდგორის ბრძოლის წინ ქართველთა მეფემ და მისმა თანამებრძოლებმა; და ამჯერად ივანიშვილმა სწორედ ისეთ ქართველებს უნდა მოუხმოს, რომლებიც მასთან ერთად უკან დასახვევებს ჩაიხერგავენ და გამარჯვებისთვის სისხლის უკანასკნელ წვეთამდე იბრძობდებიან... საბოლოო მიზნის მიღწევა მხოლოდ ასეთ შემთხვევაშია შესაძლებელი... თორემ რა ხერიც დაგვაყარა ორმაგი სტანდარტებით მოთამაშე ვაიპოლიტიკოსებმა და თანამებრძოლებმა, ეს პატარაკაციშვილის მაგალითმაც კარგად გვიჩვენა.

ორმაგი სტანდარტი შემთხვევით არ მიხსენებია, როცა თავის გადარჩენაზე ფიქრობ და თავგანწირულ ბრძოლაშიც ჩაბმულა, როცა მთავარსარდალს თვალეში შესცივინებ და პასუხისმგებლობას ბოლომდე არ იღებ, გამარჯვების შემთხვევაში გამორჩენასა და დაწინაურებას ელოდები, მარცხის შემთხვევაში კი ბრძოლის ველიდან მოკურცხლავ და შენს წინამძღოლს მტერს საჯიჯგნად შეატოვებ, სწორედ ამას ჰქვია ორმაგი სტანდარტი!..

ივანიშვილის თანამზრახველი პარტიებისგან თუ შერჩეული ადამიანებისგან საჯარო გამოსვლებში უკვე გამოიკვეთა ორმაგი სტანდარტების კონტურები: ივანიშვილმა განაცხადა საპარლამენტო უმრავლესობით მოვალე და, ალბათ, ასე იქნება... ჩვენ განსხვავებული აზრი გვაქვს მის მი-

საკათედრო ტაძრის აღმშენებელი, ქტიტორი ივანიშვილი საქართველოს მოქალაქე არ არის და ეს გაურკვეველი ეროვნების ნაპირლები არიან საქართველოს მოქალაქეები?!

ერ ნახსენებ ტელევიზიებთან დაკავშირებით, ბრძანებენ ამ ტელევიზიების მოწყობლებთან და საეთერო დროის დათმობით კმაყოფილი ბატონები და, აი, სწორედ ეგ არის ორმაგი სტანდარტით თამაში და ცუდად დაბოლოების შემთხვევაში თავის გადარჩენის წინასწარი გარანტიის მიღების მცდელობა.

აბერ, როგორ დატინიცივას ბატონი ივანიშვილის უმთავრესი ალტყინაბული „გაუსტროს“ შურნალისტი, რამიშვილი და საზოგადოების თუ ოპოზიციური პარტიების წარმომადგენლებთან ერთად კავლე კუბლაშვილსაც მიიხედავ, კაცმა უმომთავრესა და „დარღუბალა“ თუ ბავაკითო... აი, ეგ არის ორმაგი სტანდარტი... ჯერ ერთი, რა დროს „დარღუბალა“ და ვის რაში სჭირდება ბავაკითი სიუხეხეხე, მავრამ კაღლის თავი სწორედ ამ არის დამარხული: ივანიშვილის წარუმატებლობის უმთავრესი რამიშვილს სათქმელი ჰქონდა, ყველას უმამითხებით და თქვენი თანხმობის უმადე განმარტონილუ „დარღუბალას“ პროექტიო.

მე, პირადად, ბატონი ივანიშვილის ადგილას რამიშვილს და მისნაირებს ახლოს არ გავიყარებდი, მაგრამ, ვაი, რომ, საქართველოში თითზე ჩამოსათვლელნი დარჩნენ შენნაირებზე უკეთესნი!..

ჩემო კარგებო, ბიძინა ივანიშვილის ქართულ პოლიტიკაში გამოჩენა, დიდგორის გამაწყვეტი ბრძოლის ტოლფასია და მარცხის შემთხვევაში მთელი საქართველო იღუპება... უკან დასახვევებს ჩაიხერგა და თუკი არ შეგწევთ ვაჟაკობა წინამძღოლთან ერთად იბრძოლოთ სისხლის უკანასკნელ წვეთამდე, ბედაურებს ტყუილუბრალოდ ნუ აჯირობებთ და ნუ ქანცავთ!..

ქართველ ხალხს არაფერი გამოეპარება და ფრთხილად იყავით!..

თუ კატასტროფული საფრთხე ემუქრება ხელისუფლებას, რომელიც ასეთ დროს სასწაულებრივად სატანისებურ ძალას იძენს, ასეთივე კატასტროფული საფრთხის წინაშე აღმოჩნდება ბიძინა ივანიშვილის თავდადებაც,

თუკი ქართველი ხალხი ვიდებლეთ და უკან დასახვევებს არ ჩაიხერგავთ, მაგრამ ამ ბრძოლაში თავად წინამძღოლმა უნდა ჩავაბას და არ უნდა შემოიკრიბოს ცრუ მოჩურჩულენი, თორემ ხალხისგან მოწყვეტილს დაიმართლებენ და სავალალო დღეში ჩააგდებენ...

მართლმადიდებლური კანონებით, ტაძრის აღმშენებელს ქტიტორი ეწოდება და, როგორც უმთავრესი, ტაძრის კედელზე მისი ფრესკა იხატება... მე ქართველი საზოგადოების წინაშე ვსვამ უმთავრეს საკითხს: საამების საკათედრო ტაძრის აღმშენებელი, ქტიტორი ივანიშვილი საქართველოს მოქალაქე არ არის და ეს გაურკვეველი ეროვნების ნაპირლები არიან საქართველოს

მოქალაქეები?! მერი და ბერი უნდა გაერთიანდეს და ქართველთათვის უმთავრესი უმთავრესი განაზრახნი ხელისუფლებას არ აკატიოს... საამების ტაძრის უმთავრესი ქართველი ხალხით უნდა გადაიქცეოს, ყველა საეღროსა და მსოფლიო პოლიტიკურ საზოგადოებას უნდა შევატყობინოთ და საქართველოს პატრიარქთან ერთად სააკაშვილი გაიკუთნოს, რომ ბიძინა ივანიშვილს მივცავ უფლებას ქართულ პოლიტიკაში განაწორციელოს დემოკრატიული ნორმები...

სხვაგვარად ნაცემობის ეშმაკები საბოლოოდ დაგვებატონებენ!..
მერაბ უათირიშვილი
მწერალი, პუბლიცისტი

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

ვესაურებით საქართველოს „მწვანეთა პარტიის“ ლიდერს, ბატონ მია გაჩეჩილაძეს.

ბატონო გია, ყველასთვის ცხადი გახდა, რომ ჰიბრიდული სიძინდის გეგმა, ფაქტობრივად, ნაწილობრივ განზორციელდა, კერძოდ, დასავლეთ საქართველოს გარკვეულ რეგიონებში (გურია, სამეგრელო) ის არ მოვიდა, ამ საქმისათვის კი სახელმწიფომ დიდი ზარგი გაიღო, კერძოდ 3 ათას 500 ტონა ჰიბრიდული სიმინდის თესლის ნაცვლად წინასწარ შეიძინეს 22 ათასი ტონა, ზომ არ მოხდა ეს მიზანმიმართულად, ან რა აზრი იყო ამ ყველაფერში ჩადებული, უცოდინარობა თუ სხვა რამ?

ამ ხელისუფლებამ სათავეში მოსვლისთანავე დაგეგმა სოფლის მეურნეობის ხელშეწყობის გეგმა. კერძოდ, აი, რას ისახავს მიზანს ეს ყოველივე. მათ სურთ, რომ გლეხობა გადარბილდეს, გადატაკდეს და მიწები ჩააბარონ ან გაყიდონ კაპიტალს. ეს ფაქტობრივად, მიწების გამოთავისუფლების გეგმაა, რომელსაც მერე ნაციონალური გაყიდვით უცხოელებზე სარგებლობა შეეძლება. იმედი იქონიეს, რომ ეს იქნება სარგებელი.

თუ ოფიციალურ სტატისტიკას მოვიშველიებთ, დავინახავთ, რომ საქართველოში მიწების დამუშავებისა და ათვისების რაოდენობა, ისევე როგორც პროდუქციის მოცუანობა, საკმაოდ შემცირდა.

რას ნიშნავს ეს? ეს იმას ნიშნავს, რომ, როგორც ნარკომანი ზის წამალზე, ისე გადაიყვანეს მთელი საქართველო იმპორტული სასურსათო პროდუქციის ყიდვას. შარშანდელი მონაცემებით თუ ვიმსჯელებთ, მონმარებულის სასურსათო პროდუქციის 80 პროცენტი მოდის იმპორტზე. ჰიბრიდული სიმინდის შემოტანაც ამასთან იყო დაკავშირებული. არის ეჭვი იმისა, რომ ბევრ ფერმერსა თუ გლეხს, რომელთაც დიდ ფართობზე დაათესინეს ეს ჰიბრიდული სათესლე სიმინდი, კრედიტი მისცეს იმიტომ, რომ მიწა ჩაადებინეს სამაგიეროდ. თუ ვინმეს დიდ ფართობზე ის არ მოუვიდა, ფაქტობრივად, მან მიწა დაკარგა. ასე რომ, ეს ყველაფერი მიზანმიმართული სქემის ერთი მცირე ნაწილი იყო მხოლოდ. ჩვენი მოძიების საფუძველზე შემოიძლია გითხრათ, რომ უკრაინაში ზოგიერთმა ბიზნესმენმა „პიონერის“ ჯიშის სიმინდის თესლი გასაყიდად შეიტანა ქვეყანაში, მაგრამ ის იქ ღირდა იმის ნახევარი, ვიდრე ჩვენთან გაყიდეს.

მართალია ისიც, რომ დღეს გლეხები მიდიან გამგებებში და ჩივიან, რომ ისინი ვერ გადაიხდიან თესლის ფასს, რომელიც წლის ბოლოს უნდა დაფარონ, მაგრამ პასუხი არ ჩანს. მთავრობამ მიზანს მიაღწია, გლეხები შშიერი დატოვა და ისინი მიწის გაყიდვის ეტაპზე გადაიყვანა, ეს არის მთავარი. რომ ნახოთ წინა წლების ოფიციალური სტატისტიკა საქართველოში, მიხვდებით, რომ სიმინდი დღემდე იყო ჩვენთან ის პროდუქტი, რომელიც აკმაყოფილებდა მთელ რესპუბლი-

wi Tel wignSi Setani I cxovel ebze nadi robis daSveba mTavrobis unikal uri sigiJea, romel sac saerTaSoriso skandal i mohyveba!

კას და მისი შემოტანა უცხოეთიდან არ გეგმიურად. — აბა, რა საჭირო იყო ამის შემოტანა ქვეყანაში? — ეს მოხდა მიზანმიმართულად, ჩაიხედეს სტატისტიკურ მონაცემებს და ნახეს, რომ სოფლის მეურნეობის ეს მიმართულება იყო კარგად, მისი მოსავალი გეჰქონდა და ამიტომ ის იყო დასანერგე და დაანერგეს კიდეც. არ ერჩინათ იმ

გლეხებს ქართული სიმინდი რომ დაეთესათ იმ ფართობებზე, რომლიდანაც ვერანაირი მოსავალი ვერ მიიღეს, მიითუმეტეს, ეს ზომ საფურცელზე პროდუქტი იყო და არა საკვები?! გამოუვიდათ? გაყიდეს რამე? მიწა მოაცილეს და მეტი არაფერი. არ არის ეს აგრარული მიწების გამოთავისუფლების საქმე? სხვათაშორის, ბურების ჩამოსახლების გეგმაც გარკვეულწილად იმას ითვალისწინებდა, რომ ამ გამოთავისუფლებულ მიწებზე შემდგომში ისინი დაესახლებინათ. თუმცა, ღმერთის მადლით, მათ უარი თქვეს ჯერჯერობით აქ ჩამოსვლაზე.

— ახალი ინფორმაციით, მომავალი წლისთვის აპირებენ უკვე ჰიბრიდული მზესუმზირისა და სოიოს თესლის შემოტანას. ეს საკითხი ალბათ, კვლავ მდებარეობს გამოიწვევს. იმიტომ, რომ ცნობილია, რომ სოიო არის გენმოდიფიცირებული მთელ მსოფლიოში და ჩვენ ეკოლოგიურად სუფთა თესლს არავინ მოგვიყვანს...

— სწორი ბრძანდებით, სოიოს უდიდესი წილი მსოფლიო ბაზარზე გენმოდიფიცირებულია, ამიტომ ის საკმაოდ საშიშ პროდუქტს წარმოადგენს. თავად „პიონერი“ შედის კორპორაცია „სიცოცხლის ინდუსტრიის“ შემადგენლობაში. მას აქვს ისეთი კომპანიები, როგორც არის „მონსანტო“, „დიუპონი“ და სხვა კომპანიები, რომელთაც 2 ტრილიონი დოლარის თანხის ბრუნვა აქვთ წელიწადში. ეს არის სახელმწიფო

სახელმწიფოში, ანუ არიან მსოფლიო მონოპოლისტები აგრარულ ბაზარზე, ასევე მონოპოლისტები არიან გენმოდიფიცირებული პროდუქციის წარმოების თვალსაზრისით. მათი ძირითადი კონკურენტი მსოფლიო ბაზარზე არის მხოლოდ ეკოლოგიურად სუფთა აბორიგენული ჯიშის პროდუქტები. ამიტომ ეს ბრძოლა ამ ორ მხარეს შორის დიდი ხანია დაწყებულია. მე შეგახსენებთ 1996 წელს, როდესაც საქართველოს სოფლის მეურნეობის სამინისტრომ ქვეყანაში შემოიტანა „მონსანტოს“ ფირმის გენმოდიფიცირებული კარტოფილი. შემომტანის მიზანი იყო ამ პროდუქციის დათესვა სამცხე-ჯავახეთში, ანუ იქ, სადაც ამ პროდუქტის საუკეთესო და უნიკალური ჯიშები არსებობს. საბედნიეროდ, „მწვანეთა პარტიამ“ მაშინ დიდი ზმარე ატეხა ამ საკითხზე და ამ საქმეს მაშინ მოვერეთ ისე, რომ კორპორაცია „მონსანტოს“ კარტოფილის თესლი უკან გაგატანინეთ. აქვე მინდა აღვნიშნო, რომ როდესაც თუნდაც ჰიბრიდული „პიონერის“ სიმინდს თესვენ და გვერდით ფართობზე ქართული უნიკალური სიმინდა დათესილი და მოყვანილი, დამტვერვის საშუალებით ისიც ბი-

ბიზნესი ანუ გადავიწყობა. ასე რომ, წელს ბევრ მათგანს ეკოლოგიურად სუფთა სიმინდი აღარ ექნება. სამწუხაროდ, დღეს პოლიტიკური სიტუაცია ისეთია, რომ გენმოდიფიცირებული პროდუქციის შემოტანას სახელისუფლო ბერკეტებით ვეღარ ვებრძვით. რაც შეეხება სოიოს, ამერიკული ჯიშის ეს პროდუქტი 90 პროცენტი მსოფლიო ბაზარზე გენმოდიფიცირებულია. ასე რომ, თუ ამ ჯიშს საქართველოში დათესავენ, საბოლოოდ დალუპავენ ჩვენს ისედაც დაღუპულ სოფლის მეურნეობას და აგრარულ სექტორს.

ეს არის მკვებლობა ქვეყნის წინააღმდეგ. როგორ შეიძლება დაგვაიწყვეს, რომ ქვეყანაში არსებობს უნიკალური სელექციური ჯიშის ქართული სიმინდები, რომელიც ჰექტარზე 14 ტონამდე სიმინდის მოსავალს იძლევა. პიონერი კი იძლევა მაქსიმუმ 8 ტონას — აშშ ტერიტორიაზე. იმასაც თუ გავითვალისწინებთ, რომ ქართული სიმინდი სიმალეში იზრდება 2 მეტრამდე, ხოლო „პიონერის“ ჯიშში ბევრად ჩამორჩება, მაშ, რას ველოდებით? სიმინდის ეს მწვანე ნაწილი ზომ ცხოველთა საკვებად არის გამოსაყენებელი, მაშ, რად გვინდა უცხოური, როცა ჩვენი მას სჯობს? ჩვენი სიმინდი საუკეთესოა ყველა ნიშნის მიხედვით. თუ ასე გავრძელებთ, ჩვენი უნიკალური აგროტექნოლოგიები მთლიანად მოიშობა. აქვე მინდა აღვნიშნო, რომ ბიძინა ივანიშვილის მიმართვის ბოლო ნაწილში სოფლის მეურნეობის განვითარების შესანიშნავი გეგმა წარმოდგენილი, რომელიც ეხება ქართული აბორიგენული ჯიშების

განვითარება-აღორძინებას. ეს პატრიოტული და ეროვნული საქმეა. — პრინციპში, ბევრი ქართული უნიკალური ჯიშის ზომ გადაშენების პირას არის მისული?

— გეთანხმებით, მაგრამ გლობალურად მოაზროვნე მეცნიერები ზომ მიხვდნენ ამას? ჩრდილოეთ არქტიკაში მდებარეობს „ნოეს კი-ლობანი“, სადაც სპეციალურ ტემპერატურაზე, საცავებში ინახავენ მათი ათასობით უნიკალური ჯიშის მცენარეთა თესლებს. აქ უკვე რამოდენიმე მილიონამდე მცენარის თესლი აქვთ შენახული და იცით, ვინ ინახავს და აფინანსებს ამას შენახვის შორეული მომავლისთვის? ისევ ის კორპორაციები, რომელნიც გენური ინჟინერიის გზით გენმოდიფიცირებულ პროდუქტს აწვდიან მსოფლიოს. ისინი პრაქტიკოსები არიან და ითვალისწინებენ, რომ გარკვეული პერიოდის შემდეგ თუ მეცნიერები დაადგენენ, რომ გენმოდიფიცირებული პროდუქტი ჯანმრთელობას აზიანებს, ისინი იმ ეკოლოგიურად სუფთა პროდუქტს აწარმოებენ, რომელიც წინასწარ გადამხდელი აქვთ და კვლავ ეს ბიზნესი იქნება მათი მთავარი მოგების წყარო.

სამწუხაროდ, ჩვენში წინასწარ ამას არავინ ფიქრობს, იმიტომაც გადაშენდა ბევრი მათგანი ისე, რომ ვერც გაიფიქრო, ამ საქმის საუკეთესო სპეციალისტები რომ აღარ გვეყოლება, ვინ გაარჩევს კარგს და ცუდს?

ჩვენი უნიკალური ჯიშები არის ის ბაზისი, რომელზედაც შეიძლება აეწყოს ქვეყნის მთელი აგრარული სექტორი.

— ბოლო წლებში საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე გახშირდა მეწყერები, ბევრი ახალგაქეთებული გზა თუ ხიდი ამის გამო დაინგრა, ნუთუ არ შეიძლება ხე-ტყის ჭრა ისე დაიგეგმოს, რომ ქვეყანას ასეთი ეკოლოგიური კატასტროფები მაინც ავაცილოთ, რომელიც ადამიანის უგუნური ქცევით არის გამოწვეული?

— მთელი სერიოზულობით შემიძლია განვაცხადო, რომ მიზანმიმართულად ხდება ეკოლოგიური სისტემის ნგრევა. რაც ამ ხელი-სუფლებამ გარემოს დაცვის სამინისტროს გაუკეთა, ასეთი რამ არასად არ მომხდარა. დღეს ამ სამინისტროს არანაირი ფუნქცია არა აქვს. არის მხოლოდ შენობა. საქართველო არის მთიანი ქვეყანა, სადაც ტერიტორიის ორი მესამედი მთიანი რეგიონია და არის უნიკალური თავისი კლიმატური ზონებით ამიტომ ასეთ ქვეყანაში, სადაც 26 ათასი მდინარეა, ეკოლო-

გის საკითხი მუდამ დღეს წესრიგში უნდა იყოს, რადგანაც ეს ყოველივე საფრთხის შემცველიც გახლავთ. ნუ დაგვიწყდებათ რომ 1991 წლის მერე დღემდე ჩვენს ქვეყანაში 50 000 ადამიანი ეკოლოგიური, დღემდე რომელიც მეწყერის ან წყალდიდობის გამო მიატოვეს მუდმივი საცხოვრებელი და სხვაგან გადასახლდნენ. არც დღეს არ ვართ დაზვევული ღვარცოფებისა თუ მდინარეთა ადიღების საგან. ჩვენი ტერიტორიის 40 პროცენტი უკავია ტყეებს, რომელნიც გარკვეულწილად, აჩერებენ მეწყერებს. დღეს ამ ტყეებმა ფუნქცია დაკარგეს, მიადგნენ და ჩეხავენ უმოწყალოდ ისე, რომ შედგეს არავინ არ ითვალისწინებს. ეს არის ბარბაროსობა, რომელიც მსოფლიოს არც ერთ ქვეყანაში არ ხდება. გავოცდი, როცა პრემიერ-მინისტრი გილაური გამოვიდა და ბუნდერიის სახით თქვა — ჩვენი ტყეების მხოლოდ 800 ჰექტარი გასხვისებული გვაქვსო. სულ არის 2 მილიონ 700 ათასი ტყე, თუ ამას გამოვაკლებთ გაყიდულს, ანუ მილიონ 800 ათასს, ჩვენ რაღა გვრჩება? ამას თუ გამოვაკლებთ აფხაზეთისა და სამხრეთის ტყეებს, გვოდის, რომ ესე იგი 80 პროცენტი ტყეებისა გაყიდულია!!! ვინც ეს ტყეები იყიდა, ისინი არიან უცხოელები, რომელთაც ჩვენი სამშობლო არ ადარდებთ. თანაც პოლიტიკური სიტუაცია ისეთია, რომ სურთ მოასწონ და გაყიდონ ყველაფერი, ესენი იფიქრებენ იმაზე, რომ ტყე არ გაჩეხონ და მეწყერი არ ჩამოწყვეს? რა თქმა უნდა, არა.

განსაკუთრებით სამწუხაროა ის, რომ ჩეხავენ წითელ წიფში შეტანილ უნიკალურ ჯიშებს, იმერულ მუხასას და წაბლს, ხალხი გვირეკავს, შემოფოტებულნი არიან, მაგრამ ვერაფერი იმ გველით.

ერთ უნიკალურ სიგიჟესაც გეტყვით, რომელიც მხოლოდ ნაციონალურად შეიძლება მოსვლოდათ აზრად. ყველას სმენია წითელი წიფისა და მისი მნიშვნელობის შესახებ, ვიცით, რომ იქ თავმოყრილია გადაშენების გზაზე მყოფი ფლორა-ფაუნის სია, რომელიც ყველა ქვეყანაში ხელშეუხებელია და მისი განადგურება დასჯადია.

ჩვენთან ახლა განიხილება კანონი, რომ წითელ წიფში შეტანილ ცხოველებზე ნადირობა საქართველოში დაშვებული გახდება! იცით ეს რა სიგიჟეა, ფსიქოპათიური თუ მოუვა თავში აზრად, რომ საქართველოში ერთი ან ორი უნიკალური ცხოველი იყოს და ისიც მოკლან. ნუთუ ხელისუფლება გონს არ უნდა მოეგოს? ამაზე ატყდება საერთაშორისო სკანდალი, რადგან უამრავი კონვენცია დაიდრეკვა და მათ ამის კანონიერ უფლებას არავინ არ მისცემს. უნდა ახსოვდეთ, რომ ეს წითელი წიფი უცხოელი საერთაშორისო სპეციალისტების მიერ არის შემუშავებული და ამას ისინი გააკონტროლებენ.

მთავრ კასრამლიძე

ინილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

დაურჩევლობა: მსოფლიო ისტორიაში ბევრი ერი და სახელმწიფო გადაშენებულა და პირწინად აღგვილა პირისაგან მიწისა, მაგრამ საქართველო გადარჩენილა და ფეხზე დგასო.

ისე იტყვიან, თითქოს ფონი ბოლომდე გაცურეთ, სამშვიდობო ნაპირზე გავიდეთ და დაღრჩობას გადარჩენილებს ამიერიდან გადაშენების არავითარი საშიშროება აღარ გვეუქმება.

არადა, გვეუქმება, ბატონებო, გვეუქმება! ჩვენს თავზე გადაშენებისა და გადაგვარების საშიშროება დამოკლეს მახვილივით ჰკიდა ჩვენი არსებობის მანძილზე.

რადგან ისტორიაში არც ფონი არსებობს და არც ისტორია მთავრდება მდინარის მეორე ნაპირზე, ვაი, რომ, ჩვენდა საუბედუროდ, ისტორია საერთოდ არ მთავრდება.

გუშინწინ ბიჭვინთა, საინგილო, ლორე, ტაო-კლარჯეთი, შავშეთი დაგვარგეთ!

გუშინ აფხაზეთი, შიდა ქართლი, დაღის და ფრონეს ხეობები დაგვარგეთ!

ხვალ, ვის დაგუმალოთ, რომ ჯავახეთის, ქვემო ქართლისა და აჭარის დაკარგვა გვეუქმება — ერთში გაქანებული გასომხება მდის, მეორეში — გათათრება, მესამეში — გათურქება!

ასე რომ, ქართველებო, რა მწარე გასაგონი არ უნდა იყოს, მაინც უნდა ვითხრათ: ჩვენი გადაგვარებისა და გადაშენების საშიშროება, საუბედუროდ, ახლა უფრო მეტად არსებობს, ვიდრე ოდესმე! ასე რომ, ძვირფასო ნამდვილო ქართველებო, ისტორია ჯერ არ დამთავრებულა, მას საზღვარი არ გააჩნია და უსასრულობაში უსასრულოდ გრძელდება. გრძელდება ხმაურითა და ზათქით, შეჯახებებითა და ჭდილით, სახელმწიფოებს შორის ფარული თუ აშკარა დაპირისპირებებით, ურთიერთდაუნდობლობით, ადამიანთა ზოცივითა და უღელტოვით, სტიქიური უბედურებებითა და კატაკლიზმებით.

და ამ გრძელი და უსამანო ისტორიის მანძილზე საქართველო და ქართველი ერი შაგრენის ტყავივით მცირდება და პატარავდება, აგერ, ჩვენს თვალწინ, ხშირად, ჩვენივე მონაწილეობითაც (რენეგატებს ვგულისხმობ).

ვიმეორებ, საშიშროებისა და უბედურებების დანახვა არავის უნდა, მით უმეტეს, ძალაუფლების ტკბობით გაბრუნებულ სააკაშვილის ხელისუფლებას — თავი სირაქლემასავით ქვიშაში აქვს ჩაფლული და წამოწევა არა სურს, საკუთარი თვალთ არ არ დაინახოს ქვეყნის ყოველდღიური განადგურებისა და გადაშენების პროცესი.

ამბობენ, დავით აღმაშენებლის დროს საქართველო თორმეტ მილიონ მოსახლეობას ითვლიდა. დღეს კი, ოცდამეერთე საუკუნის დასაწყისში, ოთხ მილიონს ძლივს აღწევს. აქედან, მილიონზე მეტი უცხოეთის ქვეყნებშია გადახვეწილი, ოჯახის გამოსაკვებად და სიცოცხლის გადასარჩენად. სამშობლოში დაბრუნების იმედი კი თვითონ გადახვეწილებსა და ნოსტალგიით დაავადებულებს არ შემორჩა, მით უფრო, ამ უსამართლო ხელისუფლების ზეობის პირობებში.

დავით აღმაშენებლის დროს საქართველო ნიკოფსიდან დარუბანამდე იყო გადაჭიმული. ახლა საზღვარი აგერ, ახალგორთან, ზედ თბილისთან იზღუდება.

შორს რომ არ წავიდეთ, შეგანსენეთ ერთ მეტად საკვალლო ფაქტს: ოთხმოცდაათი წლის წინათ, ბოლოშვილების უგვანი ხელი-სუფლების შემოსვლამდე, საქართველოს ტერიტორია ასოცი ათას

კვადრატულ მეტრს ითვლიდა, დღეს კი „ნაციონალების“ ხელში ორმოცდაათს ითვლის.

სულ რაღაც ერთ საუკუნეში (არც კი) მოხდა ეს.

ძველად დაკარგულ მიწებს გუშინ არ მივაბატეთ კიდევ ოცი პროცენტი სააკაშვილის წყალობით წარმოებულ ცხინვალის უაზრო ომის შედეგად?

თუმცა ამ ომში „ბრწყინვალე გამარჯვებით“ აღფრთოვანებულ-ალტყინებული ჭკუამოკლე „ნაციონალების“ ჭკუამოკლე რუბორი ეკა ხერხეულიძე სიხარულით ჭკუაზე არ იყო: საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობასთან ასე ახლოს, ამ ომის შედეგად რომ ვართ, სხვა

მაგრამ გული არ გაიტეხოს, ქართველებო, და ვიყოთ იმის იმედით: მსოფლიო ისტორიაში უამრავი ერი გადაშენებულა და გაცამტვერებულა, საქართველო კი გადარჩენილა და გაძლიერებულა. ჰოდა, აქამდე თუ არ გადაშენებულვართ, აწი რა გადაგვანებებს, მით უმეტეს, ყრუ და ბრმა სააკაშვილისა და სულელივით მუდამ მომღიმარი დავით ბაქრაძის, მარადმწვანე ვიცე-სიკერის მიხედვით მაჭავარიანისა და ენაწიფიფა გივია თარგამაძის, დავით საგანდისძესთან ჩუმად მიპარული ტუალეტში მოკრივე პეტრე ცისკარიშვილისა და დაცვის პოლიციის თანამშრომელთან არნახული შემართებით მებრძოლი დავით კირაკიძის, პეტრე მამრამძისთან მორხუბარი ბობოქარი ბობოხიძისა და ცხონებული პატარაკაციშვილის გულუხვი საჩუქრის მიმართ უმაღური გიორგი ასანიძის, ენაჭარტალა ეკა ხერხეულიძისა და ყველის ვაკარავით დაღრეჯილი კობა ხაბაზის ხელში — ცხოვრება დულს და გადმოღულს, ყოველდღიური ტაშ-ფანდურა, ცეკვა-

წაკითხეთ ბიძინა ივანიშვილის ღია წერილი: რამდენიმე წლის წინათ ბატონმა ბიძინამ სააკაშვილს თურმე მილიარდი შესთავაზა (საკუთარი ფული), სოფლის მეურნეობა ავადორბინოთო, მაგრამ სააკაშვილი თავისნაირ „გენიოსს“ ბენდუქიძეს დაეკითხა, რა ვქნათო. „გენიოსი“ ბენდუქიძემ არ ურჩია შემდეგი მოტივით, ეს ფაქტი კორუფციის გაძლიერებას შეუწყობს ხელსო.

სახელმწიფოებრივი აზროვნებაც ამას ჰქვია!

ერთი შეკითხვა მინდა დავსვა: პარლამენტის განათლებისა და მეცნიერების კომიტეტის თავმჯდომარე გოკა გაბაშვილი რა საკითხზე არ გინახავთ გამოხული (განსაკუთრებით მაშინ, როცა პრეზიდენტი ჰყავს დასცავი ოპოზიციონერთა სამართლიანი კრიტიკისაგან), მაგრამ თუ გინახავთ ოდესმე იგი განათლებისა და მეცნიერების პრობლემურ საკითხზე გამოხულიყოს?

არადა, სხვა მრავალთან ერთად, ერთ-ერთი უმწვავესი პრობლემა სწორედ განათლებისა და მეცნიერების სფეროშია!

ამ გზით ვერ ავშენდებით, ჩემო უბედურო ქართველებო! ამ გზით, მხოლოდ გადავშენდებით!

ვიყავით სიბნელეში და უიმედობა-უპერსპექტივობაში!

Will yvavebi saqarTvel os Tavze da imedis sxivi qvirabis bol os

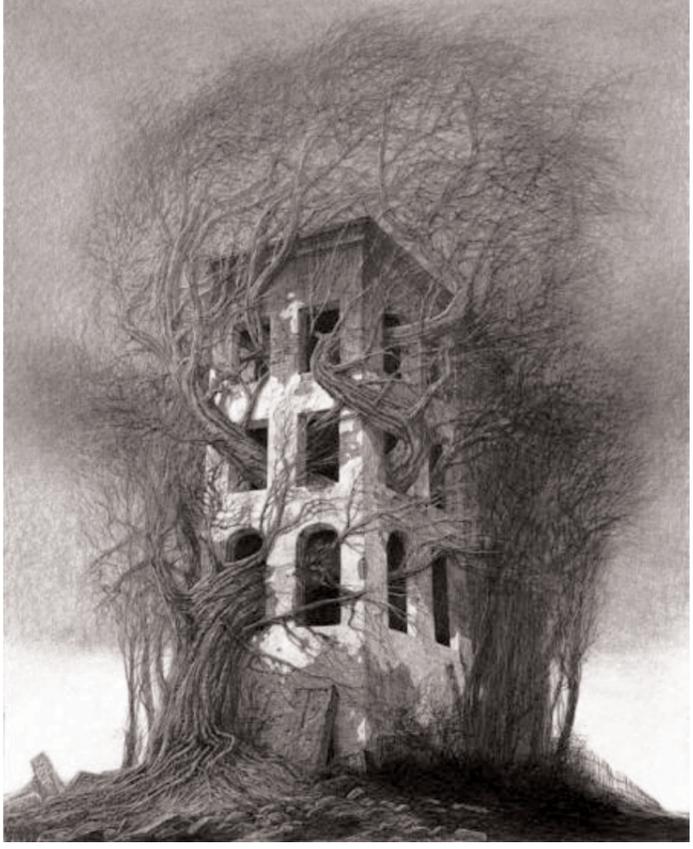
დროს არასოდეს ვყოფილვართო. მას შემდეგ სამი გრძელი წელიწადი გავიდა, ეკუნია ძვირფასო, მაგრამ სად დაიკარგა ან ის ტერიტორიულ მთლიანობასთან სიახლოვე, ან 16 წლის გოგოშკური შენი იმჟამინდელი ალტყინება? რატომ ჩავივარდა მუცელში ეგ ჭიკჭიკა ენა?

შენაირად გადაირია მაშინ კობა ხაბაზი (თითქოს გადარევა და სისულელე აკლდა ამ ყველის ვაკარს): ამ ომში დამარცხებით იმას მივალწიეთ, რომ მალე, ცხინვალს და აფხაზეთს კი არა, ბიჭვინთასაც დავიბრუნებთ!

სულ ოცდვილო, ამ „გენიოსი“ ნაციონალების განცხადებები რომ წაკითხეთ, ისიც კი ვინატრე: თუ ტერიტორიულ მთლიანობას ადვადგენდით და ამასთან ერთად ბიჭვინთასაც შემოუფრთებდით და შლილ-დაქუცმაცებულ და იავარქმინო საქართველოს, ნეტო, უფრო ადრე დაგვეწყო და წავგვეო ომი ცხინვალთან-შეთქი. მაგრამ, აგერ სამი წელიწადი გავიდა და, ჯერჯერობით დაკარგული მიწებისა და დაღუპული ახალგაზრდების, განადგურებული სამხედრო ბაზებისა და დაქცეული ინფრასტრუქტურის გარდა, არაფერი შეგვრჩა ხელში.

ღმერთმა ნუ ქნას და, რა გაანტია გვაქვს, რომ ამ დამთხვეულების ხელში ხვალ კიდევ ერთ მეხუთედს არ დაგვარგავთ.

ხელისუფლება კი, იმის ნაცვლად, ანომალურად ებრძოლოს და ქვეყნის გაძლიერებისა და განვითარებისათვის იღვასოს, ტაშ-ფანდურით, საკონცერტო ფესტივალებითა და ფეიერვერკებით, ჩამოწერილი, დანაფტალინებული და გადარბუხებული უცხოელი მომღერლების მოწვევითა დაკავებული, რამიც უთვალავი თანხა იფლანგება და წყალში იყრება. მოსახლეობა კი დაუსაქმებელი და შშიერი ჰყავს...

თამაში და სიმღერა გაჩაღებული ბათუმის ოცკლომეტრიან ბულვარში.

ვის სჭირდება ოცკლომეტრიანი ბულვარი ერთ პატარა, შიშშილით ბუკვამომხმარ ქალაქში?!

როგორ მოგწონთ მთელი საქართველოს სოფლის მეურნეობის აღორძინებისათვის 150 მილიონი რომ გამოიყო, ხოლო მარტო ბათუმის ბულვარისათვის 130 მილიონი.

სახელმწიფო ბიუჯეტის ასე ყიარათიანად ხარჯვას, დამერწმუნებით ალბათ, მსოფლიოში ანალოგი არა აქვს!

ნამდვილად რუსეთის პროექტიაო, პუტინის შემოგზავნილიაო, ქვეყნის დაქცევა უნდაო, რუსულ ფულს რა უნდა საქართველოშიო და ა.შ. და ა.შ.

ამ უბადრუკებს ჰგონიათ, ფული მარტო პარლამენტში უნდა იშოვონ პარლამენტარებმა, ხოლო უსაქმურმა და უნათლო მინისტრებმა ხაზინა მარცვონ ვირთხებივით!

როგორ არ გაგინდებდა კითხვა: ვის ჰგონია, რომ კახა ბენდუქიძემ და კობა ნაყოფიამ ფული საქართველოში იშოვეს და არა იმ საზიზღარ რუსეთში?

ზოგიერთები კი ფინიებივით აწკაწკავენენ, ბიძინა ივანიშვილის პოლიტიკოსობა ვინ გაიფიქროსო.

მათი ჭკუით, ჩირქი რომ მოსცხონ, „ბიძინა“ კი არა, „ბორისი“ რქმევიაო, იჭაჭებან ჭიაყელასავითო, თითქოს სახელი „ბორისი“ სამარცხვინო და დამამცირებელი იყოს.

როგორც „ბადრის“ გამოუგონეს „არკადი“, „ეროსის“ — „ერას-ტი“, თითქოს სამარცხვინო სახელი იყოს ან ერთი, ან მეორე... გაცვეთილი და სასაცილო ხერხი რომ არის, ამასაც ვერ ხვდებიან ეს უბედურები!

იქამდეც კი მივიდნენ, თვით უკანასკნელი პოლიტიკური ნაბიჯი (აგრეთვე, მორალური) პალო-შაც აჭრიჭინდა: მე, პოლიტიკოსი პალოშა თორთლაძე, ბიძინა ივანიშვილს, როგორც პოლიტიკოსს, არ ვიცნობო!

კიდევ კარგი, ბიზნესმენ ბიძინა ივანიშვილს არ ვიცნობო, რომ არ თქვა!

არადა, თორთლაძისნაირი პოლიტიკოსებით რომ გადაივსო ჩვენი პარლამენტი, ზუსტად ამიტომ გვაქვს საქმე კარგად!

ახლა წარმოიდგინეთ, ეკა ხერხეულიძემ, სათუნა ოჩაიურმა, ხათუნა გოგორიშვილმა, კობა ხაბაზმა, ვასტანგ ბალაგაძემ, გიორგი კანდელაკმა (მოკრივემ კი არა, პარლამენტარმა), აკუკი მინაშვილმა და მისმა სიდედრმა ბიძინა ივანიშვილზე რომ თქვან, ასეთ პოლიტიკოსს არ ვიცნობთო.

არა და, რომ თქვან, ჭკუა დაუშლით თუ სწავლა-განათლება? ამ უბედურებს ჰგონიათ, პოლიტიკოსი მხოლოდ ის არის, ვინც პარლამენტში წამოსუპდება და პრეზიდენტის წამოროშილს თუთიფუშვივით წაღმა-უკუღმა იმეორებს, სხვებს კი, ვინც პარლამენტში არ ზის და ქვეყნისთვის სასარგებლო საქმეს აკეთებს, პოლიტიკოსს ანა-ბანა არ გაეგებათ.

ქართველებს კი ხელები გულზე დაგვიკრფოდა, ფეხი ფეხზე გადაგვიდგია და თავს ისტორიით ვიწონებთ: ბევრი ერი და სახელმწიფო გადაშენებულა და პირისაგან მიწისა აღგვილა, მაგრამ საქართველო გადარჩენილა და ფეხზე დგასო.

ღიდი პატრიოტი ბიძინა ივანიშვილი სწორედ რომ უფსკრულის პირას მდგარ საქართველოს მოვევლინა უეჭველ მხსნელად და რომელი პატრიოტი ქართველი არ გააყვება ამ სატანებთან და ჭკუანაღრძობ ნაციონალებთან ბრძოლაში?

სიმაძლირით დამპალ ერთ მუჭა ნაციონალებს რა მუცლის გვერმა აქვთ ატეხილი, ყველამ კარგად ვიცით — მოვა ხელისუფლებაში ბიძინა ივანიშვილი და მისი გუნდი და ნაციონალებს მისხალ-მისხალ აუწონინა ხალხის წინაშე ჩადენილ ცოდვებს!

ეს დრო დადგება, ჩემო ქართველებო!..

რამზახ ჩხარატიშვილი, მწერალი

ამჯერად „კონსილიუმში“ მონაწილეობენ „სახალხო პარტიის“ ლიდერი მამუკა ბიორბაძე და ფილოსოფოსი გორა მსხილაძე:

მამუკა ბიორბაძე: უპირველეს ყოვლისა დიდი მადლობა „საერთო გაზეთს“, რომელიც დაინტერესდა და პერიოდულად იმ საკითხებზე საუბრობს, რაც ყველაზე მეტად აწუხებს ქართულ საზოგადოებას. თავისთავად თემა „კონსილიუმში“ ძალიან მნიშვნელოვანია იმ უბრალო მიზეზის გამო, რომ ჩვენ ერთი მიმართულებით გაჭირვება არ გვაქვს, არამედ უფრო კრებსითი პრობლემები გვაწუხებს, რასაც გამოწვევი მიზეზებიც აქვს, საფუძველიც და პერსპექტიული განვითარებაც. ყველა პრობლემა თავს იყრის ერთ უმთავრეს საკითხში – გვაქვს თუ არა ქართველებს პრობლემების ერთიანი მოსაზრება. როდესაც ვამბობთ სიტყვას – ჩვენ – ვერ უნდა ჩამოვყალიბდეთ ვინ ვართ ეს „ჩვენ“ და რა კრიტერიუმებს უნ-

ero, gul i wagsvl ia da gagwyromi a sul i wmi nda, gonebaze rom moxvi de asi al iyuri ginda!~

ვიდრების, ფულის შოვნის ადგილია, ბუნებრივია, ამ ადამიანებთან ერთად საუბარს აზრი არ აქვს. ამ პრობლემებზე საუბარი იმ ადამიანებს შეუძლიათ, რომლებიც საკუთარი ერის მარადიული ყოფისკენ მიისწრაფვიან. სწორედ ამიტომ არის საჭირო შეკრება, კონსილიუმი, რათა განვსაზღვროთ ვინ უნდა დაჯდეს ამ თემებზე სასაუბროდ. მეორე მხრივ, ჩვენ, პრაქტიკულად სახანძრო მანქანის რევიში ვმუშაობთ – სადღაც წარმოიშვება ხანძრის კერა, გავკარდებით ყველანი იქ, ცოტათი მივანავლებთ ხანძარს, ამ დროს გავი-

ბაში პროცესები ძალიან სავალალოდ მიდის. თუნდაც ის ფაქტი, რომ დღეს საქართველოში არცერთ სფეროში არ არის კონკურენცია, ეს იმის მაჩვენებელიცაა, თუ როგორ ემინათ პროცესების წარმმართველებს კონკურენციის ძალიან კარგად იცის სააკაშვილმა, რომ თავისუფალი არჩევნების შემთხვევაში ვერასოდეს გახდება ქვეყნის მმართველი, დღეს ეს ხალხი შეგნებულად დასავსე ქართულ საზოგადოებას თავზე იმიტომ, რომ როგორც წმინდა მამა ეფრემ ასური ამბობს – ეს ადამიანები თავად გახდნენ საკუთარი

მისი ინსტიტუტებისადმი ნეგატიურ დამოკიდებულებას იწვევს და ეს ერთიანი სახელმწიფოებრიობის ჩამოყალიბების პროცესს აფერხებს. მეორე პრობლემა – დასავლური ორიენტაცია, ძირითადად პიროვნების პრიმატს გულისხმობს, არადა ჩვენი ხელისუფლება ყველაფერს საპირისპიროდ აკეთებს. ამიტომ ხალხი ხელისუფლების პოლიტიკური ინტერესების

რიკოსებს, ფილოსოფოსებს და ა.შ. ენიჭებათ. მაგრამ, როდესაც ვხედავთ, რომ ამ სფეროებში ძვრები კი არის, მაგრამ არასაკმარისი, ვაწყდებით ინტელექტუალურ სიღარიბეს, ბუნებრივია, ერად ჩამოყალიბების პროცესი გართულებულია. ინტელექტუალური შრომა გარკვეულწილად ინტელექტუალურ სიმამაცესთან, ვაუკაცობასთან, თავგანწირვასთან

qveyana avadaa _ saerTo gazeTi ~ konsil i ums i wvevs

და ვაკმაყოფილებდეთ ის ადამიანები, ვინც სიტყვა ჩვენში იგულისხმება. შესაბამისად, გვაქვს თუ არა ამ ჩვენში პრობლემების ერთიანი მოსაზრება, გვაქვს თუ არა ქართველებს ერთიანი ცნობიერება, ვუყურებთ თუ არა პრობლემებს ერთი ღირებულებათა სის-

გებთ, რომ მეორე ადგილას არის ხანძარი – ახლა იქით, გავიქცევით მერე მესამე, მეოთხე ადგილას გავრბივართ, ამ დროს პირველი ისევ ააღდება გამოვარდებით და საბოლოო ჯამში მივალთ იქამდე, რომ ყველაფერი დაიწვევა. ჩვენ უნდა ვიცოდეთ ამ ხანძრის გამოწვევი მიზეზები. ცნობილია, რომ სულელი ძალიან ნასროლ ჯოხს მისდევს, ჭკვიანი კი მსროლელ ხელს. უნდა დავივლით პრობლემების ძირისძირამდე საიდანაც შემდეგ, სწორედ ამ ძირითადად იღებს საფუძველს ყველა დარგში არსებული პრობლემა. მაგალითად, შეუძლებელია პოლიტიკური სივრცის მონოპოლიზება ხდებოდეს და ეს ბიზნესზე არ აისახოს. როდესაც მართავდი პოლიტიკური სივრცეა, საქართველოში, როგორ შეიძლება თავისუფალი ბიზნესი, ჯანსაღი საარჩევნო გარემო არსებობდეს.

თავის ეშმაკი და მისი მზრუნველობა აღარ სჭირდებათ.

გორა მსხილაძე, ფილოსოფოსი: როცა ვამბობთ – რა გვჭირს ერს უნდა დავსვათ საკითხი თუ რას ვგულისხმობთ ერის ცნებაში. თუ ეთნიკურობის თვალსაზრისით გარკვეული გვაქვს რომ ქართველები ვართ, ეთნოკულტურის თვალსაზრისით ძალიან დიდ პრობლემებს ვაწყდებით. კერძოდ, ერის ჩამოყალიბებაში განსაკუთრებული როლი და მნიშვნელობა სახელმწიფოებრიობას, მის ტერიტორიულ მთლიანობას, ენიჭება. რა დამოკიდებულება აქვთ ელიტებს და ხალხს სახელმწიფოს მიმართ? – ამ კუთხით თავს იჩენს პრობლემები, რასაც შეიძლება სახელმწიფოებრივ-პოლიტიკური კრიზისი ვუწოდოთ. ხელისუფლებამ ვერა და ვერ გაიანაზრა, რომ სათავეში ყოფნა არ ნიშნავს საკუთარი პოლიტიკური ინტერესების დაკმაყოფილების ადგილს. სახელმწიფოებრიობის თვალსაზრისით ჩვენ ვცდილობთ დასავლურ ღირებულებებს დავეფუძნოთ, სადაც სახელმწიფოს ფუნქციონირების მთავარი მნიშვნელობა ენიჭება ინსტიტუტებს

ტეშიდან. თუ ასეა, მაშინ შეგვიძლია გამოსავალი მოვებნით და თუ ასე არ არის, მაშინ ძალიან ძნელია ერთმანეთთან შეხების წერტილის პოვნა. თუ ერთ ღირებულებათა სისტემაში ვართ მაშინ თამამის წესები ერთი გვაქვს. თუ ყველანი მივდივართ ქრისტესკენ, მაშინ უნდა ვუახლოვდებოდეთ ერთმანეთს. მაგრამ ბოლო პერიოდში ჩვენ ვშორდებით ერთმანეთს, მუნჯთა და ყრუთა დიალოგს უფრო ჰგავს ჩვენი საუბარი, ვიდრე იმ ადამიანების საუბარს, რომელთაც უნდათ ერთმანეთს გააგებინონ. აქვე იკვეთება ერთი შეკითხვა – რად მინდა, რისთვის მჭირდება ქართული სახელმწიფო? თუ შევთანხმდებით იმაში, რომ ერმა სახელმწიფო სისტემა სწორედ იმიტომ შექმნა, რომ ეს საუკუნეების განმავლობაში დავროვილი ღირებულებების დაცვა-განვითარებისთვის საჭირო ინსტრუმენტია, მაშინ ვერ კიდევ გვაქვს შესაძლებლობა პრობლემები მოვაგვაროთ. ვისთვისაც სახელმწიფო უბრალო თვითღამე-

ასე შეუძლებელია განვითარება. შეიძლება შემთხვევით გავვივარდეს და ფეხბურთი ხორვატიას მოვუგოთ, კარგი სიმღერა დაიწეროს, მაგრამ ეს შემთხვევითობებია. მთავარი არის ის გახლავთ, რომ ჩვენ ვერ ვახერხებთ იმ ძირისძირი პრობლემის მოგვარებას, რაც, უპირველეს ყოვლისა, ჩვენშია. დღეს მთავარი პრობლემა, ავადობის ერთ-ერთი ნიშანი ასევე არის, რომ თავისუფალი, დამოუკიდებელი პიროვნებების დეფიციტი ქვეყანაში, რომელიც სულ ცოტა ხნის წინ საუკუნეების მანძილზე წარმატებით ახორციელებდა ძლიერი პიროვნებების ექსპორტს საზღვარგარეთ, რევიონში და მსოფლიოში ერთ-ერთი მთავარი მიმწოდებელი ვიყავით დღეს პრობლემა ღირსების მატარებელი პიროვნებების არსებობა. ერი რომელიც არასდროს განიცდიდა ამ დეფიციტს, დღეს დიდი დეფიციტის წინაშე აღმოჩნდით, დღეს ასეთი ვითარება უბაღლო ქვეყანაში კატებს აყვებენ. ამ ვითარე-

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში www.saertogazeti.net შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე **საერთო გაზეთი**

და არა ხელისუფლების ნება-სურვილს. ეს რომ განხორციელდეს ხელისუფლების პოლიტიკური ნება საჭირო არაა, ახლა, სწორედ ამის საპირისპირო ხდება. ხელისუფლებას დეკლარირებული კი აქვს დასავლური ღირებულებები, მაგრამ რეალურად ამ ყველაფრის საწინააღმდეგოდ ირჯება, რაც დასავლური ღირებულებებისა და

დაკმაყოფილების არენადა ქცეული. რაც შეეხება ოპოზიციურ ელიტას, მან ვერა და ვერ ჩამოაყალიბა კლასიკურად, კონსტრუირებული პოლიტიკური სისტემები. ელემენტარულად, კლასიკური გაგებით, პოლიტიკური პარტიები არც არსებობენ საქართველოში. პოლიტიკურ სპექტრს თუ გადავხედავთ, მეტწილად ერთი კაცის პარტიები გვაქვს, რომელთა წასვლაც პოლიტიკური არენიდან ამ პარტიების დაშლას იწვევს. ამის გამო ჩამოყალიბდა დამარცხებული პოლიტიკური პარტიების სინდრომი – ისინი ხელისუფლების წინააღმდეგ წამოწყებულ ყველა ბრძოლაში დამარცხდნენ. ამან მათში შიშის სინდრომი ჩამოაყალიბა, რაც ბოჭავს მათ კრეატიულ-შემოქმედებით უნარებს. ამას ემატება საფუძველს მოკლებული ამბიციურობა შედეგად ვიღებთ, ერთი მხრივ, სახელისუფლო ელიტების დეგრადირებულ დამოკიდებულებას იმ საზოგადოების მიმართ, ვისაც

უნდა იყოს დაკავშირებული. ილია ერის ჩამოყალიბებაზე იყო ორიენტირებული, მიუხედავად ამისა დაწერა „ბედნიერი ერი“, რომელიც ერთგვარი შხაპი იყო. ინტელექტუალურ სიმამაცეში სწორედ ამას ვგულისხმობ – ინტელექტუალს უნდა შეეძლოს სიმართლეს უთხრას საზოგადოებას იმის შესახებ, რაც ერს გვჭირს. ჩვენ ინტელექტუალური მამაცები არ გვყავს და, ბუნებრივია, გამოსაფხიზლებელ შხაპსაც მოკლებული ვართ. ამიტომაც თვითორგანიზაციის უნარი საზოგადოებას უმნიშვნელოა. გარდა ამისა, ჩვენმა ხალხმა არ იცის რა არის ერი. შესაბამისად, არ იცის არ არის სახელმწიფო, რა ფუნქციები, დანიშნულება აქვს მას. და არ იცის ელემენტარული – თუ ერად იწოდები ყველაფერი უნდა გააკეთო, რათა პოლიტიკურმა ელიტამ შენი მოთხოვნები გაითვალისწინოს. ეს ჩვევა ქართულ საზოგადოებას არ აქვს. ვიმეორებ, არ ვიცით, რა არის სახელმწიფოში ცხოვრება, რა იგულისხმება სახელმწიფოებრიობის ქვეშ. ამიტომაც ქართველმა ერმა არ იცის, როგორ გამოხატოს პროტესტი სოციალური პრობლემების წინაშე, რაც ამჟამად სახელმწიფოში ყველაზე მწვავედ დგას.

თუ დააკვირდებით, საზოგადოებას არასოდეს არ გაუპროტესტებია ფასების მომატება მრავალპლათასიანი მიტივით. დასავლეთში ხალხი ბარათი, კირითადად, სოციალური მოთხოვნებით გამოდის. ჩვენ კი არ ვიცით, როგორ მოვახდინოთ თვითორგანიზება ამ მოთხოვნების დაკმაყოფილებისთვის.

– ჩვენთან დგას კიდევ ახალ-გაზრდობის პრობლემა – ახალ-გაზრდობა თავისი არსით საკმაოდ რადიკალური და აგრესიულია. აქ არის ყველაზე მახინჯი პრაქტიკა, რაც ხელისუფლებამ გამოიმუშავა – შიდა განხეთქილების შეტანა სტუდენტ-ახალგაზრდობაში. სტუდენტებში გაჩნდა კასტა, რომლებიც დაახლოებული არიან პარტიულ მუშაკებთან და თავისი არსით პარტიულ დანამატებად არიან ქცეულნი.

მამუკა გიორგაძე: სახელმწიფო არ ზრუნავს ძლიერი, განათლებული ადამიანების აღზრდაზე. არა, ბატონო, პირიქით, მიმდინარეობს საზოგადოების სრული დეგენერატიზაცია. ტელევიზიები თურმე არ შეიძლება უჩვენებდნენ სერიოზულ, ანალიტიკურ გადაცემებს. პირიქით, უნდა გადიოდეს მდარე გემოვნების შოუები, რათა ქართულ საზოგადოებას გემოვნება გაუფუჭდეს. ამ ტიპის ხელისუფლება და საზოგადოება როგორ შეიძლება ფიქრობდეს, რომ შევძიებთ თბობის სისტემა იყოს სასამართლოში. მათ სჭირდებათ სწორედ ასეთი ძალმომრეობა, რათა წარმატებული იყოს განახორციელონ ქართული სახელმწიფოებრიობის წინააღმდეგ. ნელ-ნელა ეს ხორციელდება. აქვე მინდა აღვნიშნო, რომ ეს არ მიმდინარეობს ერთიანი, რეგულაციური სქემით, არამედ მცირე მუხტების აფეთქების თეორიის მიხედვით. ხელისუფლებამ იცის, რომ იმდენად მყიფეა მისი მდგომარეობა, რომ რომელიმე ძალიან პრინციპული საკითხის დადგომისას ის აუცილებლად წააგებს. თუ დადგა საკითხი ასე თუ ისე, ბუნებრივია ქართველობა დადგება იქ, სადაც უნდა იდგეს, რისიც მას ეშინია. ამიტომ ქართულ სახელმწიფოებრიობას მცირე მუხტების აფეთქებით ანგრევას. დღეს ერთ სეგმენტს ჩამოატეხავს ქართული სახელმწიფოებრიობას, ხვალ – მეორეს. თითოეული ამ ჩამოტეხვის დროს ვფიქრობთ ეს არ არის მთავარი, გადამწყვეტი, ბოლოს მივალთ იქამდე და აღმოვაჩენთ, რომ დამოუკიდებლობის 20 წლისთავზე ქართული საზოგადოება გაცილებით არაერთგვაროვანად, გაცილებით ანტიერთგვაროვანად, ანტიერთგვაროვანად ცხოვრობს, ვიდრე ყბადაღებული კომუნისტების დროს. დღეს, რეალურად საქართველოს ფარგლებს გარედან ხდება მართვა. ერთგვარი მოძრაობის პერიოდში წამოწეული ლოზუნგებიდან პრაქტიკულად, არაფერი დარჩა. 20 წლის თავზე უფრო დეგრადირებულია ჩვენი სახელმწიფოებრიობა. სულ ცოტა ხანში გეოგრაფიულ ტერიტორიაზე, რომელსაც საქართველო ჰქვია, ნამდვილად იქნება სახელმწიფო, მაგრამ იქნება თუ არა ეს ქართული სახელმწიფო, იქნება თუ არა ქართული ერი ცივილიზებული სამყაროს პარტნიორი, ეს დიდი ეჭვის ქვეშ დგას. უნდა გავაცნობიეროთ, რომ დღევანდელი არის ერთი რგოლი იმ დიდი ჯაჭვისა, რომელიც ქართველი ერის მარადიული ყოფის გამომსახტველია და მართლმდებარეობით არ უნდა შევხედოთ პრობლემებს. ჩვენ იმიტომ კი არ ვართ დიდი ერი, რომ მონსტრი სახელმწიფო შევქმენით, არამედ იმიტომ რომ განვითარების ყველა ეტაპზე კაცობრიობის წინაშე წარმდგარი ვიყავით, როგორც

იმ პერიოდისთვის ყველაზე მაღალი სტანდარტებით მოაზროვნე და მაცხოვრებელი ერი. დიდი ერი იმიტომ კი არ ვიყავით, რომ ბევრნი ვიყავით ან ხმაღალ განსაკუთრებულად ვიქნევდით არამედ იმიტომ, რომ უმაღლესი, ზნეობრივი სტანდარტების დონეზე ვახდენდით ჩვენს იდენტიფიკაციას. ყველა მიმართულებით ჩვენ დიდი ერი ვართ, ბევრი არ მოიძებნება ისეთი ერი, რომელიც სხვასთან თანაფარდობითობაში კი არ აფასებს თავის თავს, არამედ აბსოლუტურად მიმართებაში. თუმცა დღევანდელიდან გამომდინარე ნამდვილად ვერ ვიტყვით, რომ საამაყოფ გვაქვს საქმე.

გონა მსნილაძე: ბუნებრივია დიდი ერი ვართ, მაგრამ ბოლო დროს საერთოდ დავივიწყეთ სამშობლო და ის, რომ სამშობლო – ეს არის სოფელი. რა დამოკიდებულება აქვს სოფლის მიმართ სახელმწიფოს? – ეს არის აბსოლუტურად მივარდნილი, მივარდნილი თემა, რომელიც ჰიბრიდული სიმინდის მოყვანა – არმოყვანაზე დაიყვანება. არადა სოფელია სწორედ ის ადგილი, სადაც ეროვნულობის განცდა ყველაზე ძლიერია. ასევე, ერთგვაროვანია ჩვენი დამოკიდებულება ისტორიის მიმართ – ქართულმა საზოგადოებამ საკუთარი ისტორია არ ვიცით როდესაც ვამბობთ ჩვენი სამშობლო განსაცდელშია, ქვეყნობიერად ვგულისხმობთ სახელმწიფოს. სახელმწიფოებრი-

ბის დონეზე ჩვენ დამარცხებული ვართ. – ერთი გამარჯვება არ გვქონია ომებიდან დაწყებული სოციალური სხეულის აგებით დამთავრებული. ამ ფონზე, ბუნებრივია, საზოგადოებამ არ იცის სამშობლოს – ერს – სახელმწიფოს რა სჭირს. მას ეშინია ერთიანი სახელმწიფოებრივი სხეულის დაკარგვის, რისი პრეცედენტებიც უკვე გვაქვს. რაც შეეხება ენას, აქ დიდი პრობლემაა. ჩვენმა ხელისუფლებამ დაინახა, რომ გლობალურ სამყაროში ინგლისური ენა სჭირდა, მაგრამ ამ იდეას, ნაბან წყალს ბავშვიც გადაყვალეს. დიანაც, გლობალურ სამყაროში ენა გვჭირდება, მაგრამ როდესაც ჩვენი ქმედებით ორ ენას სახელმწიფო ენად ვაქცევთ, ეს უზარმაზარ პრობლემებს ქმნის ავთენტურ ენასთან დაკავშირებით. ხელისუფლება ხალხს ეუბნება – ქართული ენა არ გჭირდებათო გლობალურ სამყაროში, ინგლისური ენა რაც სახელმწიფოებრივი, ეროვნული სხეულის სერვეს იწვევს. გარდა ამისა, ვინც ბავშვის ფსიქოლოგიის ავან-ჩაუანი ოლნავ მინც იცის, ის გეტყვის, რომ ძალიან ძნელია, როცა ბავშვი ორენოვან გარემოში იზრდება, მისი გონება გაორებულია, ბავშვი

სიტყვების ძიებას იწვევს, რაც მის გონებაში სწორად ჩამოყალიბებული ქართული მეტყველებისა და პიროვნებისადმი პრობლემებს აჩენს. გარდა ამისა, როცა საქართველოში მცხოვრებ აზერბაიჯანელებს, სომხებს სახელმწიფო ეუბნება, რომ მათ ქართულის ცოდნა არ სჭირდებათ, ეს გაცუცხოებას იწვევს. როდესაც ქართულ საზოგადოებაში ინტეგრირებას არ ახდენ ენის საშუალებით ეს სახელმწიფოებრივ სხეულს ანგრევს. სააკაშვილს უფრო მეტად აინტერესებს, რას იტყვის დასავლეთი მასზე, ვიდრე ის თუ რას იტყვის ამაზე ქართული საზოგადოება. იმიტომ, რომ მისი ლეგიტიმაციის მთავარი წყარო უცხოეთიდან დადასტურებული არ ჩვენებია. ამ ფონზე სააკაშვილს ფეხზე ჰკიდია რას იტყვის თბილისი, ქუთაისი და მილიანად საქართველო. იგი ყველაფერს აკეთებს, რომ იკეკლუცოს მსოფლიოს და არა ქართული საზოგადოების წინაშე.

მამუკა გიორგაძე: ადრე ეროვნულ მოძრაობას უმთავრესი პოსტულატი ყოველთვის ჰქონდა, რომ რეჟიმის წინააღმდეგ ბრძოლის პარალელურად, ქართული საქმე ეკეთებინა. ჩვენ დაგვაიწყდა ქართული საქმის კეთება და გადავეყვით რეჟიმთან ბრძოლას. რომც მოვუვოთ და რეჟიმი დავამარცხოთ, მოგებული მაინც ვერ ვრჩებით იმ მარტივი მიზეზის გამო, რომ ქართული საქმე გვერდზე ვერჩება. როცა საუბარია იმაზე, რომ ვერ შევთანხმდით ღირებულებათა სისტემაში, აქ იგულისხმება შემდეგ ვერ შევთანხმდით ვერც იმაში, თუ რა არის გამარჯვება. დღეს, რა არის გამარჯვება სააკაშვილის ხელი-სუფლებიდან წასვლა? თუ ეს არის გამარჯვება, მაშინ რა გამოდის ქვა ქვაზე ნუ დარჩება, ოღონდ სააკაშვილი წავიდეს? აქ უკვე ის ხალხი ვინც თავს პოლიტიკოსებს, ექსპერტებს უწოდებს, სამწუხაროდ დიად აცხადებენ ანტიეროვნულ, ანტიმამულ-შივილურ შეხედულებებს. არა, ბატონო, ჩვენ ქართულ სახელმწიფოს აშენება გვინდა და რადგან ტერიტორია ისეთ უგვანო ნაგებობას აქვს დაკავებული, როგორც ნაც. მოძრაობაა, ამიტომ უნდა დაინგრეს და დაიშალოს ეს ნაგებობა და არა იმიტომ რომ ეს თვითმიზანია, ეს აუცილებლობაა. მაგრამ იმისათვის, რომ ეს შენობა დაანგრეო, შენ მიზნულ უნდა გქონდეს ახალი შენობის მაკეტი მინც გამზადებული, რათა კაცობრიობას უთხრა – მე, ნაც.მოძრაობა – სააკაშვილის რეჟიმის შენობას იმიტომ ვანგრევ, რომ უკეთესი მაქვს გამზადებული. თუ ამას არ აკეთებ, მაშინ იმავე სისტემის ნაწილი ხარ, რაც სააკაშვილია, ისევე მართული ხარ გარედან, როგორც იგი და ერთი ჯიშის, ფეხის, თესლის, გენის

ხარ. სხვათაშორის, სწორედ იმიტომაც იყო ეს ხალხი ერთად თავის დროზე. დღევანდელი ოპოზიციის უმეტესი ნაწილი მოქცავშირის და ნაცმოძრაობის წიაღიდანაა. ამიტომ ძალიან გვჭირდება დღეს საზოგადოებამ გააცნობიეროს რა არის გამარჯვება და რა არის სწორი ბრძოლა, ვისაც მი-აჩნია, რომ თვითმიზანია სააკაშვილი და ამას უნდა შესწიროს სა-

ქართველო – ჯანდაბას სააკაშვილი წავიდეს და ჩვენ აფაზეთი, ცხინვალი ვაღიაროთ, სააკაშვილის ჯინაზე ეკლესიას ვებრძოლოთ – ეს სააკაშვილის სამსახურია. უფრო ზუსტად სააკაშვილიც და ასეთი ადამიანებიც ერთი დოზით ემსახურებიან პატრონს, მტერს, საქართველოს დანგრევის მსურველს. ვინც ქართულ სახელმწიფოს არ აშენებს და ქართულ ღირებულებებისთვის არ იბრძვის, ავტომატურად მტერია და არ ებრძვის სააკაშვილს, არამედ მხრს უჭერს მას – სწორედ იმიტომაცაა, რომ 5 წლიანი ბრძოლის შედეგად ოპოზიციამ მიაღწია იმას, რომ სააკაშვილი უფრო მყარად ზის თავის ტახტზე, ვიდრე ეს იყო ვთქვით 2006 წელს. ამის გაცნობიერებაა მთავარი. ოპოზიციის ძირითადი ნაწილი ისეთივე დამნაშავეა ქართული ხალხის წინაშე, როგორც სააკაშვილი და მისი რეჟიმი. უფრო მეტიც, მორალურად, სააკაშვილი უფრო ღირსეულად გამოიყურება ამ ნაძირალა ოპოზიციის ფონზე. იგი არ ეკეკლუცება არავის, ვანგრეო იმის და ანგრევს კიდევ. ეს ფარისევლები, ვითომ გულწრფელები, იგეგვს აკეთებენ, რასაც სააკაშვილი და რატომღაც აქვთ სურვილი და პრეტენზია ხალხს უყვარდეთ.

გონა მსნილაძე: ჩვენ ძალიან შორს ვართ დემოკრატიული ინტერესებისგან. საერთოდ არ ვიცით რა არის დემოკრატია. დანი-ელი მეგობრები მყავს, მათ მიიხრეს რომ იქ არის სოფლის საბჭოები, რომელიც ხელს უწყობს საზოგადოებაში დემოკრატიზაციის განვითარებას და ჩამოყალიბებას. როდესაც ეს ინსტიტუტები არ მუშაობს, არ იცი ვისთან და როგორ მიხედო.

ისეთი გზით მივლი-მართ, შიშილვა ალმო-ჩნით იმ რეალობაში, რომ მართლაც ვაშინო, სინებაპური. არადა სინ-

ბავშვი და დემოკრატია ისეა, როგორც შირი და ხურმა. შიშილვა ვაშინ-დუს ბავში, სილი, მავრამ არ გვმონდეს დემოკრატია. ჩვენ ვართ დამარცხებული შირი, დამარცხებული ფსიქოლოგი-ით. ასე, რომ რთული პრობლემის წინაშე ვარ – უნდა ვისვალოთ სა-

ხელმწიფოს მოვლა, რა-მაც ჩვენი თინიპური გა-დარჩინა უნდა ბავში-მოს. შიშილვა დამარცხ-ბაა – არ შირი რთორ-მოშვართ ქმეჩანას.

მამუკა გიორგაძე: გვაქვს კიდევ ერთი დაავადება – ეს არის პოლიტიკური ისტორიის უცოდინარობის დაავადება. მეორე მხრივ ის, რომ ჩვენ დავკარგეთ ორიენტირები, რომელიც პიროვნების პასუხისმგებლობას უკავშირდება. რატომ ვსაუბრობთ მასზე? – მას არასოდეს არ არის როგორ გადამწყვეტი, მას აქცევს ისევე როგორც ყველა ქვეყანაში და ყველგან. საქართველოში მას, რომელიც 20 წლის წინ ტანკებს უვარდებოდა, დღეს კიკუსავით 5 ლარად იხდის სააკაშვილთან. მას არ არის პრობლემა, მას არ არის დაავადებული. იგი იქცევა ისე, როგორც უნდა იქცეოდეს. დაავადებულია პიროვნებები, რომელთაც პრეტენზია აქვთ, რომ მასზე მეტი შეუძლიათ და მათზე უკეთესი არიან. სწორედ ამ პიროვნებებშია პრობლემა. თუ ეს პიროვნებები მასას სათავეში ჩაუდგებიან და სიკეთისკენ წაიყვანენ, მას ყველა ხდება გმირი. აქ არ დგას მასის პრობლემა. ჩვენთან ამ დეფინიციების აღრევა უნდა. ამათ არ უყვართ ეს მასა, ყველაფერს მათ აბრალბენ – ხალხია ასეთი და ჩვენ რა ვქნათო. არა, ბატონო, ხალხი, ძალიან კარგია, ისეთი, როგორც უნდა იყოს. წარმოიდგინეთ მერაბ კოსტავას რომ ეთქვა – ხალხია ასეთი და მე რას ვიკლავ თავს. რატომ უნდა წავიდე ციხეშიო. დონანაშვილს დავესესხები – დღეს მომრავლდნენ მეტისმეტად თავმომწონე და თავმოყვარე უთა-ვოები. ადამიანები, რომელთაც აქვთ პრეტენზია იწოდებოდნენ ელიტად. ამ ადამიანებშია პრობლემა. საზოგადოებრივ პროცესებს წარმართავს ელიტა. ეროვნულმა მოძრაობამ სწორედ ეს მოაზრება – მასას სათავეში ჩაუდგა ელიტა, რომელიც მხად იყო თავი გაეწი-რა ქვეყნისთვის, მასის თითოეული წევრი გახდა გმირი, იმიტომ, რომ ელიტა მათ მაღალხეობრივი სტანდარტებისკენ მოუწოდებდა.

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
 შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

Ria weril i baton biZina ivaniSvi l s

1956 წლის აგვისტოდან სუკის რეპრესიების ქვეშ მოყოლილი პირველი ჯგუფის წევრი ვარ და მას შემდეგ ხან ღიად და ხანაც იატაკქვეშ, ერთი წუთით არ გამოვრთულვარ ბრძოლიდან; იყო გარკვეული წარმატებებიცა და წარუმატებლობებიც. სააკაშვილის გამოჩენიდანვე ნათლად დავინახეთ საფრთხე, რასაც ის წარმოადგენდა ჩვენი ქვეყნისთვის, მაგრამ ბოლო 10 წელს განსაკუთრებით მკაფიოდ გამოიკვეთა მისი არაქართული(ანტიქართული) სული. შევარდნაძესთან არაფერი გამოგვივიდა, ის საკმაოდ ორჭოფულად იქცეოდა, არ გვისმენდა და ჩვენგან არაფრის გაგება არ სურდა, ანსოვდა ის შავი დღე, რაც 1995 წლის საპრეზიდენტო არჩევნებამდე დაეყარეთ (მოძრაობა "სიცოცხლისათვის", მთავარი მრჩეველები აკაკი ბაქრაძე და ჯუმბერ პატიაშვილი).

ბრძოლა ჩვენთვის („საპარლამენტო“) და მის ღირსებას ვერანაირი ძალა ვერ გვაიძულებს!
 ორი სიტყვა მასკარადზე, რომელსაც ქართველებს(ეგრეთწოდებულ დასავლეთსაც) არჩევნებამ მასალებზე ხოლმე: მტერი არჩვენებს არ ატარებს, მტერს არ შეიძლება ჰყავდეს ოპოზიცია(თეორიულადაც კი), მტერი არ მოგცემს მასმედიას! ეს ყველაფერი კეთდება მხოლოდ 21-ე საუკუნის ხათრით, შესანიშნავად

ლევინებში და სოციალურ ქსელებში. ჩვენ ეს მოგვწონს და ძალიანაც გვიხარია, რადგანაც მიგვაჩნია, რომ აბსოლუტურად სწორი ხედვა გქონიათ ქვეყნის სინამდვილეზე, შესაბამისად, ყველაფერში შეგიწყოთ ხელს.
 ჯერჯერობით, თითქოს ყველაფერი რიგზეა. 95% სრული იდენტურობაა, რჩება ის წყველი 5%, რომელიც აუცილებლად უნდა დაზუსტდეს. საქმე ეხება ცოტა, მერაბიშვილისადმი შეთავაზებას და ბევრი, არჩევნების გადამწყვეტი უპირატესობით მოგებას. პირველი ნაწილი ძალიან მარტივია, ჩვენც არაერთხელ გვითქვამს, რომ მტრის მთავარსარდლის(სწორედაც, მერაბიშვილის!) შესწავლაზე გადამწყვეტია ბრძოლის გადამწყვეტის ტოლფასია, ამიტომ მერაბიშვილის ნაწილი ტაქტიკის ფორმალ შეგვიძლია ჩავთვალოთ, მაგრამ არჩევნების მოგება? კი, ბატონო, იყოს ესეც ტაქტიკა, მაგრამ არ დაგავიწყდეთ, ეს ბოლო, გადამწყვეტი

და ხალხის მოსატყუებლად. სწორედ ამის საწინააღმდეგოდ მუშაობს „ანტილოტი“, რომელიც დღეს გაძლიერებული რეჟიმის მდგომარეობაშია და მტერს „არჩევნებამდე“ არ მივუშვებს!
 „ოპოზიციის“ და „მასმედიის“ მიერ მოწამულ ხალხს შევლა სჭირდება! მიშიკას ამ ორმა ძირითადმა საყრდენ-გადამრჩენმა ქართველობას თავს მოახვია დილემა: „არჩევნები თუ ქუჩის რევოლუცია“, წინასწარ იცოდა რა, რომ მტრისაგან ოკუპაციის პირობებში არც ერთი შეიძლება და არც მეორე. ისინი დაჟინებით ეკითხებიან ყველას, თუ ვინ რომელს უჭერენ მხარს და თუკი სადმე ყური მოჰკრეს მესამე გზის შესახებ, გამწარებული, მეტისმეტი მონღოლებით ცდილობენ მის მიფურჩეხვას! ეს გზა კი ასეთია: ინლოეთში კბილებამდე შეიარაღებულ ბრიტანელებს მაჰათმა განდომ „სატიანგაპა“ დაუპირისპირა და გაიმარჯვა კიდევ-ჩვენ, ქართველებს, გვაქვს მსგავ-

სი ყადის ბრწყინვალე იარაღი და მას მოკვება ჰქვია! მე არ მივიღებ არგუმენტად იმას, რომ ინლოეთი დიდია, საქართველო კი, თო, რა პატარაა, რადგან, არც სააკაშვილი მყავს ბრიტანელთა დონეს შესადარი. ჩვენ შეგვიძლია, ამას ვაკეთებთ და ბოლომდე მივიყვანოთ (თქვენი გამოჩენის შემდეგ ზომ განსაკუთრებით იოლად!), რომ ქართული საზოგადოებრივი აზრი მთლიანად მოვაბრუნოთ საქართველოსაკენ, მისი გათავისუფლების აუცილებლობისკენ! სულ მალე მიიღწევა კრიტიკული წერტილი ამ მობრუნების დინამიკაში და ისე სწრაფად მიადევს 80-90%-ს,

არიან და მტერს აღარ რჩება გამოსავალი, გარდა უომრად დანებებისა. ათმაგი უპირატესობა გარანტიას იძლევა, რომ ბრძოლა, როგორც ასეთი, აღარც შედგება, რადგან ყველასთვის ნათლად დასანახი იქნება მისი გარანტირებული შედეგი. უცხოეთსა („დასავლეთი“) და სხვა დანარჩენებზე ახლა ლაპარაკიც ზედმეტია. აი, ამ გზას ჩქმალავდნენ და გასაქანს არ აძლევდნენ სწორედ ისინი, რომლებიც ზემოთ სააკაშვილის საყრდენად წარმოგიდგინეთ. ეს არის და ეს, რაც გვინდოდა თქვენთვის გვეთქვა!
 ბატონო ბიძინა, ამგვარად, როგორც უკვე ვთქვით, ჩვენ ყველ-

რომ ჩვენ, მე და თქვენაც კი, შესაძლოა, გაკვირვებული დავრჩეთ! ეს მიიღწევა, მინიმუმ, გაზაფხულისთვის და ერთად დამდგარი საქართველო, მგონი, შაჰ-აბასსაც კი აიძულებს საფლავში ატრიალდეს. ცხადდება მოკვება, მთავარი ხელისშემშლელი, „ოპოზიცია“ და „მასმედია“ შევიწროებულ-ჩაჭყლელთი-ჩამციხებული

გან ვუშვებთ თქვენის მხრიდან ტაქტიკის ელემენტებს(კარგად გვესმის!), მაგრამ, რა თქმა უნდა, გვირჩევია, მეტი სიზუსტე, რომელიც სულაც არ მიგვაჩნია აუცილებელ საპასუხოდ!
 სიკეთე თქვენს მოსვლას. პატივისცემით
გიორგი ყორღანაშვილი

უკვე კარგა ხანია 169-ე საჯარო სკოლაში მობილური კავშირის კომპანია „ბილიანი“ ანტენა დგას. სკოლას კი ჰქვია საჯარო, მაგრამ როცა ანტენას დგამდნენ, საჯაროდ მშობლებისათვის არ განუცხადებიათ, თქვენი შვილების სასწავლებლის თავზე ბილიანის ანტენა იდგება და საჯაროდ იცოდეთო...
 საჯარო სკოლა კი ჰქვია, მაგრამ სკოლის დირექტორი ჟურნალისტებთან ამ თემაზე საუბარს არც კადრულობს, საზოგადოებას საჯაროდ უარს ეუბნება საჯაროდ განუმარტოს რაიმე... იქნებ ჩვენ არ ვიცით და სკოლა საჯარო აღარ არის? იქნებ მოხდა მისი პრივატიზაცია? ასეც რომ იყოს, თუ ქვეყანა დემოკრატიულია, ყველა ვალდებულია ჟურნალისტს უპასუხოს ნებისმიერ კითხვაზე, რომელიც ას-ზოგადობას ანტერესებს - ჟურნალისტი გამოხატავს საზოგადოების ინტერესებს...

რამ, როგორც ამბობენ, მოუწვევიათ სპეციალისტები, რომლებმაც განაცხადეს თურმე, ანტენა სრულიად უსაფრთხოა...
 მშობლებმაც შეცდომა დაუშვეს,

მული, წამოიწვეს ანტენის მოხსნისა და სხვაგან მოთხოვნით ახალი კამპანია...
 169-ე სკოლის მოსწავლეთა არა ერთი მშობელი ამბობს, რომ

სივანლების დიდი კონცენტრაცია ანტენა კი არაფრისიდეებით არ უნდა იყოს ისეთ ადგილას დამონტაჟებული, სადაც ბავშვების თავშეყრის ადგილია... მეტიც, ასეთი ანტენა სახიფათოა ზრდასრულებისათვისაც კი.
 დაიხ, ასე აცხადებს მეცნიერთა ერთი ჯგუფი, და არა მარტო ჩვენთან, ევროპაში, ამერიკაში, არაბულ ქვეყნებში... არსად, არც ერთ ცივილიზებულ თუ ნაკლებად ცივილიზებულ ქვეყანაში, სადაც კი უფროსხილდებიან ბავშვების ჯანმრთელობას, სკოლის მახლობლად, მითუმეტეს, სკოლის საზურავზე, მობილური კავშირის ანტენას არ ამონტაჟებენ...

პასუსს? დირექტორი, ბილიანი თუ ქართული სახელმწიფო. ანდა პასუხის გება განა უშველის საქმეს?!
 ჩვენთან კი ჩინოვნიკები როგორც უნდათ ისე იქცევიან...
 სხვათა შორის, ამბობენ, რომ ანტენის დამონტაჟებისათვის ფინანსური წახალისებაც კი ყოფილა, რამდენიმე ათასი ლოლარი წელიწადში... იქნებ ფინანსურმა სამსახურებმა შეისწავლონ ეს საქმე გამოწვევით...
 ასეა თუ ისე, 169-ე სკოლის ბავშვების ჯანმრთელობით ჩინოვნიკები რისკავენ... ეს ხდება XXI საუკუნეში, ცივილიზებულ და დემოკრატიულ ქვეყანაში... როგორც ჩანს, ყველა ჩინოვნიკი არ არის ცივილიზებული და არად დაგიდევს დემოკრატიას...

169-e skol is bavSvebs Svel a swirdebaT

ჩვენს ქვეყანას დემოკრატიული კი ჰქვია და ყველაფერი გამჭვირვალე უნდა იყოს თითქოს, მაგრამ ქართული ფულის შოვნაზე ორიენტირებული რუსული კომპანიის „ბილიანი“ თანამშრომლებმა, არც კი იკადრეს ქართული ჟურნალისტებისა და ქართული საზოგადოებისათვის კომენტარი გაეკეთებინათ ამ საკითხზე...
 შარშან მშობლების ერთმა ნაწილმა პროტესტი გამოთქვა და მოითხოვა ანტენის მოხსნა, ხელმოწერებიც კი შეაგროვეს, მაგრამ... მაგ-

ბავშვები ხშირად თავს იტკივებენ, გაკვეთილებიდან დაბრუნებულნი...
 მეცნიერების უმრავლესობა, მათ შორის ონკოლოგები, რადიოლოგები და სხვები, ამბობენ, რომ მობილური კავშირის გამოსხივება, ლაპარაკია უბრალო მობილურის აპარატზე, სახიფათოა ადამიანისთვის და განსაკუთრებით და გაცილებით სახიფათოა ბავშვებისათვის.
 ხოლო, მობილური კავშირის

ნაწილობრივ მართალი რომ იყოს აღნიშნული მეცნიერების დასკვნა, განა შეიძლება ბავშვების ჯანმრთელობით გარისკვა?
 ჯერ კაცობრიობა არ მისულა გადამწყვეტ დასკვნამდე, რომ მობილური კავშირის ანტენები სრულიად უსაფრთხოა მოზარდების ჯანმრთელობისთვის... ერთი პროცენტით მართალი რომ იყვნენ ისინი, ვინც განგაშს ტეხს, მევე ვინ აგებს

დაინტერესებული უნდა იყოს ანტენა მოამორონ სკოლას. სკოლის მოწაფეთა მშობლების დიდი ნაწილი გაღიზიანებულია არა მარტო დირექტორზე, არამედ განათლების სამინისტროზე და მთელ ხელისუფლებაზე...
 როგორც ჩანს, „ბილიანი“, განათლების სამინისტროს ჩინოვნიკები და სკოლის დირექტორი მარინა დარსაველიძე ჭრიან იმ ხის ტოტს, რომელზეც დღედად არის დამოკიდებული ხელისუფლების ბედი. თუმცა ჩინოვნიკებს ხელისუფლება იქნებ არც კი ენაღვლევათ...
გიორგი თორღია

„შორენავიზიად“ ქვეულ „იმელსა“ და მონარქიის გამანადგურებელ ძალებს საქართველოში ბაგრატიონთა ტახტის აღდგენა რომ არ აწყობდეს, რა გასაკვირია. აი, ზოგი ისტორიკოსისა და „სათავადანაწარმო საკრებულოს“ ე.წ. ლიდერისთვის რატომ ახე მოუღებელი მონარქიისთვის კანონიერი სახის მიცემა, გასაკვირი ესაა. ისტორიკოსს, უბრალოდ, მამულიმწიფის, მორალურად ევალებოდა და ევალება საკუთარი ისტორიისა და მისი კულტურული მემკვიდრეობის დაცვა. ყველაფერს ლოგიკური ახსნა აქვს. „შორენავიზიის სპეცდღეწიფორმაციაში“ გამოყვანილი ისტორიკოსები და ჟურნალისტები, „ბახმაროს ნიავივით“ რომ იცვლიან პოზიციებს, ამაზე მათი ადრინდელი ინტერვიუებიც მეტყველებს. ბოლო „სპეცრეპორტაჟიც“ ამის ყველაზე ნათელი მაგალითი იყო. დინასტიურ საქმეებში „კარგად ჩახედულ“ პიროვნებებთან ერთად, მოდელირებული ქრონიკით“ დახელოვნებულმა „შორენავიზიამ“ მთლიან „მოდელირებული სპეცდღეწიფორმაცია“ ბაგრატიონებზე მომზადებული სიუჟეტით გააგრძელა. მომზადებას „კარგად ეცადნენ“, მაგრამ არაპროფესიონალიზმსა და უეცრობას სად გაეჭყვეო?! რამდენჯერ და რამდენი „მოდელირებული ლეწიფორმაცია“ გააგრძელეს გადაცემის მსვლელობისას ერთად ენახათ.

მონარქიის თემა მნიშვნელოვანი და ქვეყნისთვის სიკეთის მომტანია. ყველა მონარქიული სახელმწიფოც, ეკონომიკურ-სოციალური, დემოკრატიის ხარისხის თვალსაზრისით, მაღალ დონეზეა. ამ დონეს საქართველომაც რომ არ მიაღწიოს, საზოგადოების თვალში იდეის გაუფასურება და „ავღება“ საჭირო. ბაგრატიონების „უღირსებად გამოყვანა“ მნიშვნელოვანი. მონარქიულ ქვეყნებში, ქვეყნის კულტურულ მემკვიდრეობად შენარჩუნების მიზნით, ის არც კი გაუქმებულა. ამ ქვეყნებში, (დღი ბრიტანეთი, დანია, ბელგია, პოლანდია, ნორვეგია, შვედეთი, ესპანეთი) გამაყვებათ მეფის ყოლა. ჩვენით არ ვაგვიუქმებია, მაგრამ როგორც კი 1300 წლიანი სამეფო დინასტიის აღდგენის შანსი მოგვეცა, რამდენი მხრინდნ, რამხელა თავდასხმა წამოვიდა, ხომ ხედავთ? „მართლადი საპრეზიდენტო ინსტიტუციის“ მომხრე პოლიტიკოსთა და „თავისუფლების ინსტიტუტის“ ინტერესში ეს რომ არ შეღის, თემის „სპეცრეპორტაჟში“ გამოტანითაც გამოჩნდა. დეწიფორმაციის გასაგრძელებლად სწორედ ასეთი ტელევიზიები რომ გამოიყენება, „მოდელირებული ქრონიკის“ მაგალითითაც ვიცით. „სპეცსიგურის“ ეს რუბრიკა ხალხს „წერების დასაგლეჯად“ მოიფიქრეს. „დავალბა გაცა“ და „ტახტიროვნინაც“ შეასრულა! როგორ და „რა პროფესიონალიზმით“ — ეს მაყურებელმა შეაფასოს!?

„ტელემაგნატ“ გიორგი არველაძის „უბალო ნიჭის მიგნება“ ბატონიშვილ ნუგზარ ბაგრატიონ-გუზინსკის „ნუგზარ I“-ად გამოცხადება. ეს „ტელე-ტრიუკიც“, „მავანთა I-ობის“ გადაფარვის ერთობ უხერო პარალელში გამოვიდა. ყველა ნაცადი ხერხი გამოიყენეს: „შორენა ბეგაშვილის“ შიშველი ტორსის „გაუღვებით“ დაწვეული, „სიმართლის დროიდან“ საგულდაგულოდ შემონახული კადრებით“ და „გვირგვინების ხტუნაობით“ გაგრძელებული. დაშლილი საქართველოსა და ერეკლე II ცარი-

ელ სავარძელში მოკალათებული გოდერი შარაშის „ისტორიული წიაღსვლებით“ დამთავრებული. ერთ დროს ობიექტურ შარაშის ადრე თავისვე მომზადებულ „ჟურნალისტის დღიურში“ წარმოდგენილი თემა და „სპეცრეპორტაჟის“ მასალა „პირველი ჩვენების“ ასეთი საპირისპირო როგორ გამოვიდა? „დიდი მიგნება“ იყო თამთა სანიკიძის მიერ განსაკუთრებული დიქციით, „ხელით ნაქარკ კორსეტსა და რძიფერ კაბაზე“ გაკე-

I ekvi I omi sa sworia, Zu iyos, Tunda xvadia~

თებული აქცენტიც. „გრუხინსკების“, „იმერეტინსკების“ და „მუხრანსკების“ ე.წ. „რუსული დაბოლოებების“ ხაზგასმა და „მონარქიის იდეაშიც“ რუსული კვალის გამოკვეთა. ამდენი „ვაი-ვაგლახით“, საზოგადოებისთვის „სამეფო ტახტისთვის მოწინააღმდეგე ბაგრატიონების უკარგისობის სპეცტრდღეწიც“ და ბაგრატიონთა ყველა შტოს ერთმანეთზე გადაკიდების მცდელობაც გამოჩნდა. გაიზო მამალაძისგან, სიძე-სიმამრს შორის „ბავშვით ვაჭრობის“ ყურის მოსაკრავად „სხვათაშორის“ ჩაგდებული ფრაზაც, არველაძის „მიგნება“ უნდა იყოს. ბაგრატიონთა სისხლით ნათესაობის ქორწინების საკითხიც „სხვათა შორის“ შეაპარეს ყურს. დაინტერესებული მხარის (სამეფო კლუბის საკერის) კომპეტენტური მოსაზრებებიც მოგვასმინინეს და ჟურნალისტ მანანა ხომეიკისაც, რომლებიც „შორენავიზიის“ ჟურნალისტების მსგავსად „პირველ და მეორე ჩვენებებში იჭრებიან“, ცნობილია, რომ, აწ „სამეფო კლუბის“ საკერი გაიზო მამალაძე, პერიოდულად ბაგრატიონთა ხან ერთ და ხან მეორე შტოს უჭერს მხარს. არ შეიძლება არ დავეთანხმობთ გაზო „მეფე-მახვილი მესიასში“ გამოქვეყნებულ მის ზოგიერთ ადრინდელ მოსაზრებას: „ქართული ლეგიტიმიზმის პრინციპი-სამეფო გვარში გადაღის მხოლოდ მამრობითი ხაზით (ასევეა სხვა გვარებშიც). ქართული ლეგიტიმიზმი გადამწვეტი მნიშვნელობა აქვს მამრობით სქესს და გენებს.“ აქამდე ჩვენც ვეთანხმებით. შემდეგ კითხულობთ: „ქართული ლეგიტიმიზმი ცნებას „უკანონო შვილი“, „უკანონო ბატონიშვილი“, „უკანონო ბაგრატიონი“ არ ცნობს.“. „ყველა ბაგრატიონი მოდის ლაშა-გიორგის ძის ულუ დავითისგან, რომელიც ლაშას სხვისი ცოლისგან ჰყავდა, მაგრამ მისი ან მისი შთამომავლებისთვის უკანონო არაიყოს უკადრებია“ თუ ისტორიკოს მამალაძის სიტყვებს დავყვართ — სამეფო ხაზი გადაღის მხოლოდ მამრობითი ხაზით“, ეს თამარის შვილების (იგივე ლაშა-გიორგის) არაკანონიერებამდე მივიყვანს და მამალაძის მოსაზრებასაც, რომ „ყველა ბაგრატიონი მოდის ლა-

ქორწინდებიან ჩვენგან განსხვავებით. გაიზო მამალაძეც, ასე გულდასმით, ქალის ხაზით გაგრძელებული მემკვიდრეობის „უკანონობას რატომ ეჭივლება“ და „უკანონოდ გაჩენილი“ ტახტის მემკვიდრეობის კანონიერებას“ ასეთი თავგამოდებით რატომ იცავს? იგივე სტატიაში: „იმერეთის დიდებულებმა დაამხეს იმერეთის ტახტზე უკანონოდ ასული, არაბაგრატიონი უზურპატორი, გიორგი გურიელი, რომელმაც ისარგებლა იმით, რომ ალექსანდრე ბატონიშვილი ქართლში მძევლად იყო და თავი მეფედ გამოაცხადა“. ანუ მამალაძე „უზურპატორად“ ბაგრატიონთა ტახტის (ადგილის) უკანონოდ დამკავებელს თვლის. ვეთანხმებით. რას ფიქრობს ბატონი გაიზო, ბაგრატიონთა გვარის უკანონოდ მითვისებაზე? მაღანიებს არ ჰქონიათ სამეფო ტახტზე ასვლის უფლება, ბატონი გაიზო და „გლუშკოს“ „სათავადანაწარმო საკრებულოს“ სახელით საუბრის აქვს? (დავით ნარინის (მამთ სელჯუკი) შთამომავალთა მეფობა ექვს თაობაში, როგორც აღმოსავლეთ ასევე დასავლეთ საქართველოს ტახტზე მათი ლეგიტიმური მმართველობა (თითქმის 200 წლის განმავლობაში) გაგრძელ-

და. რა, ეს მეფეები ბაგრატიონი მეფეები არ იყვნენ? ქალბატონ იას, არანაირი უფლებამოსილება არასდროს ჰქონია მინიჭებული, არც სამეფო სახლისგან და არც სავარეულობისგან. ამდენი ბუნებრივად იბადება კითხვა: ონფორმაციის გამყდრებლად წლების განმავლობაში, მაინცადამაინც ქალბატონი იას რატომ გვევლინება? მას არც სამეფო სახლიდან და არც სავარეულოს სხვა წარმომადგენლებთან არანაირი კონტაქტი აქვს. მას ჯერ კიდევ 1995 წელს პატრიარქის კურთხევით დაარსებული „ბაგრატიონთა სახლი“, რომელიც სავარეულოს ყველა წარმომადგენელს აერთიანებს პრესესტით დაუტოვებია და სანაცვლოდ მას, ე.წ. „სათავადანაწარმო საკრებულო“ შეუქმნია. მიუხედავად ამისა, ქალბატონი იას, დღემდე თავს უფლებას აძლევს მთელი სავარეულოს სახელით ისაუბროს. სახლის მეთაურად ყველა შტოს მიერ, ბატონიშვილი ნუგზარ გარატიონია აღიარებული. იგივე მამალაძის „გენეტიკური კუთვნილების თეორიის“ პრინციპით, ირანის შაჰის მიერ, (თეიმურაზისთვის „უზურპაციით“ წარმოქმნილ ტახტზე) ქართლის მეფედ დასმული (უშვილო) მუსლიმი როსტომ-ხანი და მისი შვილობილი ბახუტა მუხრან ბატონიც „ბაგრატი-

ონთა გენის უზურპატორად“ უნდა განვიხილოთ თუ არა? ბახუტა მუხრან-ბატონის შთამომავლებს, როსტომ-ხანთან არაგენეტიკური კავშირის გამო, თუ „გადამწვეტი მნიშვნელობა აქვს მამრობით სქესს და გენებს“, ბაგრატიონთა ტახტის მემკვიდრეობა ეკუთვნის თუ არა? (47 წლის განმავლობაში ასული მხოლოდ 7 მეფე, რომელთაგან არცერთი მითრინებულ ტახტზე არ ასულა, ამაზე რას იტყვის მამალაძე???) ქრისტიანული წესით როსტომ-ხანთან კავშირის გამო, თუ „გადამწვეტი მნიშვნელობა აქვს მამრობით სქესს და გენებს“, ბაგრატიონთა ტახტის მემკვიდრეობა ეკუთვნის თუ არა? თანაც, როცა პარალელურად ამისა, შაჰის მიერ დღევანდელი ქვემო იმერეთის მეფედ მიიწვევებოდა თუ იმერეთის რაზ I ???

რუსეთის მაგალითზე, ქალის გამეფების პრინციპის უარყოფაშიც ვეთანხმებით, მაგრამ სწორედ რუსეთის საიმპერატორო კარის მეთაურად აღიარებულ მარია რომანოვას პროექტია ბაგრატიონ-მუხრანელების ქართლის მეფეობად გამოცხადება. დავით ბაგრატიონ-მუხრანელსაც თავისი „არსებობის მანძილზე იმითომ ესმოდა სამეფო სახლის მეთაური რომ იყო“, რომ რომანოვებს, თქვენისთანა ისტორიკოსებსა და „სათავადანაწარმო საკრებულოს“ წარმომადგენლებს გაწყობდათ ასე. პირადი პოლიტიკური მოსაზრებით, შეცდომაში შეგვაყვადო და უმყარებდით დავითს ამ პოზიციას. უკვე პარტიად ჩამოყალიბებული „სამეფო გვირგვინიც“, ჩანს პოლიტიკური ქულეისთვის და ხელისუფლებაში ამ ფორმით მოსასვ-

ლელად გინდათ. რატომ ითავა ბაგრატიონთა ქორწილის მოსაწვევების ნაწილის დარიგება ია მუხრანელმა და დარიგებულ მოსაწვევებთან ერთად, სარეპრეზენტაციო 50 ლარის დაღება რატომ სთხოვდა სტუმრებს? ეს თანხებიც „სამეფო გვირგვინის“ პარტიის საქმიანობისთვის წარიმართა?! დინასტიის აღდგენა საქართველოსთვის კულტურული მემკვიდრეობის დაცვაა და არა პარტიული საქმიანობა. მეფე პარტიული ვერ იქნება!!! 90-იან წლებში არსაიდან აღმოცენებული „ცეკას კომბრიგადირი“, ბაგრატიონ-მუხრანელად წოდებული და „თავდაზნაურთა საკრებულოს“ (სათავადანაწარმო მემკვიდრეული, ქალბატონი არაერთი პირის მსგავსად, ვინ და რატომ შემოგზავნა ეროვნულ მოძრაობაში იმ წლებში, დავინტერესებულვართ? ტენდენციურობით გამოჩენული „შორენავიზიის სპეცრეპორტაჟში“ არც ქალბატონი იას „სლავური დაბოლოება“ და არც შამქინის, არაგვის რომ განსხვავდება, არ გაეჭვებო? დავით მუხრანელი თავის თავის სამეფო სახლის მეთაურად მიჩნევით და შვილისთვის სამეფო გვარის არმიციით, დინასტიურ სამართალზე დაუკვირდებარებლობით თავის ბაგრატიონულ წარმომავლობასაც ჩირქს რომ სცხვებს არც ეს ეს-მის გაიზო მამალაძესა და ქალბატონ გლუშკოს? ისევე თმობველზე დიდი უფრო დიდზე თუ არა, არანაკლებზე, რუსთველისეულ „მალაღი, უხვი, მდებარის“ (თავმდაბლობის) მეფე თვისებაზე შრგავსებებ. თუ ქორწინების მიზანი ორი დაპირისპირებული დინასტიის გაერთიანება იყო, მაშინ „სხვათა შორის“, „განხეთქილების ვაშლს“, გაიზო მამალაძე რაღაქმდა ავდებს? მლიქვნელობაა, ჩვილ გიორგიზე საზოგადოებისთვის „გულის ამანუყვებელი“ ტექსტებით საუბარი. იქნებ ისიც თქვათ, რომ ნუგზარ ბატონიშვილზე მეტად იქვენ გსურთ ახალშობილის სამეფო მემკვიდრედ აღიარება? ქალბატონ იას (გლუშკოს) მიერ ბაგრატიონთა სახელით განცხადებების კეთებას, წლების განმავლობაში ბატონიშვილისთვის უქობის დაყვედრებას, მამალაძის მიერ სამეფო მემკვიდრეობაში ქალის ფაქტორის უხეშ დაკნინებას ერთადერთ მიზეზში შეიძლება ჰქონდეს. ის, რომ ბაგრატიონ-გრუხინსკების დეგრატიმურ შტო დასრულებულად იქნეს გამოცხადებული. რიგში კი, რაღაც გაურკვეველი „ორდენებითა და ტამბლიერებით“, ბაგრატიონ-მუხრანელები დააყენონ. (ამ ორდენებთან ურთიერთობაზე, საპატრიარქოშიც და ბაგრატიონ-გრუხინსკების ოჯახშიც, კატეგორიული წინააღმდეგობა გამოიქვეყნა.) ბაგრატიონთა დინასტიის წევრები სავარეულოს ყველა განმტკიცებას წარმოადგენენ და ერთსულოვანი არიან ძირითად შიდადინასტიურ საკითხებთან მიმართებაში. მკაცრად იცავენ სავარეულოში ლეგიტიმურ პრინციპებს, რომლებიც ემყარება ისტორიულ და გენეალოგიურ საფუძვლებს. ამ „კოალიციის“ ქმედება, ბაგრატიონ-გრუხინსკების კანონიერებას და მუხრანელების მიერ სამეფო უფლებების უზურპირებაში ხელწყობას უნდა ემსახურებოდეს. იმ პერიოდში, როდესაც საქართველოში დარჩენილი ტახტის ბოლო მემკვიდრე, ბატონიშვილი პეტრე ბაგრატიონ-გრუხინსკი 1946 წელს დახვრეტის მუხლით დააპატიმრეს, გერმანიაში, ბერლინში, 1942 წელს ქართველ ტრადიციონალისტთა კრებაზე დაფუძნებულმა „მონარქისტულმა კავ-

21 gv.

ინილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
 შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

მსოფლიო პრესის მიხედვით

ivaniSvil i aJiotaJs qmni s

ივანიშვილის განცხადებას შესაძლოა და შეუძლებელ პარტნიორობაზე, პოლიტოლოგი ასეთნაირად აფასებს:

„ახლა, ამ ეტაპზე მას ყურადღების მიპყრობა სურს. იგი შოკისმომგვრელ განცხადებებს ყურადღების მისაპყრობად, მასობრივი მხარდაჭერისა და აქტიურობისთვის აკეთებს. სხვანაირად ეს შეუძლებელი იქნებოდა და იგი პოლიტიკურად და პიარის თვალსაზრისითაც გამართლებულია. უცნობია უმთავრესი რამ – როცა პარტია შეიქმნება, რა პლატფორმით შევა ხალხი. ჯერჯერობით მხოლოდ ზოგადი ფრაზები მოვისმინეთ, მაგრამ უნდა დაგვანახონ ალტერნატიული მიდგომა, ალტერნატიული სტრატეგია და იმის გეგმა, რომ ქვეყანა განვითარდეს, უფრო დემოკრატიული გახდეს, გამყარდეს ეკონომიკა... ყველაფერს მეცნიერული საფუძველი სჭირდება, რათა ხალხმა ამ პლატფორმის სერიოზულობა დაიჯეროს“.

ბიზნესმენ ივანიშვილის ღია წერილს ექსპერტთა შეფასებები და კომენტარები მოჰყვა. უმრავლესობისთვის ის უადრესად საინტერესო აღმოჩნდა და იმის აშკარად მაჩვენებელიც, რომ ბიძინა ივანიშვილი უკომპრომისო ბრძოლისთვის ემზადება.

ერთი რამ მალევე – მან მეტისმეტად „გადაუარა“ ჟურნალისტებს. შეუძლებელია, ჩვენს პირობებში იდეალური ჟურნალისტები არსებობდნენ. და ასეთ ვითარებაში, არ ვიცი, რატომ დაეთმო ამას ამდენი ყურადღება, – აღნიშნავს პოლიტოლოგი გოგი ხუციშვილი.

შეკითხვაზე, რამდენად არის შესაძლებელი, რომ ივანიშვილმა ხორცი შესახსნას „ქართული ოცნებას“, პოლიტოლოგი პასუხობს:

„ნუ გაუფრთხილებს, დასკვნები ნაადრევია. ჯერჯერობით მისი განცხადებები თავდაპირველ შეფასებებად მივიღოთ“.

biZina ivaniSvil i: saqarTvel os SeuZl ia saerTo interesebi monaxos ruseTTan

საქართველოს შეუძლია თავისი ინტერესები რუსეთისა და ამთხვის, თუკი სწორ ნაბიჯებს გადავდგამთ – ეს განცხადება ბიძინა ივანიშვილმა დღევანდელ ტელე-ინტერვიუში გააკეთა.

ივანიშვილის განცხადებით, თუკი ის 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნებში გაიმარჯვებს, იგი მოსკოვთან დიპლომატიის განახლებას აპირებს. „მე შევძლებდი მომეხდებნა ისეთი კომპრომისი და მიმეღწია საქართველოს შეესრულებინა ისეთი როლი, რომელიც მისაღები იქნებოდა ამერიკის შეერთებული შტატებისთვის, ევროპისთვის და რუსეთისთვისაც“, – აღნიშნა ბიზნესმენმა.

მან შეგვახსენა, რომ უახლოეს წლებში მსოფლიოს ისევ მოუწევს ურთიერთობა ჰქონდეს პირველ რიგში პუტინთან. სწორედ მისგან

მოვლის რუსეთში კორუფციასთან უკვე მომწიფებული ბრძოლის წარმატებულ შედეგს.

„რუსეთის საზოგადოებას, რუს ხალხს მოსწონს ეს ადამიანი და ეს მათი საქმეა, მათი არჩევანია, თუმცა ევროპისთვისაც, ცივილიზებული სამყაროსთვისაც უფრო დემოკრატიული რუსეთი იქნებოდა საინტერესო“, – განაცხადა ივანიშვილმა.

თვითონ კი აპირებს ევროპა დემოკრატია ევროპაც გავაოცო, ისეთი დემოკრატია შევქმნა საქართველოში... ისეთი ჭეშმარიტი დემოკრატია, რომ ევროპელებსაც კი გაუჩნდეთ სურვილი ინვესტიციების ჩადების საქართველოში“, – აღნიშნა ქართველმა მილიარდერმა REUTERS-თან ინტერვიუში.

saqarTvel o aRadgens ruseTTan urTierTobas, Tu moskovi uars ityvis afxazeTisa da samxreT oseTis aRiarebaze

საქართველო რუსეთთან დიპლომატიურ ურთიერთობას მას შემდეგ აღადგენს, რაც იგი აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობის აღიარებას გააუქმებს, განაცხადა საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრმა კვირის დასაწყისში გამართულ ბრიფინგზე. ასეთი კომენტარი გამოთქვა მან მილიარდერ ბიძინა ივანიშვილის განცხადებაზე, რომელიც ქართულ-რუსული ურთიერთობების აღდგენას შეეხებოდა.

„რუსეთთან ურთიერთობა მას შემდეგ გააქვავდება, რაც მოსკომა საქართველოს განუყოფელ ტერიტორიებზე დამოუკიდებლობა აღიარა.“

ბიზნესმენი ივანიშვილი თავისი სამომავლო პოლიტიკური მოღვაწეობის პრიორიტეტად მოსკოვთან დიპლომატიის დაწყებას ასახელებს.

მილიარდერი ბიძინა ივანიშვილი, რომელმაც ქონება რუსეთში დააგროვა და ახლა საქართველოს პრეზიდენტის პარტიას 2012 წლის არჩევნებში პოლიტიკური ბრძოლის ველზე იწვევს, მოსკოვთან დიპლომატიის განახლებას დღის წესრიგის მთავარ ამოცანად მიიჩნევს. რუსეთმა 2008 წლის ხუთდღიან ომში კი დაამარცხა საქართველო, მაგრამ ვერაფერს უნერხებს საქართველოს ურყევ ნებას (ამას ვერც მოსკოვის დასავლეთის მოკავშირეები ახერ-

ნელი არქიტექტორის შინ ტაკამაცუს პროექტით აშენდა და მისი მშენებლობა 50 მილიონი დოლარით დაჯდა.

პლანეტის უმდიდრეს ადამიანებს შორის 185-ე ადგილზე მყოფმა ბიძინა ივანიშვილმა თავისი პოლიტიკური ამბიციების შესახებ წინა კვირას ამცნო საზოგადოებას, რომელსაც სააკაშვილის გადაგომისკენ მოუწოდა.

ოუსტიციის სამინისტრომაც არ დააყოვნა და მას საქართველოს მოქალაქეობა ჩამოართვა.

saakaSvil i s mowi naaRmdeges ruseTTan dial ogi surs

ნებენ) და ვერ შედის მსოფლიო სავაჭრო ორგანიზაციაში. კრემლს არაერთხელ მოუწოდებია პროდასავლური სააკაშვილის შეცვლის საკითხი, რუსეთის ლიდერები კი მოსკოვში დემონსტრაციულად მასპინძლობენ ქართული ოპოზიციის წარმომადგენლებს.

„ჩვენ შევძლებთ და საქართველოს და რუსეთის ინტერესებს ერთმანეთს დავამთხვევთ“, – განუცხადა ლეუთელმ ივანიშვილმა.

55 წლის მილიარდერი აქამდე საჯაროობას გაურბოდა, ამჯერად კი უცხოური სააგენტოს ჟურნალისტი ინტერვიუზე მიიპატიჟა თავის თბილისურ ბიზნეს-ცენტრში, რომელიც იაპონელი არქიტექტორის შინ ტაკამაცუს პროექტით აშენდა და მისი მშენებლობა 50 მილიონი დოლარით დაჯდა.

შესაბამისად, ივანიშვილს აღარ აქვს უფლება შექმნას პოლიტიკური პარტია და არც არჩევნებში მონაწილეობა შეუძლია.

„ისინი ცდილობენ ჩამომამორონ პოლიტიკურ პროცესებს, მაგრამ მე არ ვაპირებ გაჩერებას“, – განაცხადა ივანიშვილმა. „არჩევნებს, რომლებსაც ესენი აპირებენ ამ გზით – ჩემი გათიშვის გზით ჩაატარონ, ასეთი არჩევნები ლეგიტიმურად ვერ ჩაითვლება...“ – დასძინა იგი.

ბიძინა ივანიშვილს საქართველოს მოქალაქეობა პირადად მიხეილ სააკაშვილმა მიანიჭა მას შემდეგ, რაც ბიზნესმენი რუსეთიდან საქართველოში დაბრუნდა. ეს იყო 2004 წელს.

saqarTvel o unda Camoyal ibdes qveynad, romel Tanac mol aparakabebi SesaZl ebel ia

საქართველომ უნდა მოაწესრიგოს ურთიერთობა რუსეთთან – განაცხადა „თავისუფალი დემოკრატების“ ლიდერმა ირაკლი ალასანიამ სააგენტო ლეუთელმ-ისთვის ბიძინა ივანიშვილის ინტერვიუს კომენტარებისას.

მისი თქმით, ამ თემას ის განიხილავდა ივანიშვილთან პირველი შეხვედრისას და მხარეების მოსაზრებები იმის შესახებ, რომ რუსეთი საქართველოს მთავარი გამოწვევაა, დამთხვა.

„საქართველო უნდა ჩამოყალიბდეს ისეთ ქვეყნად, რომელთანაც შესაძლებელი იქნება მოლაპარაკებების გამართვა და ჩვენ ამ გზას არ გადავუხვევთ“, – განაცხადა ირაკლი ალასანიამ.

ivaniSvil ma Tavisi bankis xel mZRvanel ad erovnul i bankis eqs-prezidenti daniSna

საქართველოს ეროვნული ბანკის ყოფილმა პრეზიდენტმა (იგი ბანკს 1993-1998 წლებში ხელმძღვანელობდა) დატოვა ოპოზიციური „ეროვნული ფორუმი“ და მილიარდერ ბიძინა ივანიშვილის მფლობელობაში არსებულ „ქართუ ჯგუფს“ ჩაუდგა სათავეში. ჯავახიშვილმა ამის შესახებ თავად განუცხადა ჟურნალისტებს თბილისში ბიზნესმენ ივანიშვილთან შეხვედრის შემდეგ.

„ეს გადაწყვეტილება მიღებულია „ეროვნული ფორუმის“ ლიდერებთან გამართული კონსულტაციების შემდეგ. ლიდერებმა მოიწონეს ეს იდეა“, – განაცხადა ჯავახიშვილმა, რომელიც „ქართუ ჯგუფში“ მუშაობას ორშაბათიდანვე შეუდგა (ეს არის ჰოლდინგური კომპანია, რომელიც ძირითადად საქველმოქმედო პროექტებს ასორციელებს და ბანკი „ქართუ“ მის შემადგენლობაში შედის).

„ეროვნული ფორუმი“ და ბიძინა ივანიშვილი შეთანხმდნენ, რომ ითანამშრომლებენ. ამის შესახებ განცხადება ფორუმის ერთ-ერთმა ლიდერმა გუბაზ სანიკიძემ მილიარდერთან შეხვედრის შემდეგ გააკეთა.

რაც შეეხება ერთიანი პოლიტიკური ბლოკის შექმნას, სანიკიძის თქმით, ამ საკითხზე მსჯელობა არ გამართულა.

ინტერნეტში მოიხილეთ: [გულბაათი ჭაპკაჭაპამი](#).

გვესაუბრება ფილოსოფიის მეცნიერებათა დოქტორი, მოძრაობა „სამშობლოს მამიებლების“ ერთ-ერთი ლიდერი ვახუშტი შარვაშიანი.

– ბატონო ვახუშტი, თითქმის ყველას ვეკითხები, ყველას აზრი მაინტერესებს, თქვენც კითხვით, როგორ შეაფასებთ ივანიშვილის გამოჩენას პოლიტიკურ არენაზე?

– როდესაც გავიხსენებ ივანიშვილის მიმართ, ერთი ფრაზა ჩამჩნა გონებაში, როგორც მეცნიერს, ანთროპოლოგს, მოძრაობა „სამშობლოს მამიებლების“ ერთ-ერთი დამფუძნებელი. მან თქვა: მე შეკარგება სამშობლო და როდესაც სამშობლო გეკარგება, არაფერს

დღეს, რომ სამშობლო, ერი, ადამიანი, სულიერება არის მთავარი და არა მისი აღმატებულება ფული, საშუალება, რომელიც დღეს მხოლოდ მიხნადაა ქვეყნიდან და ადამიანი კი მხოლოდ მის მონა-მორჩილად! მე კარგა ხანია პოლიტიკაში ვტრიალებ, ვიცნობ ყველა ე.წ. ოპოზიციური პარტიების სამხარეულოს, მაგრამ მათი პოლიტიკური ზრახვების შესახებ მე, ვახუშტი ფარცვანიას, არაფერი მსმენია, არც თვალთ არ მიხნავს მათი პროექტები, არასოდეს ყოფილა მათი პროგრამები საზოგადოებისთვის გამჭვირვალე. ყველამ კეთილი ინებოს და წარმოგვიდგინონ, თუ ასეთი რამ გააჩნიათ, ვინაიდან უკვე დამთავრდა ყველაფერის და პოლიტიკური დახლიდარობის დრო!

ბიძინა ივანიშვილმა სასწორზე შემოღო თავისი თავი, ოჯახი, შვილები, ბიზნესი. მეორე მხარეს მამულიშვილობა, სამშობლო და ა.შ. ამიტომ სწორადაც მიმართავს პარტიებს კითხვებით და, რაც მთავარია, გამჭვირვალე გახადონ თავიანთი დაფინანსების წყარო.

რაც შეეხება რესპუბლიკურ პარტიას ამ პარტიაში ბევრს ვიცნობ, ბევრ საპატივეტელად ადამიანს მათ შორის, მაგრამ უნდა ითქვას ისიც, რომ მათ 0,8 მაქსიმუმ, 1 პროცენტის რეიტინგი აქვთ საქართველოში. თუ რატომ ამოიჩნია ეს პარტია ივანიშვილმა ამაზე სხვადასხვა მიზეზებს სახელებს, მაგრამ იმედია ყველაფერი

იღივს უკვდავება მაინტერესებს, სხვა არაფერი.

მოგახსენებთ, რომ ყოველივე ახალს სკეპტიკურად ვუყურებ და ხბოს ალტაცებით არასდროს შევხვედრებარ რაიმე ახალ წამოწყებას. მაგრამ ამ შემთხვევაში დადებითი განწყობა დამეუფლა, მეჯერა ბატონი ბიძინას. მიმჩნია, ეს ადამიანი არ ეკუთვნის იმ კატეგორიას, რაც უხვად არის წარმოდგენილი ქართულ სინამდვილეში.

იმედია, რომ ის პოლიტიკურად გაცვეთილს ხსენებს, პოლიტიკურად გახრწნილ სუბიექტებს, საქართველოს დამუკველი ინტელიგენციის ნაწილს არ დაიყენებს გვერდით პირველ ეტაპზე, მაგრამ ასეთი ნაბიჯი არ უნდა ნიშნავდეს საშუალოდ წყალგამყოფი პოლიტიკის გატარებას. არამედ საქართველოში თითოეულ მოქალაქეს, მართლაც და მტყუნსაც, საბოლოოდ საშუალება უნდა მიეცეს მონაწილეობის, ბოდიშის მოხდისა და თვითრეალიზაციისთვის. ერთხელ და საშუალოდ, საქართველოში უნდა დამთავრდეს თაობათა და საზოგადოების ფენებს შორის დაპირისპირება, უნდა აღდგეს ყველა ჩატყვილი ხიდი, უნდა გამოიანდეს საზოგადოების გახლეჩილი ცნობიერება.

ერთ ფრიად საუკუნისხმო გარემოებას უნდა გავუხვავო ხაზი: ბატონმა ბიძინამ რეგიონალურ პოლიტიკას განსაკუთრებული მუხრადღება თუ არ მიატყვია და როგორც რეგიონებში, ისე სრულიად საქართველოს მასშტაბით ახალი, ღირსეული სახეები, ინტელექტუ-

adami ani sTvis samSobl oa da sul i rebaa mTavari da ara misi aRmatebul eba ful i..

არა აქვს ფასი, არც ქონებას, არც ფულს, არც მდგომარეობას. ეს მნიშვნელოვანი გზავნილია საზოგადოებისთვის, ხალხისთვის. მომწონს და სასვებით ვეთანხმები ბიძინა ივანიშვილს, რადგან დღეს მოაზროვნე ქართველი ადამიანისთვის არავითარი აზრი არა აქვს ასეთ ცხოვრებას და არსებობას. არააზრად ვართ ქვეყნიდან ამ მანქრთი ხელისუფლების მიერ განხორციელებული ალოგიკური, ამორალური და ქართული ცნობიერების ამომშანთველი სოციალური პოლიტიკის შედეგად.

ჩემთვის მეტად მნიშვნელოვანი იყო ბატონი ბიძინას მხრიდან მართლმადიდებლური, მორალური სიმაღლიდან შეფასებული სოციალურ-პოლიტიკური მდგომარეობა და ადამიანის ადგილი დღევანდელი საქართველოს მოცემულობაში. ის ამ განცხადებით დიდად გასცდა კლასიკური ბიზნესმენის სტატუსს და წარმოჩნდა სულიერი თვალსაწიერად, როგორც პატრიოტი ძირძველი ქართველი. სხვა ბიზნესმენებისგან მსგავსი შინაარსის მინიმუმაც კი არ მომისმენია სიცოცხლეში არასო-

დალაგება და დრო ყველაფერს გამოაჩენს. ერთი რამ დანამდვილებით უნდა აღვნიშნო, რომ ბოლოს და ბოლოს, ადრე თუ გვიან, მაღლიან ბევრმა პოლიტიკურმა სუბიექტმა (ოპოზიციამაც და პოლიციამაც) უნდა აგოს პასუხი საქართველოს მოსახლეობის ოცვლიან შეურაცხყოფაზე, ქართული ღირებულებებისა და ფასეულობების დევალვაციაზე, ტერიტორიების დაკარგვაზე, მოსახლეობის ტოტალურად გაღატაკებაზე, ამ უხნეო მთავრობის მოყვანაზე, მათთან ვაჭრობაზე, მილიონზე მეტ ემიგრანტ ქართველზე, ათეულ ათასობით დაღუპულ და დაპატიმრებულ უდანაშაულო მამულიშვილზე, ეკონომიკის, განათლებისა და ჯანდაცვის სისტემების მოშლაზე და ა.შ.

– ბოლოს და ბოლოს თქვენ, ვინც არაერთხელ ამხილეთ ოპოზიცია უმოქმედობაში, არაკეთილსინდისიერებაში, დღეს რა განწყობა გაქვთ, რას მოელოთ ამ ახალი პოლიტიკური ინიციატივისგან?

– მე ჩემი სამშობლოს, ერის, ჩემი მომავალი თაობის კეთილდღეობა, ქართული

ალური პერსონები არ წარმოაჩინა და გვერდში არ დაიყენა, მაშინ მხოლოდ ზოგიერთი ცოცხალ-მკვდარი ოპოზიციური ძალის მხარდაჭერით, მისდაუნებლად, იმდენ გაუცრუებს საზოგადოებას და ქართველი ერისთვის ამ ახალ, უმნიშვნელოვანეს წამოწყებას, შეიძლება, სერიოზული პრობლემები შეექმნას.

– დღეს ინტერნეტში რა გავლენა აქვს კომპრომატებით ივანიშვილის „გასამაგებლად“ სხვადასხვა ბრალდებებში. ეს ნაცნობი ხელწერაა, დამეთანხმებით, ვის სურს მისი დამარცხება?

– მისი დამარცხება სურს, პირველ რიგში, საქართველოს მტრებს, მაგრამ თუ ასეთი რამ მართლაც მოხდა, ის იქნება დიდი დანაშაული და ბრალი დაედება მიუღ ქართველ ერს, თუნდაც პირადად მეც...

ბრალდებებს რაც შეეხება, ამ ხელისუფლებას რა ბრალიც მიუძღვის ქვეყნის წინაშე, მას ვერ გადასწონის ვერავითარი უსუსური კომპრომატი.

ანა პაღაძე-პროჩი

qal aqis meria axal i gadasaxadis SemosaRebad emzadeba?!

შემხვდა და მეთხა – ყველაფერზე მრიცხველები დაგვიყენეს – ღენზე, ნაგავზე, წყალზე და თუ იცი ცხვირზეც ხომ არ გვიპირებენ მრიცხველების დაყენებას? მერაში გარკვეული ჯგუფი არსებობს, რომლებიც ახალ-ახალ გადასახადებს და მოსაკრებლს იგონებენ, რომლებიც მსგავს ნოვაკიებში ჯილდოდ პრემიას იღებენ. ჩემი ინფორმაციით, გადარეული თბილისის მერია ახალა ინოვაციისთვის ემზადება და თბილისში დარჩენილი ერ-

თბილისელებზე მზრუნველმა მერამ სოციალურად გაუსაძლის პირობებში გაზრდილი გადასახადები ქაბორბალასავით დაგვატყუა თავს. 80 თეთრამდე გაძვირებულ სამარშრუტო ტაქსებში მერის მიერ გაპიარებული შედეგებით დატაკი მოსახლეობა დღემდე ვერ სარგებლობს, ელექტროენერგიაზე მიბმულ ნაგვის გადასახადს კი ხალხი გასამაგებულად იხდის. სხვათა შორის ერთ-ერთ პუბლიკაციაში ჩემმა რესპონდენტმა ამ „წარმატებულ“ პროექტს – ელექტროენერგისა და ნაგვის გადასახადის ჯამს არცთუ უსაფუძვლოდ ნაციონალური მოძრაობა უწოდა. ახლახან ერთი ნაცნობი

თადრთი დაუბეგრაკი სეგმენტის ჰაერის დაბეგრას აპირებს. მერიაში თურმე ინტენსიური მუშაობა მიდის, მერიის „გონიერი ნაწილი“ დღე და ღამეს ასწორებს იმის ფიქრში, თუ როგორ დაუბეგრონ მოხმარებული ჰაერი თბილისელებს და შემოსულ სტუმრებს. თურმე ყველა მოქალაქეს და შემოსულ სტუმარს ცხვირს გა-

უზომავენ და ცხვირის სიდიდის მიხედვით კოეფიციენტს შეუთავსებენ. ამ ნოვაციას შეიძლება რამდენიმე სირთულე ახლდეს – ერთი ერთი, რომ დიდი ცხვირის პატრონებს გადასახადიც მეტი მოუწევთ და მეორე – შემოსული სტუმრებისთვის ცხვირის გაზომვა ალბათ გარკვეულ უხერხულობებს შექმნის. თუმცა შესაძლოა ეს საქმე საბაჟოს სამსახურებს დაეკისროთ – სტუმრების ცხვირები იქვე გაიზომოს და შედეგი პასპორტში აღრიცხოს. აკი წარატებით აღრიცხა ხელისუფლებამ საქართველოს შემოსული 10 მილიონ ტურისტს და ცხვირის გაზომვა მითუმეტეს არ გაუჭირდებათ. მოსახლეობაში ყველაზე დიდი შემფთობების მიზეზი ალბათ, მინც საცხოვრებელი უბნების მიხედვით მოხმარებული ჰაერის კოეფიციენტის დაწევა გახდება. ამის პრევენტის უკვე არსებობს, ბაგა-ბაღებში ფასები სწორედ უბნების მიხედვითაა გაზრდილი. გამოიონა ინფორმაციამ, რომ ცხვირების სიდიდის გამოყოფილ თანხებს გოგა ხაჩიძე დელაქალაქში ეკოლოგიური მდგომარეობის გაუმჯობესებას მოახმარს. არ არის გამორიცხული მერიის ამ ნოვაციით კოლხური ცხვირის ექიმების ბიზნესი გაიფურჩქნოს კიდევ. რა თქმა უნდა, ისე, როგორც სამარშრუტო ტაქსების შემთხვევაში, აქაც შედეგებით ისარგებლებენ სოციალურად დაუცველი ფენები. გივი უგულავა თურმე 2012 წელს ამ ინოვაციის ნობელის პრემიაზე წარდგენასაც აპირებს. შესაძლოა, არც ტყუის – კოსმონავტი ჯერ არ გვყავს და ამ სფეროში პრემიის მიღების რეალური შანსი გვაქვს.

თამარ შველიძე

samoqal aqo Zal Ta erTobis gancxadeba

რამდენიმე დღის წინ ბიზნესმენ ბიძინა ივანიშვილის განცხადებას – საქართველოში პოლიტიკური აქტიურობის დაწყებისა და პარტიის შექმნის თაობაზე, სააკაშვილის დიქტატორული რეჟიმისგან მყისიერი პოლიტიკური დევნა მოჰყვა.

ბიზნესმენსა და მეცენატს, რომელსაც საქართველოს მართლმადიდებელი სამოციქულო ეკლესიისთვის, არაერთი მოქალაქისთვის, კულტურის და განათლების სფეროს გადარჩენისთვის უდიდესი საქმეები აქვს გაკეთებული, ხელისუფლებამ კონსტიტუციით გათვალისწინებული საქართველოს მოქალაქეობის უფლება ჩამოართვა. მაშინ როდესაც, ხელისუფლებაში მოკალათებულ და რეჟიმთან დაახლოებულ არაერთ პირს, სწორედ ორმაგი ან სამმაგი მოქალაქეობა აქვს მიღებული. საგარეო საქმეთა მინისტრი- გრიგოლ ვაშაძე, ყოფილი სახელმწიფო მინისტრი კახაბერ ბენდუქიძე, ამჟამად აშშ-ში საქართველოს ელჩი – თემურ იაკობაშვილი, ყოფილი თავდაცვის მინისტრი დავით კეზერაშვილი, ივ. ჯავახიშვილის სახელობის თსუ რექტორი- ალექსანდრე კვიციანი, ყოფილი პრემიერ მინისტრი, ამჟამად „ლიბერთი ბანკის“ პრეზიდენტი ლადო გურგენიძე, პრეზიდენტის ადმინისტრაციის ყოფილი ხელმძღვანელი ეკატერინე შარაშიძე და ასე შემდეგ.

სამოქალაქო საზოგადოება აღშფოთებით შეხვდა ბიძინა ივანიშვილზე სახელისუფლებო ტელევიზიების მიერ განხორციელებულ გააფთხებულ შეტევას და ახალ პოლიტიკურ თაონენტზე ნაციონალური მოძრაობის დევნის ჩვეულ მეთოდს.

ჩვენ მივესალმებით ბიძინა ივანიშვილის ჩართვას აქტიურ პოლიტიკურ პროცესებში, მის მოღვაწეობასა და მეცენატობას საქართველოს გადარჩენის საქმეში.

სამოქალაქო საზოგადოების ორგანიზაციათა უმრავლესობა მოუწოდებს ქართულ საზოგადოებას ხმა აიმაღლოს სააკაშვილის ტირანული და დიქტატორული რეჟიმის მორიგ უკანონო ქმედებაზე, დააფიქსიროს პროტესტი და სამოქალაქო პოზიცია, რათა დიდ მეცენატს, მამულიშვილს, დიდ ქართველს, დაუბრკოლებლად მიეცეს თავის სამშობლოში დამოუკიდებელი მოღვაწეობის შესაძლებლობა და დაუყოვნებლივ აღუდგეს კონსტიტუციით გათვალისწინებული საქართველოს მოქალაქის კანონიერი უფლება.

1. სამოქალაქო მოძრაობა „გადაარჩინე სიცოცხლე“
2. ქალთა სამოქალაქო მოძრაობა „თამარიონი“
3. საქართველოს ადვოკატთა ასოციაცია
4. საქართველო პედაგოგთა ასოციაცია
5. „კავკასიის ქალები საუნივერსიტეტო განათლებით“
6. საქართველოს მედიკოსთა დაცვის ლიგა
7. არასამთავრობო ორგანიზაცია „ინტეგრაცია და პროგრესი“
8. არასამთავრობო ორგანიზაცია „სამართლიანი ეკონომიკური გარემოსთვის“
9. არასამთავრობო ორგანიზაცია „ჩემი საქართველო“
10. არასამთავრობო ორგანიზაცია „თავისუფალი არჩევანი“
11. ეკომიგრანტთა საერთაშორისო ასოციაცია „ხიზანი აშა“
12. შერვაშიძეების საგვარეულო სახლი
13. დადიანების საგვარეულო სახლი
14. მოძრაობა „ქალთა ლაშქარი“
15. უსამართლოდ დათხოვნილ სახელმწიფო მოხელეთა კავშირი
16. არასამთავრობო ორგანიზაცია „თირკმელი სიცოცხლე“
17. საზოგადოებრივი მოძრაობა „ქართული სახელმწიფოსათვის“
18. ვეტერან სპორტსმენთა კავშირი
19. ვეტერან მეზობლთა კავშირი
20. სამხედრო მოსამსახურეთა უფლებების დაცვის ცენტრი

კომპანიის უპირობო ქალაქი

საზოგადოებრივი ჯილდო

იგი 13,2 მლრდ-ს მფლობელია.

არის 60 წლის. მისი სიმდიდრის წყაროა მეტალურგია. ქონება საავტომობილო მექანიკის დარგში მდიდარი. იგი ინდოეთის მოქალაქეა. არის ქვერივი და ჰყავს 9 შვილი.

საავტომობილო კომპანიის წლიური შემოსავალი 12 მლრდ-ია. ბიზნესი შექმნილია მეტალურგიული და ენერჯეტიკული კომპანიების სინთეზით ქმრის ომომ პრაქტიკულ ჯილდოს მიერ, რომელიც თვითმფრინავის ჩამოვარდნისას დაიღუპა. მისი შვილები: პრიტვირავი, სადვანი და ნავინი კომპანიას ხელმძღვანელობენ. ნავინი ინდოეთის პარლამენტის დეპუტატია. კომპანიის კონფლიქტი ჰქონდა გარემოს დაცვის სამინისტროსთან, რადგან ადამიანთა უსუფულობის კვლევაში ეკოლოგიური კანონების დარღვევაში თავისი ენერჯეტიკული გეგმების განსახორციელებლად აღმოსავლეთ ინდოეთში.

აირის ფონტონი და მისი ოჯახი

აირისის ქონება 19,2 მლრდ-ია. მისი სიმდიდრის წყარო სამთამადნო მრეწველობაა, რომელიც მექანიკის დარგში მდიდარი. ის ჩილეის მოქალაქეა და ქვერივი გახლავთ. ჰყავს სამი შვილი.

აირისი ჩილეელი მილიარდერის ანდრონიკო ლაკსიკოს მეორე ცოლია. ანდრონიკო კიბოთი გარდაიცვალა 2005 წელს. ლაკსიკოსის ოჯახი მთელი მსოფლიოს მსხვილ სამთამადნო მრეწველობას აკონტროლებს. აირის ფონტონის ვაჟი ხუან პაული კომპანიის დირექტორთა საბჭოს წარმომადგენელია.

ახიზაელ ჯონსონი

11,3 მლნ.-ის მფლობელია. იგი 49 წლისაა. ქონება მანაც მექანიკის დარგში მდიდარი. აბიგაელ ჯონსონი აშშ-ის მოქალაქეა. გათხოვილია, ჰყავს ორი შვილი. იგი მამასთან ერთად მართავს კომპანიას. მამამ ედვარდ (ნედ) ჯონსონმა 1957 წელს ფირმაში კონსულტანტად დაიწყო მუშაობა, სადაც თვით ედვარდის მამა იყო ხელმძღვანელი. 15 წლის შემდეგ კი თვითონ გახდა პრეზიდენტი. ჰარვარდის უნივერსიტეტის კურსდამთავრებულმა აბიგაელმა(მას აბისაც ეძახიან) თავისი პირველი ფონდი 1993 წელს დააფუძნა. 1995 წელს ნედ ჯონსონმა თავისი კომპანიის ლიკვიდაცია მოახდინა ქალიშვილის სასარგებლოდ. დღეს აბი მთელ კომპანიას ხელმძღვანელობს.

ჟაკლინ ბარსი

10 მილიარდის მფლობელია. იგი 71 წლისაა. სიმდიდრე ჟაკლინ მარსმა მექანიკის დარგში მდიდარი. იგი აშშ-ის მოქალაქეა. ქმარს გაყრილია. ჟაკლინ მარსი მესამე თაობის შოკოლადის პრინცესაა. კომპანიის წლიური ბრუნვა 28 მლრდ. დოლარია. 2008 წელს კომპანიამ დააფუძნა სადღეისო რეზინის მწარმოებელი ფირმა „ვერიგლი“, მისი აქციების პაკეტი 32 მლრდ-ს შეიცავს, უორენ ბაფეტის საკუთარი წილი „ვერიგლის“ კომპანიაში 19 პროცენტია. ყველაზე კარგად ამ კომპანიის პროდუქტებიდან „სნიკერსი“ მოსწონთ. ყოველდღე ამერიკაში 400 მლნ დრაჟე იყიდება. ბაბუა ჟაკლინ

ფრანკ მარსმა 1911 წელს თავის სამზარეულოში დაიწყო შოკოლადის ხარშვა. ისინი მამის პატარა ქალაქ ტაპომაში ცხოვრობდნენ ვაშინგტონის შტატში.

მამამ სერ ფორესტ მარსმა პირველი რბილი ნუგას წარმოება დაიწყო. ჟაკლინი ფილანტროპია, იგი ვაშინგტონის ნაციონალური ოპერის საბჭოს წევრია და გამოყენებითი ხელოვნების მუზეუმს უწევს ფინანსურ მხარდაჭერას, ეხმარება ნაციონალურ სიმფონიურ ორკესტრსაც აშშ-ში. მუშაობს ცხოველთა საკვების წარმოების გასაფართოებლად. იგი ცხენების მოყვარულია და აშშ-ის ნაციონალური სპორტული ბიბლიოთეკის სათათბირო საბჭოს წევრი.

უ იაცზიუნი და ოჯახი

5,5 მლრდ. ქონების მფლობელია.

არის 47 წლის

უძრავი ქონების მანატი.

უ იაცზიუნი ჩინეთის მოქალაქეა.

გათხოვილია.

მილიარდერი ქალბატონი ყოფილი ჟურნალისტი.

მისი ბოლო დეველოპერული კომპანია ოთხ წელიწადში უმსხვილესი კომპანია გახდა ჩინეთში.

უ იაცზიუნი კომპანიას ქმართან ერთად მართავს.

მეცნიერება ადამიანის ზომის მორიელი აღმოჩენა

მეცნიერებმა გიგანტური მორიელის ნაკვალევი აღმოაჩინეს. მორიელი 330 წლის წინათ არსებულა და ადამიანის ერთ-ერთი საშიში მტერი ყოფილა. გიგანტური მორიელის სიგრძე ორი მეტრი, ხოლო სიგანე ერთი მეტრი ყოფილა. მისი ნაკვალევი მეცნიერებმა გრუნტისგან გაქვავებულ სილაში იპოვეს შოტლანდიაში, ფაიფის რეგიონში. იტყობინებიან, რომ დღემდე აღმოჩენილთაგან ის ყველაზე დიდია და მეცნიერთათვის მნიშვნელოვანი, რადგან ასეთი უზარმაზარი მორიელი თუ არსებობდა, დღემდე არავინ იცოდა.

ახლანდელ მეცნიერთა სხვა ჯგუფმა ასევე არაჩვეულებრივი ზომის ობობები აღმოაჩინეს. როგორც ცნობილია, ისინი მორიელების ახლო ნათესავები არიან. თუმცა მათი ზომები გიგანტურ მორიელთან შედარებით მოკრძალებულია. ამ ობობების საცეცების სიგრძე 15-20 სანტიმეტრს აღწევს.

ახალშობილი ვაჟი ებონათ და გოგონა აღმოჩნდა

არაჩვეულებრივი შემთხვევა მოხდა ქალაქ ვერეინგენში. სამხრეთ აფრიკელმა 29 წლის მადელემა ხისკომა როცა გაიგო, რომ ორსულად იყო და ვაჟს ელოდებოდა, სიხარულით ცას ეწია. ახალშობილი დროულ ვადაში დაიბადა ექიმებმა მიულოცეს დედას ვაჟის დაბადება. რომლისთვისაც, ამის პატივსაცემად კენეტი უნდა დაერქმიათ, მაგრამ რამდენიმე დღეში დედამ ახალშობილს უცნაურობა შეამჩნია. ექიმების კვლევის შემდეგ „ბიჭი“ გოგონა აღმოჩნდა. როგორც ჩანს, ახალშობილი იშვიათი დაავადებით აღრენალური ჰიპერპლაზიით იყო დაავადებული. ასეთი პათოლოგიები 1500-ში ერთხელ გვხვდება. მშობლებს დაბადების მოწმობის შეცვლა მოუხდათ და ახლა გოგონას კენი ჰქვია. მისი სასქესო ორგანო გარეგნულად თითქოს ვაჟისას ჰგავს, მაგრამ ორგანიზმი ქალური ჰორმონებით არის სავსე. მალე მას ოპერაციას გაუკეთებენ და ჰორმონალური პრეპარატებით დაუწყებენ მკურნალობას. ექიმები ამშვიდებენ დედას, რომელიც აქამდე ვერ გამოსულა შოკიდან. მას არ სჯერა თუ გოგონა სრულყოფილ ქალად გაიზრდება.

მომზადდა ანა მადლაჰორიამ

ასტროლოგიური პროგნოზი

მმრძი – შემოსავლის ზრდა დაკავშირებული იქნება თქვენს საშუალო და საორგანიზატორო საქმიანობასთან. მომგებიანი აღმოჩნდება ყველა ის კავშირები, რომლებსაც უცხოეთში მოგზაურობისას დაამყარებთ.

ქპრო – შესაძლოა, უცაბედ სასიყვარულო კავშირში აღმოჩნდეთ, ის შესაძლოა, გაიცნოთ სამსახურში, ტრანსპორტში ან კლუბში. საკუთარი გრძნობების დაფარვას ვერ შეძლებთ, რის გამოც თქვენი სასიყვარულო ურთიერთობები საჯარო გახდება.

ტშშამბი – ორიგინალური იდეებისა და ინტუიციის წყალობით: თანამოაზრეთა წინამძღოლად იქცევით. განახლების სურვილი შეგიაყრბოდა და არ არის გამორიცხული, თქვენი სახელი სამსახურში ბევრს უსამაგონოდ მოხვედეს ყურში.

პირჩხიბი – წარმატების მისაღწევად სითამამე გაკლიათ. მუსიკა დაგამშვიდებთ და სწორი გადაწყვეტილების მიღებაში დაგეხმარებათ.

ლომი – ზემდგომი პირების მფარველობის განმავლობაში განმწვავდება თქვენი ურთიერთობები თანამშრომლებთან. ეცადეთ მოთმინება გამოიჩინოთ.

ქალწული – თქვენი პარტნიორებისთვის ახალი იდეების წყაროდ იქცევით. ბევრს იმრომბთ სამსახურში. პასუხისმგებლობის გრძობა დადებითად აისახება თქვენს ხელფასზე.

სასწორი – ეცადეთ, დაივიწყოთ წყენა და მოავგაროთ ურთიერთობები კოლეგებთან. თავი შეიკავეთ სარიცხო საფინანსო ოპერაციებისგან, აზარტული თამაშებისგან, ფულის სესხებისგან.

მორიელი – ეკონომიკური პრობლემები შემოსავლის წყარო ძიებისკენ გიბიძგებთ. სასამაგონო მოულოდნელოდ იქცევა ნაცნობის სტუმრობა, რომელიც დამარებას აღმოგიჩენთ.

მშვილდოსანი – სერიოზული კონფლიქტი გელოთ, რომელიც დალატით იქნება გამოწვეული. ამდენად, ეს პერიოდი უმჯობესია, გამაჯანსაღებელ პროცედურებს და საკუთარი წარსულის გააზრებას დაუთმოთ.

თხის რქა – დროის ამ მონაკვეთში არაერთი საინტერესო შეხვედრა გელოთ. არ არის გამორიცხული, ამავე პერიოდში სამუშაო ადგილიც შეიცვალოთ, რაც გარკვეულ ფინანსურ გართულებებთან იქნება დაკავშირებული.

მმრწყული – სამსახურში გაგინდება წინსვლისა და წარმატებით შემოსავლის წყაროს პოვნის პერსპექტივა.

თმშამბი – ეცადეთ, თავი შედეტად არ გადაიტვიტოთ. მთავარია, გვეროდეთ საკუთარი შესაძლებლობების და ასეთ შემთხვევაში, ნებისმიერი დაბრკოლების გადალახვას მოახერხებთ.